

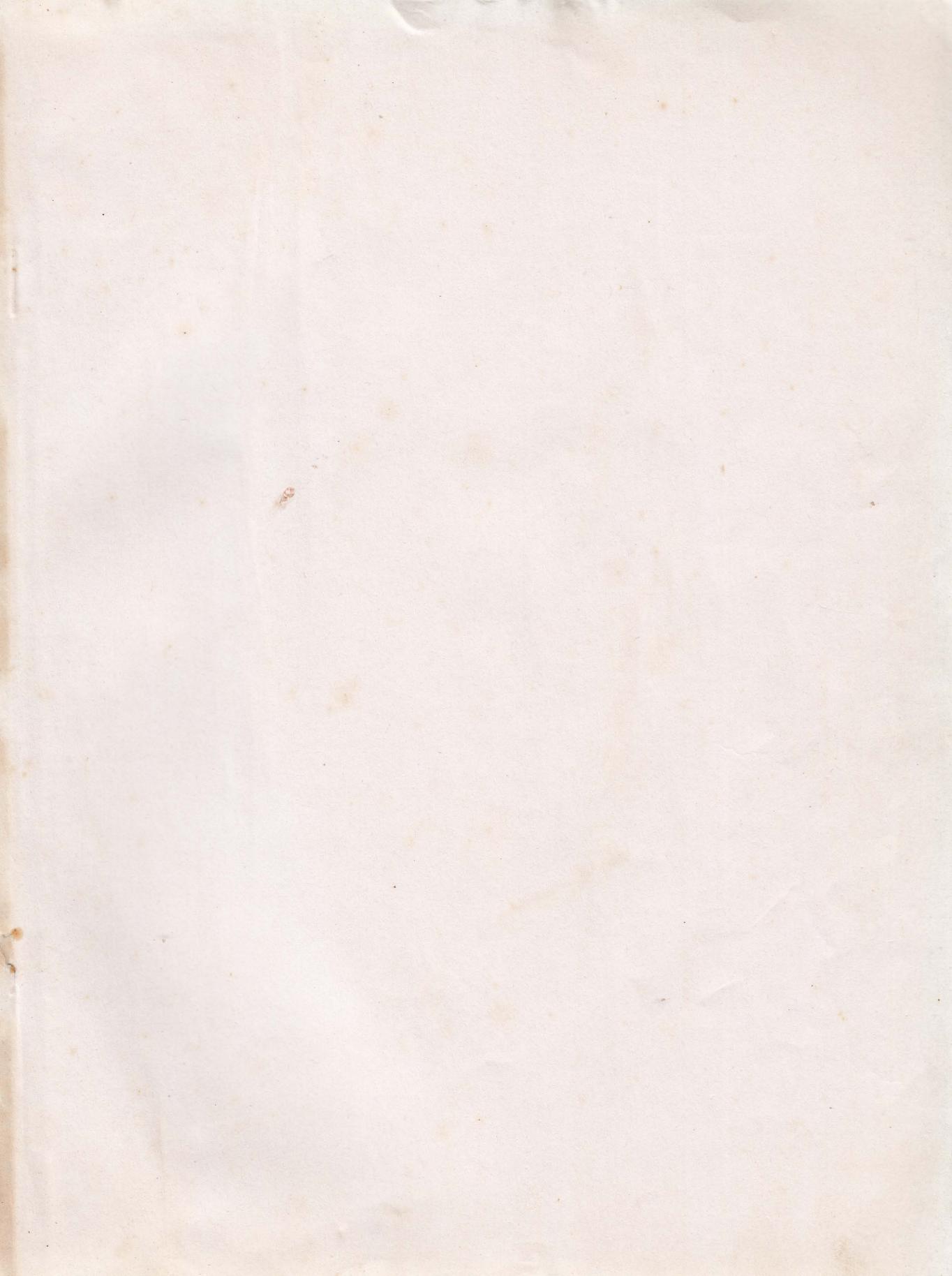
தெல்லிப்பழை கிழக்கு
அஞ்சிம்சு சுயநாதசுவரம் கோயில்

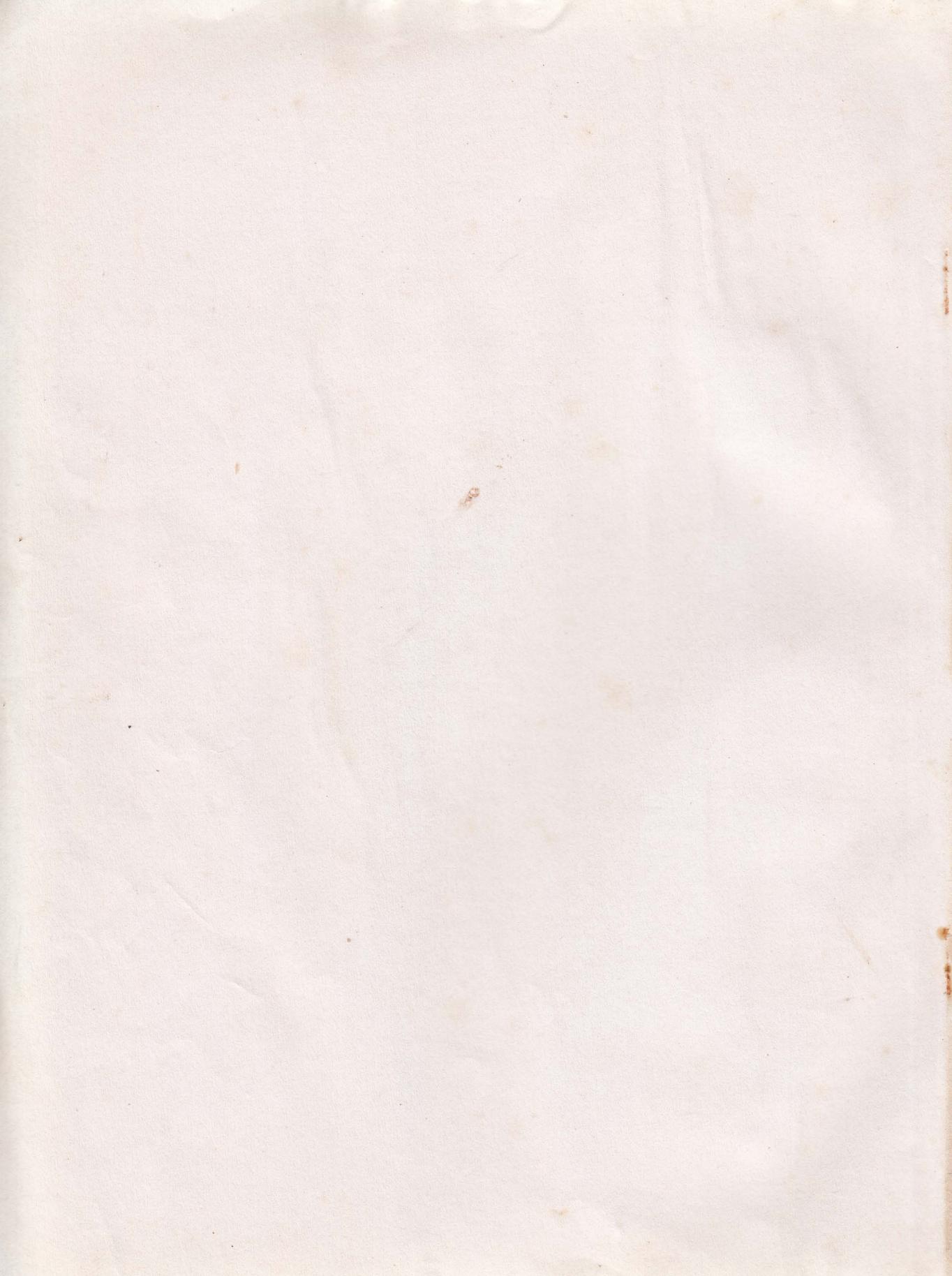
மகா கும்பாபிஷேக மலர்

04.08.2003

உ
குகமயம்

தெல்லிப்பழை திறக்கு அருள்மிகு
குருநாதசவாமி கோயில்

மகா கும்பாபிஷேக மலர்

வெளியீடு:
திருப்பணிச் சபை,
குருநாதசவாமி கோயில்,
தெல்லிப்பழை.
சுயானு வருடம் ஆடி மாதம் 19ம் நாள்

04.08.2003

நூல்:	தெல்லிப்பழை கிழக்கு, அருள்மிகு குருநாதசவாமி கோயில் மஹா கும்பாபிஷேக மலர்.
வெளியீடு:	திருப்பணிச்சபை, குருநாதசவாமி கோயில், தெல்லிப்பழை.
பக்கங்கள்:	76 + 9 = 85
வெளியிட்ட திகதி:	சூரானுவருடம் ஆடித்திங்கள் 19ம் நாள்.
பதிப்பு:	பாரதி பதிப்பகம், 430,காங்கேசந்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம். தொ.பே.இல: 021-222 3081
Title:	Tellippalai East, Arulmihu Kurunathaswami Kovil, Maha Kumpabisheka Malar.
Publishers:	Thiruppani Sabai, Kurunathaswami Kovil, Tellippalai.
Pages:	74+ 9 = 85
Date of Publication:	04.08.2003
Printers:	Bharathi Pathippakam, 430,K.K.S.Road, Jaffna.

குகமயம்
२

தெல்லிப்பழை கிழக்கு அருள்மிகு
குநுநாத சுவாமி கோயில்
திருப்பண்டிச் சுபை (1989 - 1999)

1.	திரு.அ.சண்முகநாதன்	- தலைவர்
2.	திரு.சு.வெற்றிவேலாயுதம்	- செயலர்
3.	திரு.சு.எம்ரநாயகம்	- பொருளாளர்
4.	திரு.சு.சாயாபதி	
5.	ச.நூறுமுகநாதன்	
6.	க.கணேந்திரநாதன்	
7.	திருமதி.ம.பத்மநாதன்	
8.	பிரம்மஸீ.தி.சுந்தரமூர்த்தி ஐயர்	
9.	திரு.ச.சுப்பிரமணியம்	
10.	திரு.சி.கிருஷ்ணபிள்ளை	
11.	திரு.அ.கணபதிப்பிள்ளை	
12.	திரு.நா.ஜெகநாதன்	
13.	திரு.த.கனகேஸ்வரன்	
14.	திரு.சி.வீமலநாதன்	
15.	திரு.இ.கிராசா.	

மலர்க்குழு

திரு.சுந்தரமூர்த்தி வெற்றிவேலாயுதம்

திருமதி. கலாதேவி பொன்னம்பலம்

திரு.பரமநாதன் சேயோன்

தெல்லிப்பழை கிழக்கு அருள்மிகு
 குருநாத சுவாமி கோயில்
திருப்பணி சபை (1999 முதல்)

1.	திரு.அ.சண்முகநாதன்	- தலைவர்
2.	திரு.க.வெற்றிவேலாடுதம்	- செயலர்
3.	திரு.க.ஏமூர்நாயகம்	- பொருளாளர்
4.	திரு.க.சாயாபதி	
5.	திரு.ச.ஒழுமுகநாதன்	
6.	திரு.க.கணேந்திரநாதன்	
7.	திருமதி. ம.பத்மநாதன்	
8.	திரு.ந.பழனிவேல்	
9.	திரு.க.நந்தகுமார்	
10.	திரு.ச.சிவகுமார்	
11.	திரு.வ.திருவீளங்கம்	
12.	திரு.அ.தயாபரன்	
13.	திரு.க.சண்முகராசா	
14.	திரு.க.ஒழுமுகசாமி	
15.	திரு.த.முருகையா	

மலர்க்குழு

திரு.சுந்தரமூர்த்தி வெற்றிவேலாடுதம்

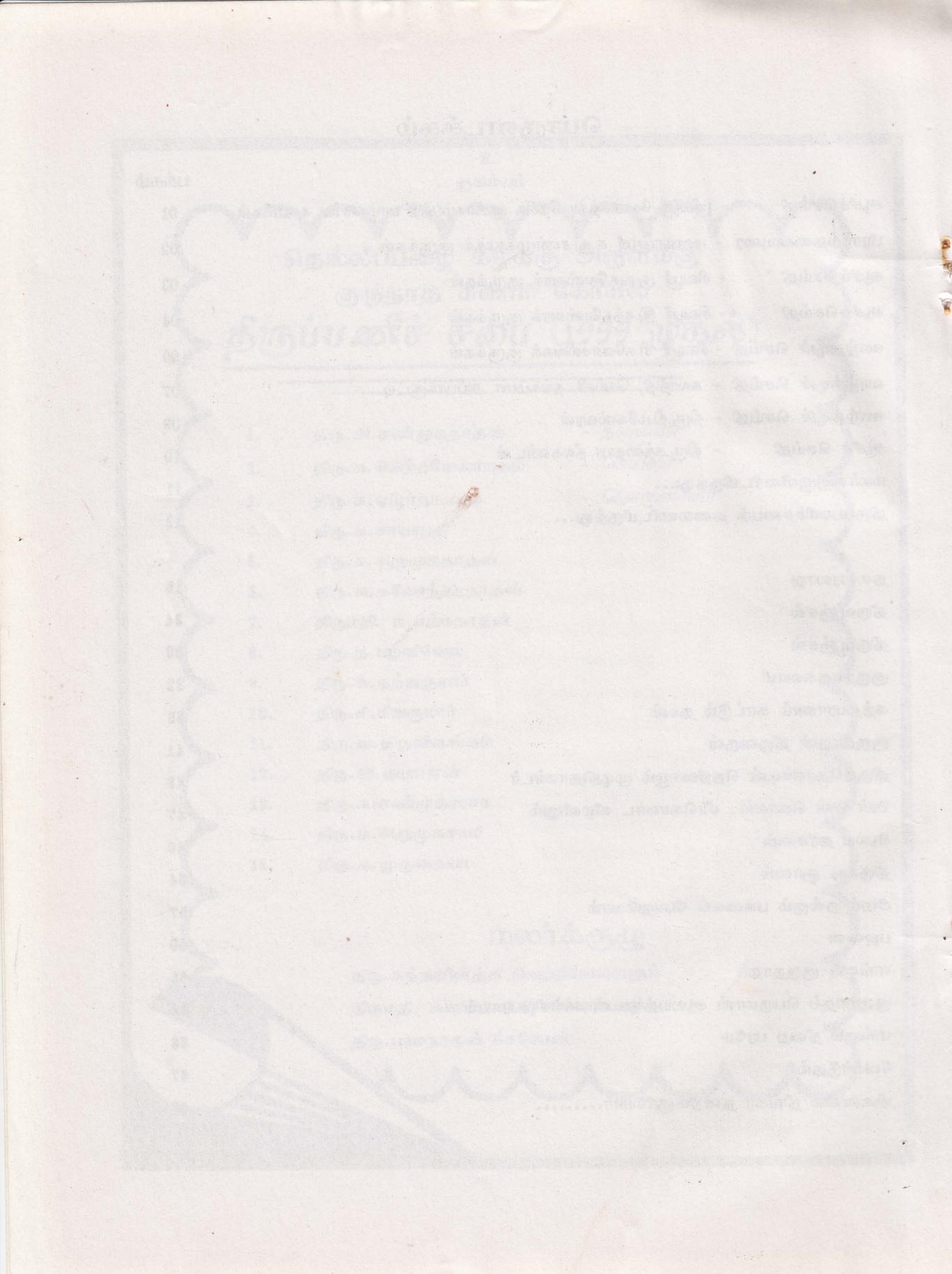
திருமதி. கலாதேவி பொன்னம்பலம்

திரு.பரமநாதன் சேயோன்

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
ஆசிச்செய்தி - ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய கவாமிகள்	01
பிரார்த்தனையுரை - மஹாராஜாஸ்ரீ சு.து.சண்முகநாதக் குருக்கள்	02
ஆசிச்செய்தி - சிவஸ்ரீ குநகுலேஸ்வரக் குருக்கள்	03
ஆசிச்செய்தி - சிவஸ்ரீ இ.சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள்	04
வாழ்த்துச் செய்தி - சிவஸ்ரீ சி.கணேசலிங்கக் குருக்கள்	06
வாழ்த்துச் செய்தி - கலாநிதி, செல்வி, தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி	07
வாழ்த்துச் செய்தி - திரு.தி.மகேஸ்வரன்	09
ஆசிச் செய்தி - திரு.கந்தையா நீலகண்டன்	10
மலர்க்குழுவினரிடமிருந்து...	11
திருப்பணிச்சபைத் தலைவரிடமிருந்து...	12
 தலவரலாறு	15
திருவுஞ்சல்	24
தீருவுஞ்சல்	28
குருநாதசவாமி	32
கந்தபுராணம் காட்டும் தவம்	35
குருநாதன் தீருவருள்	41
தீருத்தொண்டின் நெறிவாழும் முதுதொண்டர்	43
ஊர் ஊர் கொண்ட சீர்கொண்ட விழவினும்	47
ஆலய தரிசனம்	49
தீருவடி ஞானம்	54
ஒறம் நல்கும் பசுவைப் பேணுவோம்	57
பஜனை	60
எங்கள் குருநாதர்	63
குருநாதப் பெருமான் ஆலயத்துடன் என்சிறுபராயம்	64
எங்கும் நிறை பரமே	66
வேண்டுதல்	67
நினைவில் நீங்கா நன்றிக்குரியோர்.....	68

நல்லை திருநூன சம்பந்த ஆதீன முதல்வரின் ஆசி.....

தெல்லிப்பழைப்பதியில் நீண்டகாலமாக எழுந்தருளியிருந்து அருளாட்சி புரியும் கருநாத சுவாமிக்கு இன்று மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெறுவதையிட்டு மகிழ்ச்சியடை கின்றோம்.

பழமையும் பெருமையும் கொண்ட இவ்வாலயம் தெல்லிப்பழை வாழ் மக்களின் வேண்டுகோளை நிறைவேற்றுகின்ற தெய்வமாக வீற்றிருக்கின்றார். இங்கு மூலமுர்த்தியாக பழநியான்டவர் வீற்றிருப்பது யாழ்ப்பாணத்தில் எங்குமில்லாத ஒர் சிறப்பு.

இம்முருகன் இறைவனுக்கே உடனாட்சம் பண்ணிய குருநாதராக விளங்குகின்றார்.

நாங்கள் வாழும் யுகம் கலியுகம். இதற்குரிய கடவுள் முருகப்பெருமான். முருகனை வழிபடுவர்களுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் நற்பேறு கிட்டுவதாகும். இதனை அனுபவிப் பதற்கு நம் சமயத்தில் ஆலயங்களை உருவாக்கினார்.

இதனை ஆலயம் சென்று வழிபடுவதன் மூலமாகவே பெறுகின்றான்.

இதனையே “ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” எனவும் “நித்தலும் எம்பிரானுடைய கோயில்புக்கு” எனவும் வேண்டுகின்றான். இதனாலேயே நம்மவர் எங்கு சென்றாலும் எங்கு இருந்தாலும் கோயிலமைத்து வழிபடுகின்றனர்.

இதனையுணர்ந்து தெல்லிப்பழை மக்களும் ஆலயம் அமைத்து பண்ணிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை நடைபெறும் கும்பாபிஷேகத்தை செய்து தாம்பெறும் இன்பத்தை அனைவரும் அனுபவிக்க வைத்துள்ளனர்.

இத்தும்பாபிஷேகத்தை நடாத்தும் சிவாச்சாரியார்கள், திருப்பணிச்சபை திருத்தொண்டர் திருவகுப்பு, தெல்லிப்பழை வாழ்மக்கள் அனைவருக்கும் இறைவனுடைய ஆசி கிடைப்பதாக.

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு”

ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த உரமாசாரிய சுவாமிகள்
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம். இரண்டாவது குழுமா சந்திரானம்.

மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவில் ஆத்மைகர்த்தாவின் பிரார்த்தனை உரை .....

மனித உடலுக்கு உயிர் எத்தகையதோ அதேபோன்று தான் உலகிற்கு ஆலயங்கள் உயிராக அமைகிறது. அமைதியும் சாந்தமும் இணைந்த பக்தியையும் கொண்டுள்ள சைவர்கள் ஆலயங்களை அமைத்து, பூசை, ஆராதனை, உற்சவா திகளை ஏற்படுத்தி, என்றும் மக்கள் ஆனந்தமயமான வாழ்வைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தையே முன்னெடுக்கிறார்கள். அதனால் தர்மங்கள் நிலைத்து நின்று மனித வாழ்வியலைப் புனிதப்படுத்துகின்றன. முக்கியமான இத்தகைய நோக்கங்களுக்காகவே ஆலயங்கள் அடிக்கடி கும்பாபிஷேகங்கள் பெற்று நிலைத்து நிற்கின்றன.

தெல்லிப்பழை கிழக்கு குருநாதசுவாமி கோவில் புனராவர்த்தன பிரதிஷ்டா அஷ்டபந்தன கும்பாபிஷேகம் நல்லதோர் சுபதினத்தில் இடம்பெறுகிறது. வாழ்வு இதுதான் என வாழ்ந்து காட்டி நிற்கும் சிவமயக் குடும்பத்தினரது ஆட்சியில் இக்கோவில் நிலைகொண்டு, மிக உன்னதமான திருவருட் செல்வங்களை வர்வித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இது எக்காலமும் தொடரவேண்டும். கும்பாபிஷேக வைபவங்கள் இனிதே இடம்பெற்று நல்லருள்தரும் ஸ்தலமாக இது அமைந்து, யாவரும் இன்புற றிருக்க எம்பெருமான் திருவருள் சுரக்க வேண்டுமென யானும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சுபமஸ்து.

ஆத்மைகர்த்தா - பிரதயகுரு,
மாவையாதீஸ்,
தெல்லிப்பழை.

மஹாராஜாஸ் ச. ரு. ஒன்முகநாதக்
குநக்கள்

நகுலேஸ்வர தேவஸ்தான ஆதீனகர்த்தாவின் ஆசிச் செய்தி.....

தெல்லிநகரில் அருள் பாலித்து வந்த அருள்மிகு குருநாத ஸ்வாமிக்கும் பரிவார முர்த்திகளுக்கும் குடமுழுக்குப் பெருவிழா வெகு சிறப்பாக நடக்கவும் அத்துடன் குடமுழுக்குத் தொடர்பாக கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர் ஒன்று வெளிவருவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடை கிறோம்.

மேற்படி குடமுழுக்குக் கிரியைகளை ஆகமோத்தமாக நடாத்தி வைத்த சிவாசாரியர் களுக்கும் நிர்வாகத்தினருக்கும், மேற்படி திருப்பணியை முன்னின்று நடாத்தி வைத்தோருக்கும், தொண்டர்களுக்கும், பக்தர்களுக்கும் எல்லாம் வல்ல எம்பெருமான் அருள்மிகு குருநாத ஸ்வாமியின் பூரண அருள்பிரசாதம் பெற்று சகல சம்பத்துகளுடனும் வாழ வாழ்த்தி எனது ஆசிகளை வழங்குகின்றேன்.

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்”

நகுலேஸ்வரம்,
கீரியலை.

சிவஞ்சி ரு. நகுலேஸ்வரகுருக்கள்
ஆதீனகர்த்தாவும் பிரதம
சிவாச்சாரியாரும்,

பிரதிவ்டா பிரதம குருவின் ஆசிச்சேய்தி

முருகன் பேருள் கிடைக்க நல் முசிகள்

இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் பூமி என்ற உலகத்தை மேலானதாகக் கூறுகின்றார். தேவர்கள், முனிவர்கள், கெந்தர்வர், கிம்புருசர், மானிடர் எல்லோரும் இங்கு வந்து தவமியற்றி இறை அருளைப் பெற்றுப் பேரின்ப வாழ்வைப் பெறுகின்றார்கள்.

இந்தப் பூலோகத்தில் சொர்ணாதீவு என்று சொல்லப்படும் இலங்கைத் தீவின் முத்து என்று அழைக்கப்படும் யாழ் கற்பகத்தின் புண்ணிய பதியாக அமைந்த தெல்லிப்பழையின் கிழக்குப் பாகத்தில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளி மக்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்து கலியுக தெய்வமாகிய தமிழ்க்கடவுள் வீற்றிருக்கின்றான்.

அவன் பாதத்தின் மகிழ்மையும் மேன்மையும் உமாபதி அறிவார், ஒங்குகளை ஞானமும் அறுகுண பேதமும் பிரம்மா அறிவார், கரபலமும் வீரமும் சூரபன்மன் அறிவன், கடைக்கண் பார்வையில் ஒழுகும் ஞானமும் தீக்கையும் தமிழ் முனிவர் உள்ளம் அறியும் அவன் பேரழகை மன்மதன் அறிவன், வாழ்வும் ஆனந்த சகமும் வள்ளி, தெய்வயானை அறிவார்கள். இப்படி யாகப் பல பெருமைகளைக் கொண்ட முருகன் இந்தக் கோயிலில் ஆண்டி பண்டாரமாக வீற்றி ருந்து அருள்புரிகின்றான்.

கலகப்பிரியர் நாரதர் ஒரு மாங்கனியைக் கொண்டுவந்து சிவபெருமானிடம் கொடுத்து ஆசிபெறுகின்றார். அப்பன் அந்த மாங்கனியை உமாதேவியிடம் கொடுக்கிறார். விநாயகருக் கும் முருகனுக்கும் மாங்கனியைக் கொடுக்கத் தாயுள்ளம் விளைகின்றது. ஆனால் சிவபிரான் ஒரு போட்டி வைத்து அக்கனியைக் கொடுக்க நினைக்கிறார். “யார் இந்த உலகத்தை முதலில் சுற்றி வருகின்றார்களோ அவருக்கே இந்தப்பழம்” என்று கூறுகின்றார்.

முதிகவாகனனான விநாயகர் வெற்றிபெற முடியாது என்று எண்ணிய முருகன் மயில் வாகனத்திலேறி உலகைச் சுற்றிவரப் புறப்பட்டார். விநாயகரோ தாய், தந்தையரை வலம் வந்து கனிக்காகக் கையை நீட்டுகின்றார். “உலகம் சுற்றியாகி விட்டதா?” என்று கேட்கிறார் சிவபெருமான். “உலகம் எல்லாம் தோன்றி, நின்று, ஒடுங்குவது உங்களிடம் தானே அதனால் உங்களைச் சுற்றி வந்தேன்” என்றார் விநாயகர். அம்மை அப்பர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்து மாங்கனியைப் பிஸ்னையார் கையில் கொடுத்துவிட்டார்கள்.

உலகம் முழுதும் மயில்வாகனத்தில் சுற்றிவந்த முருகன், அண்ணா மாங்கனியை வாங்கியதைக் கேள்விப்பட்டு அண்ணாவின் ஞானம் தனக்கு வரவேண்டும் என்று தன் உடைமைகள் அனைத்தையும் துறந்தார். கோவணாண்டியாகப்பறப்பட்டார். தாய் பார்வதி தேவி தன்மகனைச் சமாதானப்படுத்த வருகின்றார். “அப்பா நீயே பழமாக இருக்கும் போது உனக்கு வேறு பழம் வேண்டுமா?” என்றார். முருகன் உடன்படுவானா? முன்வைத்த காலைப் பின்வைப் பானா? அவன் தான் பழநிமிலை மீது ஆண்டிக் கோலத்தில் நிற்கின்றான். இந்த இடத்தில் வள்ளுவப் பெருமானின் குறள் ஒன்று நமக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது.

“வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க துறந்தபின்
ஈண்டு இயற்பால் பல” (242)

நாம் இவ்வுலகத் துன்பங்களிலிருந்து விடுபட வேண்டுமானால் உடைமைகள் என்று கருது கின்ற பொருள்கள், ஆசைகள் அனைத்தையும் விட்டுவிட வேண்டும். இவ்வாறு விட்டுவிட்டால் பெறவேண்டிய பேறுகளைப் பெறலாம். நம்மை ஆக்கம் உள்ளவர்களாக்கி விடவேண்டும் என்ற கருத்தினால் அல்லவா இந்த அற்புதக் கடவுள் கோவணாண்டியாகக் காட்சி தருகின்றார்.

குருநாதர் என்று அழைக்கப்படும் இந்தக் கோயிலில் கணபதி, சிங்காரவேலன், சண்முகக்கடவுள், வைரவக் கடவுள், முத்துக்குமரக் கடவுள் ஆகியோரைப் பரிவார தெய்வங்களாகக் கொண்டு புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டு குடமுழுக்கு விழா சுபானு வருடம் ஆணிமாதம் 4ம் நாள் புதன்கிழமை (18.06.2003) திருவோண நட்சத்திரம் கூடிய சுபதினத்தில் நடைபெற்றது. இந்தப் புண்ணிய காரியத்தில் ஈடுபட்ட அறங்காவலர் சபையினர், அந்தண உத்தமர்கள், பக்த கோடிகள் அனைவருக்கும் பழநி ஆண்டவனின் திருவருள் கிடைக்கப் பிரார்த்தித்து நல் ஆசிகள் கூறி அமைகின்றேன்.

“லோகா சுகினோ பவந்து”

விறிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்மை குன்றா
மொழிக்குத் துணைமுரு காளன்னும் நாமங்கள் முன்பு செய்த
பழிக்குத் துணைஅவன் பன்னிரு தோளும் பயந்த தனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலும் செங் கோடன் மயூரமுமே.

சிவஸீ கி. சுந்தரேஸ்வரக்குருக்கள்,
விரதமகுரு, துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்.

தெல்லிய்யழி.

ஸ்ரீ காசிவிநாயகர் தேவஸ்தான பிரதமகுருவின் வாழ்த்துச் செய்தி.....

யாழ் குடாநாட்டின் வடபால் அமைந்து விளங்கும் தெல்லியம் பதியிலே இற்றைக்குப் பல நூற்றாண்குகளுக்கு முன்னர் பற்பல திருத்தலங்கள் சீரும் சிறப்பும் பெற்று விளங்கியதை நம்மால் அறிய முடிகின்றது.

அத்தகைய தலங்களுள் ஒன்றாக விளங்கியது குருநாதசுவாமி கோயிலாகும்.

இக்கோவிலில் அஞ்ஞான்று மிகுந்த சிறப்பான முறையில் அபிடேக ஆராதனைகள் உற்சவங்கள், புராணபடனங்கள் முதலாயின நடைபெற்றதை யாவரும் அறிவர்.

இந்த ஆலயத்தைச் சார்ந்த பெருமக்கள் சைவ ஆசாரங்களிலும் மேம்பட்டு விளங்கி னார்கள். மேற்படி ஆலயத்தில் திருவேட்டுச் சுவடி ஒன்று சிதைந்த நிலையில் இருப்பதை அறியமுடிகின்றது.

இவற்றை நோக்குமிடத்து ஆலயத்தின் பழமை புலனாகின்றது. பழமையும் புதுமையும் நிறைந்த இந்த ஆலயத்தை இன்றைய சைவச் சீலர்கள் புதுக்கி அமைத்து கும்பாபிஷேகம் செய்வது மிகவும் போற்றப்படவேண்டிய விடயமாகும்.

ஏற்குறைய ஐம்பது ஆண்டு மேற்பட்ட காலப்பகுதியில் இடம்பெறும் இக் கும்பாபிஷேகம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இவ்வாலயச் சூழல் புனிதத்துவம் பெற்றுவிடும் என்பதில் ஜயமில்லை.

வீணாக்கடவை,
தெல்லியியழை கிழக்கு,
தெல்லியியழை.

சிவஸ்ரீ சி. கணேசலிங்கக் குருக்கள்.

ஶ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தான தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி .....

‘வெற்றி வடிவேலன் அவனுடைய
வீரத்தினைப் புகழ்வோம்
சுற்றி நில்லாதே போ பகையே
துள்ளி வருகிது வேல்’

புதுமைக்கவி பாரதியாரின் பாடல் இதுவாகும். எல்லாம் வல்ல கந்தப்பெருமான் குருநாதனாக எழுந்தருளி காட்சி கொடுக்கும் தெல்லிப்பழைப் பதியானது மூர்த்திகரம் மிக்க தாகும்.

பழுமையும் அற்புதமும் கொண்ட இக்கோயிலிலே சிறு வயது தொடக்கம் என் தகப்பனா ரோடு சேர்ந்து வழிபட்டு வந்த அனுபவத்தை எண்ணிப்பார்க்கிறேன். பெருமானின் குருவருள் எனக்கும் ஒரளவு கிடைத்தமையினால் அந்த அற்புதத்தைக் கொண்டு நானும் ஒரு ஆசிரியராகக் கடமையாற்றக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

சில காலம் யுத்த அனர்த்தத்தினால் நித்திய, நெமித்திய பூசை ஒழுங்கின்றி இவ்வாலயம் சூனியப் பிரதேசமாகக் காட்சியளித்தது.

ஆனால் அந்தனர்களின் ஆதரவினாலும், பரம்பரை அறங்காவலரின் அருள் ஊக்கத்தி னாலும் இன்று இவ் ஆலயத்தின் குடமுழுக்கினைத் தரிசிக்கும் பேறு பெற்றோம்.

ஒழுங்கான கிரியைகளும், பயபக்தியான பூசைமுறைகளும், குருநாதன் அடியவர்களின் செயற்பாடுகளும் எம்மால் போற்றுதற்குரியனவாகும்.

“கார்மயில் வாகனனைச் சாந்துவைனப் போதும்
மறவாதவர்க்கு ஒரு தாழ்வில்லையே”

என்பது அருணகிரியின் வாக்கு. இதனை மனதிற்கொண்டு குருநாதனை உள்ளத்திலிருத்தி வழிபடுவோமாக.

“ஒருவாய் அருவாய் உளதாய் கிலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்
கருவாய் உயிராய் கதியாய் விதியாய்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.”

கலாநிதி, செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
சுமாதான நீதியிடி
தலைவர், ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்.
ஸ்ரீ வந்தா.

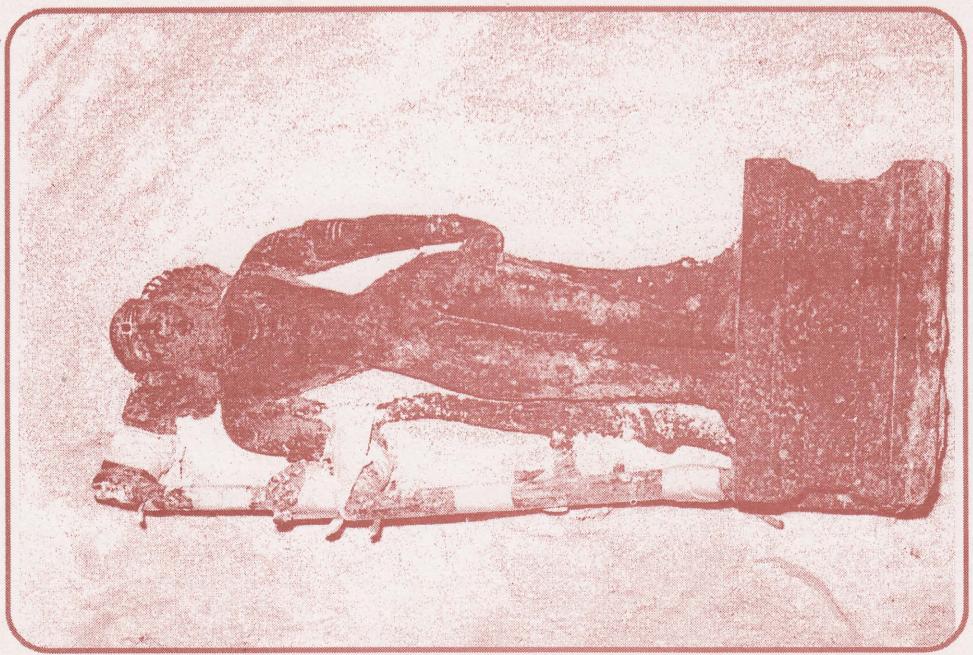
அவனிதனிலே பிறந்து மதலையென வேதவழந்து	
அழகுபெற வேந்டந்து	இளைஞரோனாய்
அருமதலையே மிகுந்து குதலைமொழி யேபுகள்று	
அதிவிதம தாய்வளர்ந்து	பதினாறாய்
சிவகலைகளாக மங்கள மிகவுமறை யோது மன்பர்	
திருவடிக ளோநினெந்து	துதியாமல்
தெரிவெய்களாசை மிஞ்சி வெகுகவலை யாயு முன்று	
திரியுமடியேனை யுன்ற	நடிசேராய்
மவுணவுபதேச சம்பு மதிய றுகு வேணிதும்பை	
மணிமுடியின் மீதனிந்த	மகதேவர்
மனமகிழ் வேயனெந்து வொருபுறமதாக வந்த	
மலைமகள் குமார தூங்க	வடிவேலா
பவனிவர வேயுகந்து மயிலின் மிசையே திகழ்ந்து	
படியதிரவே நடந்த	கழல்வீரா
பரமபதமாய செந்தில் முருகனென வேயுகந்து	
பழநிமலை மேலமர்ந்த	பெருமாளே.

– அருணகிரிநாதர்

அயுத்தகோலத்தில் கார் சியவிக்டும்
மனிக்கோபும்

பறைய முறியங்களிற் விக்கிரகம்
சேதாக்கப்பட்ட நிலையில்

இந்துசமய விவகார அமைச்சரின் வாழ்த்துச் செய்தி .....

தமிழர்கள் தாம் வாழும் இடமெல்லாம் தமிழர் தெய்வமாகிய முருகப்பெருமானுக்கு கோயில் எடுத்து வழிபூட்டு வருகிறார்கள். இலங்கையிலே முருக வழிபாடு மிகத்தொன்மைக் காலம் தொட்டு சிறப்பிடம் பெற்று வந்துள்ளது. இலங்கையில் வாழும் அனைத்து இன மக்களாலும் வழிபடப்படும் தலமாகக் கதிர்காமம் காணப்படுகிறது. கதிர்காமத் திருத்தலத்தின் மீது அருணகிரிநாதர் பெருமான் பதிகம் பாடியுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு முருகப் பெருமானுடைய அருளாட்சிக்கு உட்பட்ட பிரதேசம் ஆகும். அபிஷேகக் கந்தனாக மாவிட்டபுரம் முருகன் ஆலயமும், அலங்காரக் கந்தனாக நல்லூர் முருகன் ஆலயமும், அன்னதானக் கந்தனாக செல்வச் சந்நிதி முருகன் ஆலயமும் காணப்படுகிறது. தெல்லிப்பழை கிழக்கிலே உள்ள குருநாதசுவாமி ஆலயம் அருள்மிக்க முருகன் ஆலயமாகக் காணப்படுகிறது. வேற் கோட்டமாக வீரசைவ மரபில் வந்த குருநாதர் என்ற முருக பக்தனால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திருத்தலமே தெல்லிப்பழை கிழக்கு குருநாதர் சுவாமி ஆலயம் ஆகும். இவ் ஆலயம் பழநி ஆண்டவர் தேவஸ்தானம் என அழைக்கப்பட்டு வருகிறது.

இவ் ஆலயம் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டு மகா கும்பாபிஷேகம் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. மகா கும்பாபிஷேகம் சிறப்பாகச் செய்யப்பட்டால் ஆலயத்தில் தெய்வ சாந்தித்தியம் ஒளி விட்டுப் பிரகாசிக்கும்.

ஸமுத்தில் வாழும் தமிழர்களாகிய நாங்கள் கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் பல சோதனை களையும், வேதங்களையும் அனுபவித்து இருக்கின்றோம். உடமைகளை இழந்து, உயிர்களை இழந்து அகதிகளாக அலைந்து திரியும் நமது மக்களுடைய வாழ்வில் சாந்தியும், சமாதானமும் நிலவ எல்லாம் வல்ல கந்தவேட் பெருமானின் திருவருள் அனைவருக்கும் கிடைக்க வேண்டு மௌனம் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

248, 2/1, காலி வீதி,

கொழும்பு.

தி.மகேஸ்வரன் (ஐ.உ.)

இந்து சமய விவகார அலுவல்கள் அமைச்சர்.

அகில இலங்கை இந்துமா மன்றச் செயலரின்

ஆசிச்செய்தி...

முத்தமிழின் முதல்வன் முருகப்பெருமான், மயில்மீது ஏறி உலாவரும் குமரன், மாம்பழம் வேண்டிப் பழநி ஆண்டவராக எழுந்தருளிக் காட்சி கொடுத்தது என்பது புராண வரலாற்றுக் கதை.

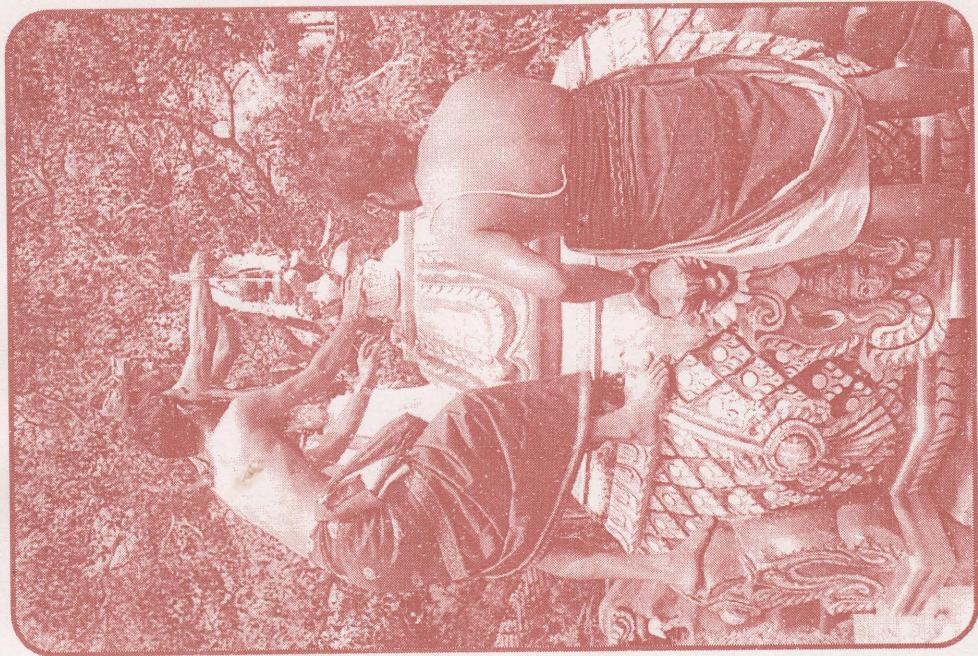
தமிழ் நாட்டில் குன்றுதோறும் குடியிருக்கும் குமரன், இலங்கைத் திருநாட்டின் பல இடங்களிலும் போற்றித் துதிக்கப்படுகிறான். அந்த வகையில் ஒன்றாக வடமாநிலத்தின் தெல்லிப்பழை கிழக்குப் பகுதியிலே, வரலாற்றுப் பெருமையும் தொன்மையுமிக்க பல சைவாலயங்கள் குழந்த பெருமையிக்க இடத்திலே பழநி ஆண்டவராகக் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் அருள்மிகு குருநாதசுவாமி தேவஸ்தானம் புனரமைக்கப்பட்டு, புனராவர்த்தன பிரதிஷ்டா மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெறவிருப்பது திருவருள்மிகு நிகழ்வாகும்.

நாட்டில் நிரந்தரமான ஜக்கியத்தையும், சமாதானத்தையும் எதிர்நோக்கியிருக்கும் அமைதியானதொரு குழநிலையில் மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெறுவது சிறப்பானதாகும்.

நீண்டகால வரலாற்றுப் பெருமையிக்க ஆலயமாக விளங்கும் தெல்லிப்பழை கிழக்கு அருள்மிகு குருநாதசுவாமி தேவஸ்தானத்தின் மகா கும்பாபிஷேகப் பெருவிழா சிறப்பாக அமையவேண்டும் என அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் சார்பில் வாழ்த்துவதுடன், அருள்மிகு குருநாதசுவாமி திருவருளினால் நாட்டில் அனைவரும் இன்பப்பெருவாழ்வு பெற்றும் யவும் அவனடி பணிந்து போற்றுவோமாக.

கொழும்பு.

கந்தையா நீலகண்டன்
வாதுச் செயலாளர்.

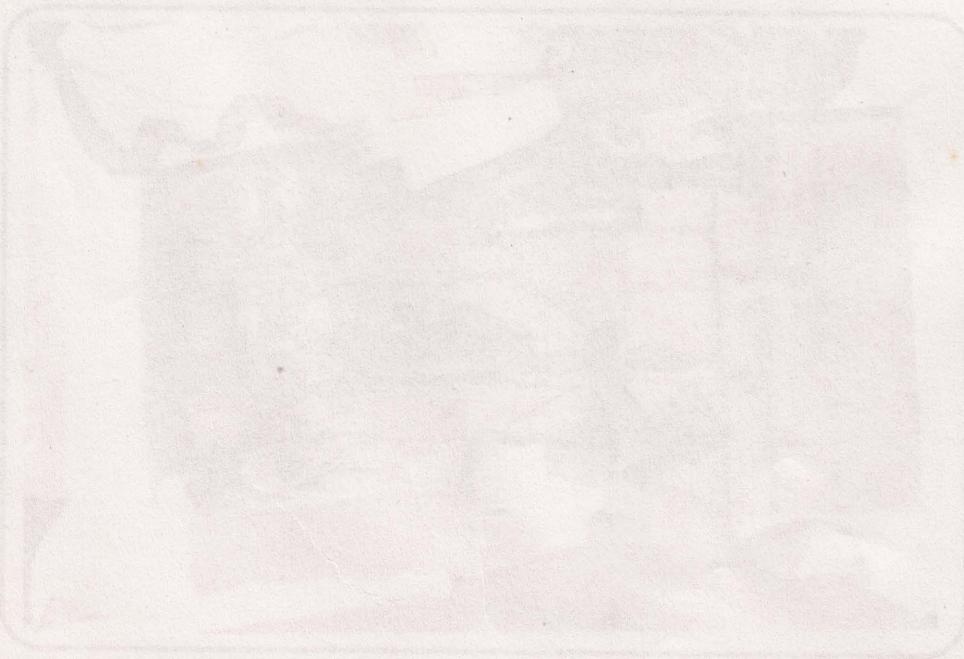

கருவனையற்கு தயிக்கனான் அவிவேகத்திற்கு
அழுத்தமான நிலையிலோன நிறுக்காட்சி

நகர கும்பாரியேஷனத்திற்கு
அழுத்தமானவேயது

THE
LITERARY
MAGAZINE
FOR
YOUTH
AND
ADULTS
CONTINUING
THE
JOURNAL
OF
LITERATURE
AND
ART
FOR
YOUTH

மலர்க்குழுவிடமிருந்து.....

உலகுமுய்ய உதித்த கலியுகக் கடவுள் கந்தன் பழநியாண்டவராக வீற்றிருந்து அருள் பாலிக்கும் திருத்தலம் தெல்லிப்பழை குருநாதசுவாமி கோயில். இவ்வாலயத்தின் முதலாவது குடமுழுக்கு 1921இலும் 2வது குடமுழுக்கு 1945இலும் நடைபெற்றதாக அறியமுடிகின்றது. ஜம்பத்தெட்டு ஆண்டுகளின் பின் ஆலயம் புனரமைக்கப்பட்டு 3வது மகாகும்பாபிஷேகம் 18.06.2003ல் மங்களாரமாக நிறைவெய்தியுள்ளது. இக் கும்பாபிஷேகத்தின் ஓரங்கமாக ஒரு மலர் வெளியிட என்னி மலர்க்குழு அமைக்கப்பட்டு, அதனிடம் அப்பொறுப்பு ஒப்படைக்கப் பட்டது.

பழைம வாய்ந்த இவ்வாலயத்தை ஆவணப்படுத்தவேண்டியதன் அவசியத்தைக் கருத்திற்கொண்டும் கும்பாபிஷேகம் தறிசித்த அடியார்கட்டு வழங்கக்கூடிய அருள் நூலாகவும் இம்மலர் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

இம்மலரின் முக்கிய அம்சமான ஆலய வரலாற்றைத் தொகுப்பதற்கு எமக்கு மூலாதாரமாக இருந்தது 1980களில் தொண்டர்சபைத் தலைவராக இருந்த அமரர் திருச்சிற்றும் பலம் ஆறுமுகசாமி அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையாகும். இது தவிர, தொண்டர் சபை, திருப்பணிச்சபை என்பவற்றினால் வெளியிடப்பட்ட ஆண்டறிக்கைகள், கணக்கறிக்கைகள், சிலமுதியோர்களின் வாய்மொழி மூலமான தகவல்கள் போன்றவற்றின் மூலம் ஆலய வரலாறு ஓரளவு முழுமையாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

இந்நாலுக்கு ஆசியுரைகள், வாழ்த்துரைகள் வழங்கிய பெரியோர்கட்கும், பயன்தருகருத்துரைகளைத் தம்மகத்தே கொண்டுள்ள கட்டுரைகள் பலவற்றையும் தந்துதலிய அறிஞர் பெருமக்கட்கும், இந்நாலை அழகுறப் பதிப்பித்துத் தந்த பாரதி பதிப்பகத்தாருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் குருநாதன் திருவருள் கிடைக்கப் பிரார்த்தித்துக் கொள்கின்றோம்.

நன்றி

தெல்லிப்பழை.

மலர்க்குழி.
குருநாதசுவாமி கோயில்.

திருப்பணிச் சபைத்தலைவரிடமிருந்து....

திருச்சிற்றம்பலம்

புன்னெறி யதனிற் செல்லும் போக்கினை விலக்கிமேலாம்
நன்னெறி யொழுகச் செய்து நவையறு காட்சி நல்கி
என்னையும் அடியனாக்கி இருவினை நீக்கியாண்ட
பன்னிரு தடந்தோள் வள்ளல் பாதபங்கயங்கள் போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்

மக்கள் குடியிருக்க முடியாத சூன்யப் பிரதேசம். அங்கே பழநியாண்டவருக்கு ஒரு திருக்கோவிலில் பெருஞ்சாந்திவிழா. வேறுபட்ட சூரனுக்கு வெற்றி வடிவேலுடன் தேறும்படி திருவருள்புரிந்த அறுமுகப் பெருமானின் விளையாட்டு. கலியுகத்தின் பொய்யான தீமைகளைப் போக்கிடும் புண்ணியனின் புதுமை. எல்லாம் அவன் செயல். யாமோன்றும் அறியோம்.

1989ம் ஆண்டு முற்பகுதியில் ஆலயத்தில் வழிபடுவோர், உபயகாரர், தொண்டர்கள் எனப்பலரும் கூடிய பொதுக் கூட்டத்தில் திருப்பணிச்சபை ஒன்று உருவாகியது. இச் சபையைக் குருநாதனே முன்னின்று வழிநடத்தி வந்தார் என்று கூறுவதே சாலப்பொருந்தும். செய்ய வேண்டிய கருமங்களை உரிய நேரத்தில் உரியவர் மூலம் உரிய முறையில் நடைமுறைப்படுத் தினார். தேவையற்ற கருமங்கள் பலர் விரும்பினாம் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டன அல்லது பிற்போடப்பட்டன எனலாம்.

திருவருட் பிரகாரம் பாலாலயம் அமைத்து பாலஸ்தாபன கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்று திருப்பணி வேலைகள் விரைவாக ஆரம்பமாகின. ஆலய அமைப்புவேலைகள் அராவியைச் சேர்ந்த ஆசாரியார் வி.கனகரத்தினம் அவர்களாலும், கற்பொழிவு வேலைகள் மல்லாகம் கோட்டைக்காட்டைச் சேர்ந்த சி.பாலசிங்கம் அவர்களாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தொண்டர்கள், பாடசாலை மாணவர்கள் சிரமதானஞ்செய்தனர். மலையடி, பார்க்கல், பட்டியலர், தூண் என்பன தேவைக்கேற்ப கிடைத்தன. பொதுமக்கள் நிதியுதவி செய்தனர். பழைய கோவில்

இடிக்கப்பட்டு புதியகோவில் கட்டி எழுப்பப்பட்டது. பிள்ளையாருக்கும் தனிக்கோவில் உருவானது. ஆறுமுகசுவாமிக்கென சபாமண்டபம் கட்டப்பட்டது.

எம்பெருமான் எம்மையெல்லாம் காத்தருள் விரும்பினார்போலும். தனது இருப்பிடத்தை எல்லையாகக் கொண்டு எம்மை எல்லாம், மெல்ல மெல்ல இடம்பெயரச் செய்தார். அன்று முதல் இன்றுவரை அமைதிப் பிரதேசமாகப் பேணி வருகின்றார் எங்கள் குருநாதன்.

பல வருடங்களின் பின் மீண்டும் ஆலயச் சுற்றாடலுக்குள் வருகின்றோம். இயற்கை அன்னையின் போர்வைக்குள் பாதுகாப்பாக இருந்த பழநியாண்டவர் எமக்குவர வேண்டிய துங்பங்களையெல்லாம் தாமே தாங்கிக் கொண்டது போன்று மூலவர் விக்கிரகம் கயவர் களினால் பின்னப்பட்டும் பிள்ளையார், ஆறுமுகசுவாமி களவாடப்பட்டும் மறைந்து போயின. பெரியோர்களின் ஆலோசனைப்படி அவனருள் வேண்டி வேல் ஒன்றை ஸ்தாபித்து மீண்டும் பூசைகள் ஆரம்பமாயின. பழைய மடைப்பள்ளிக் கட்டடத்தை திருத்திக் கட்டடப் பொருள்களின் களஞ்சியமாக்கப்பட்டது. அரசாங்கத்திடமிருந்து பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு, செலவு நிதியிலிருந்து கிடைத்த பணம் மூலம் மகா மண்டபவேலைகள் ஆரம்பமாகின. அன்பர்களின் அன்பளிப்புக்களும் ஓரளவு கிடைத்தன. மூலஸ்தான தூபி, சபைக்கு மகாநாசி, ஸ்நபன மண்டபம், வைரவர் கோவில், நாகதம்பிரான் கோவில், சிங்காரவடிவேலர் கோவில், மணிக்கோபுரம், பாகசாலை என்பன புதிதாக அமைக்கப்பட்டன.

கொழும்பிலிருந்து பிள்ளையார் சிலைகளும், மாமல்லபுரத்திலிருந்து பழநியாண்டவர் சிலையும் வருவிக்கப்பட்டன. கருங்கல்லிலாலான கோழுகைகள், புதுக்குடியிருப்பிலிருந்து ச.செந்தில்ராசாக்கருக்கள் மூலம் தருவிக்கப்பட்டன. மயில்மீது இருந்தபடி ஆறுமுகசுவாமியும் தேவிமார்களும், முத்துக்குமாரசுவாமியும் தேவிமார்களும், யாழ்ப்பாணம் சிவன்கோவிலடியைச் சேர்ந்த வே.இராமு ஆசாரியார் அவர்கள் உருவாக்கித் தந்தார்கள்.

ஆணைக்கோட்டையைச் சேர்ந்த இராசேந்திரம் அவர்களும் அவரின் குழுவினரும் சிற்ப வேலைகள், வர்ண வேலைகள் யாவற்றையும் குறித்த காலத்தில் செய்து உதவினார்கள். சூரைவேலைகள், கதவு வேலைகளை மாவிட்டபுரத்தைச் சேர்ந்த செல்வநாயகம் முத்துக்குமார் அவர்கள் அழகாகச் செய்துள்ளனர்.

களஞ்சியம், குருக்கள் அறை என்பன வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஓரளவு பூர்த்தி யான நிலையிலுள்ளன. அத்துடன் மேலும் செய்யவேண்டிய திருப்பணிகள் பலவுள். அவற்றில் சில.

1. தம்ப மண்டபம், வசந்த மண்டபம்.
2. உட்பிரகாரம் கொட்டகை
3. மின் இணைப்பு வேலைகள்
4. சுற்றுமதில்
5. திருவுலாவுக்கான வாகனங்கள்
6. தளபாடங்கள்

7. கிணறு திருத்துதல், நீர்வசதி
8. அர்ச்சகர் வசிப்பிடம்
9. மடம்.

நடைபெற்ற திருப்பணிகளில் தனி உபயமாக ஏற்றுக்கொண்டோர்.

விநாயகர் கோவில்	நாகமணி குடும்பம்
சபாமண்டபம்	தி.கந்தரமுர்த்தி குடும்பம்
சிங்காரவேலன் கோவில்	சி.புத்தநாதன் குடும்பத்தினர்
மணிக்கோபுரம்	தி.அருமைநாயகம் குடும்பத்தினர்
பாகசாலை	தெல்லிப்பழை இந்து இளைஞர் சங்கம்
களஞ்சியம்	நா.குணரத்தினம்
மணிதிருத்தலும் ஏற்றுதலும்	ஆ.ஜனாரத்தனன்
தெற்குவாயில் கொட்டகை	இ.பொன்னையா குடும்பம்
ஆறுமுகசுவாமி தேவிமாருடன்	ம.பொன்னம்பலம் குடும்பம்
பிள்ளையார்	ச.யோகேஸ்வர சர்மா
சந்தானகோபாலர் கோயில்	கதிர்காழு சண்முகானந்தன்.

திருப்பணி வேலைகளில் ஈடுபட்டவர்கள், தொண்டர்கள், பொருஞ்சுதவி செய்தவர்கள், கும்பாபிஷேகக் கிரியைகளில் ஈடுபட்ட பிராமண உத்தமர்கள் மற்றும் பல்வேறு வழிகளிலும் உறுதுணையாக இருந்து உதவி புரிந்த அனைவருக்கும் குருநாதன் நிறைந்த நல்லருளைப் புரிவாராக.

“நல்லகுருநாதன் நம்மை வருத்துவது கொல்லவல்ல, கொல்லவல்ல பொல்லாக் குணங்கள் போக்கவே.”

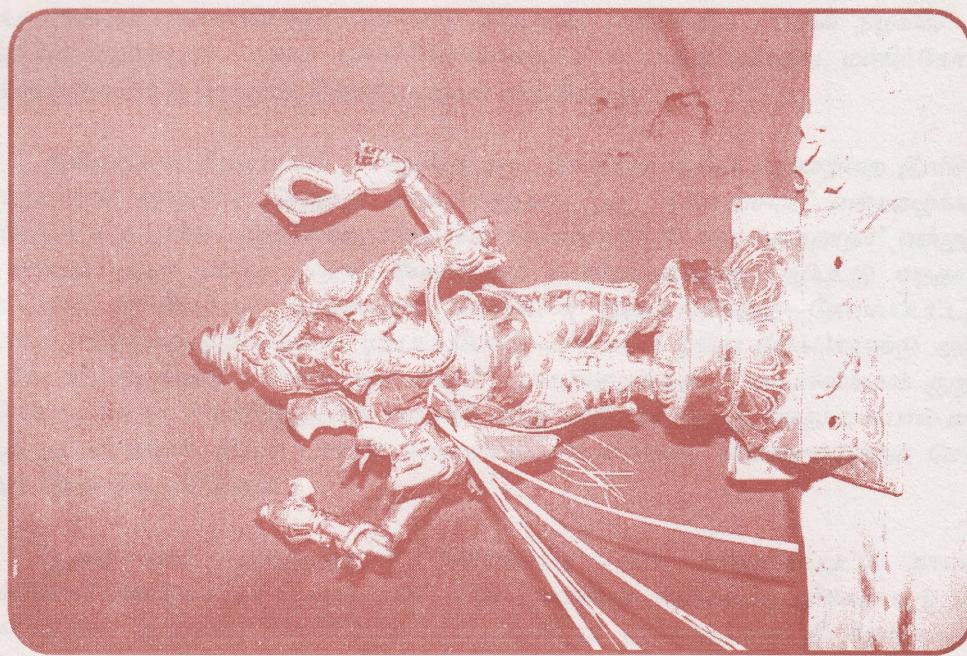
சுபம்.

ச. சண்முகநாதன்,
தலைவர், திருப்பகிச் சபை,
குருநாதசுவாமி கோயில்.
தெல்லிப்பழை .

முத்துக்கும்பாகவோய்

புதிதாகவிருதில்கூட வெற்றியிட்ட
ஓருந்தக்குளி வீநாயகர்

Digitized by Google

Digitized by Google

தல வரலாறு

சிவபூமியாம் ஈழநாட்டின் சிரசு என விளங்கும் யாழ்ப்பாணத்தின் வடபால் உள்ள பழம்பெரும் பதிகளுள் முதன்மையான தெல்லிப்பழையின் கிழக்குப் பகுதியில் தமிழ்க்கவளாம் முருகனுக்குரிய தனிப்பெரும் ஆலயமாகத் திகழ்வது குருநாதசுவாமி கோயிலாகும். வன்னி, கடம்பு, அரசு, இலுப்பை, வேம்பு, மா, தேக்கு, பலாசு, முதலான பல்வேறு பயன்தரும் மரங்கள் வளர்ந்து சோலையாக உள்ள இத்தலத்தின் மூலமுர்த்தியாக ஞானப்பழமான பழநியாண்டவர் வீற்றிருப்பது, நல்லை ஆதீன முதல்வரின் கருத்துப்படி யாழ்ப்பாணத்தில் வேறொங்குமில்லாத தனிச் சிறப்பாகும். கருவறைக்கு வடபுறத்தில் கந்தனுக்குரிய கடம்பும், தெற்குப்புறத்தில் விநாயகருக்குரிய வன்னியும், நேர் பின்னாக மேற்குத் திசையில் ஆலய எல்லைக்கருகில் பாரிய அரசும், கிழக்குத் திசையில் எல்லைக்கருகில் ஒங்கார வடிவில் கிளைகொண்ட மாமரமும் அமைந்து இவ்வாலயத்திற்குப் பெருமையும் அழகும் சேர்க்கின்றன. வேப்பமரத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டு சபையும், ஈசானத்தில் அரசின் நிழலில் வைரவ மூர்த்திக்கு ஆலயமும், அதன் பக்கலில் வாளனாவ உயர்ந்த அழகிய மணிக்கோபுரமும் ஆலயத்தின் கம்பீரத் தோற்றுத்திற்குக் கட்டியம் கூறுகின்றன.

இவ்வாறான சிறப்புக்கள் பலவுங்கொண்ட இவ்வாலயத்தின் வரலாற்றை இனிச் சிறிது நோக்குவோம். ஏத்தாழ இருநாறு வருடங்களுக்கு முன் “நல்லன்சீமா” என்றழக்கப்பட்ட காணிக்குள் ஒரு புளிய மரத்தின்கீழ், வீரசௌர் வமிசத்தைச் சேர்ந்த “குருநாதர்” என்னும் திரு நாமமுடைய முருக பக்தர் ஒருவர் வேலாயுதம் ஒன்றை வைத்து வழிபட்டு வந்தார் என அறிகிறோம். மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவிலின் திருப்பணிக்குத் தேவைப்பட்டதனால் இப்புளிய மரத்தைத் தறிப்பதற்கு முற்பட்டபோது நாகபாம்பு ஒன்று சீரிக்கொண்டு அவ்விடத் தில் தோன்றியதாகவும், மாவைக் கந்தசுவாமி ஆலயக்குருக்கள் - “மாப்பிள்ளைக் குருக்கள்” என அழைக்கப்பட்ட சாமிக்குருக்கள் என்பவர் வந்து வழிபாடு செய்து தமது கையால் மரத்தை வெட்டி ஆரம்பித்தார். இதன் பின்னர் வேலையாட்கள் மரத்தை வெட்டி எடுத்துச் சென்றனர் எனவும் கேள்விப்பாடுகிறோம்.

அதன்பின்னர் பக்கத்திலுள்ள “தேற்றாவடி” என அழைக்கப்பட்ட காணிக்குள் மண்ணினால் அழைக்கப்பட்ட கொட்டகைக்குள் அவ்வேல் வைத்துப் பூசிக்கப்பட்டு வந்தது. அக்காலத்தில் ஆறுமுகம் திருச்சிற்றம்பலம் என்பவரும் அவரது மனைவி சிதம்பரவல்லியும்

புத்திர பாக்கியம் வேண்டி அவ்விடத்தில் வெள்ளைக் காட்டுக் கல்லில் விநாயகர், நாகதம்பிரான் என்பவற்றைத் தாபித்தனர். அத்துடன் வைதிக அந்தனராகிய இராமலிங்க ஜயர் முத்துக் குமாரசாமிக்குருக்கள் அவர்களைப் பூசைக்கு அமர்த்தினர். நாளுக்கு ஒருவராக ஏழ நாள்களுக்கும் உடயகாரர் ஏற்படுத்தப்பட்டு பகல் ஒரு நேரம் மட்டும் நெவேத்தியப் பூசையாக நடை பெற்று வந்தது.

இது இவ்வாறிருக்க, மேற்படி சிதம்பரவல்லியின் தந்தையார் காசிநாதர் பொன்னம் பலமும் அவரது சகோதரி சங்கரப்பிள்ளை துரையப்பாவின் மாதாவுமாகிய சின்னக்குட்டிப் பிள்ளையும் (இருவரும் சகோதரர்) பின்னவருக்கு அப்போது உரித்தாகவுள்ள “நல்லன்சீமா” என்ற பெயருடைய காணிக்குள் சைவ ஆகம விதிகளுக்கமைய கருவறை, அர்த்தமண்டபம் ஆகியவற்றை வெள்ளைக் கற்களால் அமைத்துக் கருவறைக்கு முடுசாந்தும் இடுவித்தனர். மிகுதி வேலைகள் முடிந்து குடமுழுக்கு நிறைவேறு முன்பு அவர்கள் பரகதி அடைந்துவிட்டனர்.

காசிநாதன் பொன்னம்பலம் என்பவரின் முத்தமகன் சரவணமுத்து புற்சமயப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து, கொழும்பில் வசித்து வந்தார். அக்கால வழக்கப்படி தந்தையாரின் இருப்பிடம் அவருக்காயது. இரண்டாவது மகன் அம்பலவாணர் திருமணம் செய்து மனைவியின் வீட்டில் வாழ்ந்து வந்தார். 1918ம் ஆண்டு கொழும்பிலிருந்து சரவண முத்து அவர்கள் சிவபதம் அடைய அவருக்கு முதுசமாக அமைந்த காணியை, அம்பலவாணர் அவர்கள் வாங்கி மேற்படி ஆலயத்திற்குச் சம்பீர்மாக வாழ்ந்து வந்தார். அப்பொழுது அவரது தகப்பனின் சகோதரி மகன் தெ.ச.துரையப்பா (கோயில் அமைந்துள்ள காணியின் உரிமையாளர்) மைத்துள்ள அம்பலவாணர் ஆகிய இருவரும் ஒருமித்து ஆலயத் திருப்பணிகளைப் பூர்த்தியாக்கி குடமுழுக்குச் செய்யத் தீர்மானித்தனர். அதன் பிரகாரம் துரையப்பா அவர்கள் மகாமண்டபம், ஸ்நபன மண்டபம் என்பனவற்றையும் அம்பலவாணர் அவர்கள் கருவறை, அர்த்தமண்டபம் தூபி வேலைகள் என்பவற்றையும் செய்து முடித்தனர். இதற்கிடையில் காங் கேசன்துறையில் அமைந்துள்ள கோயிலுக்கென இந்தியாவிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட தண்டாடு தபாணி விக்கிரகம் பிரதிட்டை செய்யப்படாதிருப்பதை அறிந்த அம்பலவாணர் அவர்கள் அதற்கு உரிய பெறுமதியைக் கொடுத்து அதனைப் பெற்றுக் கொண்டார். 1921ம் ஆண்டள வில் வண்ணார்பண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோயில் பிரதம சிவாச்சாரியார் சிவரீ.ச. வைத்திய நாதக் குருக்களால் குடமுழுக்குச் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டது. முன்னாள் அர்ச்சகராக இருந்த சிவரீ முத்துக்குமாரசவாமிக் குருக்களின் தம்பியார் பிரம்மரீ. இ. பாலசுப்பிரமணிய ஜயாவி னால் காலை, மாலை என இருநேரப் பூசைகள் செவ்வனே நடைபெற்று வந்தன. பிரம்மரீ இ.பாலசுப்பிரமணிய ஜயரின் மருமகன் சிவரீ. சிறிநிவாசக் குருக்களும் இடையில் சிறிது காலம் நித்தியபூசை செய்துவந்தார்.

1924ம் ஆண்டு பஞ்சலோகத்தினாலான விநாயகர், முத்துக்குமார சுவாமி ஆகிய விக்கிரகங்கள் ஆறுமுகம் திருச்சிற்றம்பலம் என்பவரால் செய்விக்கப்பெற்று வண்ணை வைத்தீஸ்வர ஆலயப்பிரதம சிவாச்சாரியார் சிவரீ. வைத்தியநாதக்குருக்கள் அவர்களால் குடமுழுக்குச் செய்யப்பட்டது. 1928 ம் அண்டளவில் ஆலயத்திற்குத் தேவையான உள்ளீதி, வெளிவீதிகளுக்கான காணிகளை தருமசாதனமாக சங்கரப்பிள்ளை துரையப்பா, கந்தவனம் முத்துக்குமாரு, ஆறுமுகம் திருச்சிற்றம்பலம், பொன்னம்பலம் அம்பலவாணர் ஆகியோர் ஒன்று

சேர்ந்து ஆலயத்தின் பெயரால் கையேற்று உறுதிமுடிக்கப்பட்டது. அவர்களது காலத்தில் ஆலயத்திற்குத் தேவையான கட்டிடங்கள், பூசைக்குரிய உபகரணங்கள், திருவிழாக்கான சாதனங்கள் யாவும் தேடிவைக்கப்பட்டன. இரு காலப்பூசைகள் சிறப்பாக நடைபெற்று வந்தன. நிதித்திய, நைமித்திய பூசை, விழாக்களுக்குத் தேவையான குடங்கள், செம்புகள், குத்துவிளக் குகள், அடுக்குத்தீபம், பஞ்சதீபம், வில்வதீபம், கும்பதீபம், கருப்பூரத்தட்டு, பஞ்சாலாத்தி, மணி, சேமக்கலம், சங்கு ஆகியனவும் மூர்த்திகளின் அலங்காரத்துக்காக மூலமூர்த்திக்கு வெள்ளி அங்கிகளும் எழுந்தருளிக்கு பதக்கங்கள், வில்வமாலை, கெளரி சங்கம் என்பனவும் ஆறுமுகசவாமிக்குத் தங்கத்தாலான வேல், முடி, பதக்கம் என்பனவும் இருந்தன. வீதிவலம் கொண்டு செல்வதற்கு ஆறுமுகசவாமிக்கு மயில், ஆட்டுக்கடா, தண்டிகை, கேடகம், மயில் தோகையுடன் கூடிய காவடி, சிறிய தண்டுகள் என்பனவும் முத்துக் குமாரசவாமிக்கு மயில், குதிரை, தண்டிகை, கேடகம், பின்னைத் தண்டு, இருசோடி திருவாடு தண்டுகள், காவாங்கு கட்டைகள், கைப்பந்தங்கள், குலப்பந்தங்கள் என்பனவும் இருந்தன. இம் மயில் வாக எத்தை 1925ல் திரு.வே.தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் தமது உபயமாக வழங்கினார் என மேற்படி வாகனத்தின் அடிச்சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் சங்காபிடேகத்திற்கான சங்குகள், வலம்புரிச்சங்கு, மண்டபத்திற்குரிய படங்கள், வாசற்பலகைகள் முதலியன பூராவும் இருந்தன. இவ்வாலயத்தின் சொத்துக்கள் விசேடமாக சங்காபிடேகத்திற் குரிய பொருள்கள், திருவாடு தண்டுகள் என்பன அக்காலத்தில் தெல்லிப்பழை தூர்க்கை அம்மன் ஆலயம், காசி விநாயகர் ஆலயம் ஆகியவற்றின் திருவிழாக் காலங்களில் பயன்படுத் தப்பட்டமை குறிப்பிடக்கூடிய விடயமாகும்.

ஆலயத்தின் வடமேற்கு மூலையில் ஒரு நந்தவளம் அமைத்துப் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது. இக்காலப்பகுதியில் மாத சங்கிராந்தி, பிரதோஷம், கார்த்திகை, திருப்பள்ளி எழுச்சி, கந்தசட்டி காலத்தில் மூன்று காலப்பூசை, மணவாளக்கோலத்தன்று மூன்று காலப்பூசையுடன் கூடிய சங்காபிஷேகமும், இரவு தண்டிகை உற்சவமும் மகா சிவராத்திரியன்று நான்கு சாமங்களிலும் விஷேஷ அபிடேக ஆராதனைகளும், புராண படனமும் சிறப்பாக நடைபெற்று வந்தன.

பிரம்மரீ ச.தியாகராசையர் பூசை செய்த காலத்தில் அவர் தமது உபயமாக மேற்பக்கத்தில் எழுந்தருளி விக்கிரகங்கள் அமரக் கூடியதாகவும், அடித்தளத்தில் பூசைக்குரிய உபகரணங்கள் வைத்துப் பூட்டக்கூடியதாகவும் முதிரைப் பலகையில் ஒரு அலுமாரி செய்வித்து வைத்தார்.

இவ்வாலயத்தின் தனிச்சிறப்பாக விளங்கியது கந்தபூராணம் முழுவதும் ஏட்டுச்சுவடியில் எழுதிப் பேணப்பட்டமையாகும். இக் கந்தபூராண ஏட்டுச் சுவடியை வைப்ப தற்குப் புத்தகவடிவில் ஒரு மரப்பெட்டியும் இதனைத் தாங்க அறுகோணவடிவில் அமைந்த ஒரு பீடமும் செய்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்வேட்டுப் பிரதிக்குத் தனிமும் இருநேரப் பூசை நிகழ் த்தி வரப்பட்டது. அத்துடன் கந்தபூராணம் முழுவதும் படித்துப் பயன்சொல்லப்பட்டு வந்தது. காலம் சென்ற பொன். அம்பலவாணர், காலஞ்சென்ற க. அய்யாத்துரை, திரு.தி.சுந்தரமூர்த்தி என்போர் புராண படனத்தை முன்னின்று நடாத்தி வந்தனர். விழிசிட்டியைச் சேர்ந்த காலஞ்சென்ற ஆறுப்பிள்ளை அவர்கள், தெல்லிப்பழையைச் சேர்ந்த காலஞ்சென்ற சைவப் பெரியார்

க.நாகலிங்கம், பெளராணிக் வித்தகர் காலஞ்சென்ற பிரம்மஹி. வ.குகசர்மா என்போர் பயன் சொன்னவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கோர் ஆவர்.

மணிக்கோபுரத்தில் காணப்பட்ட கல்வெட்டில் இருந்து திரு. ம.அ.நாகலிங்கம் அவர்கள் 1928ல் கண்டாமணியுடன் கூடிய மணிக்கூட்டுக் கோபுரத்தை அமைத்துக் கொடுத்துள்ளார் என்பது அறியப்படுகின்றது. 1935ம் ஆண்டளவில் தர்மகர்த்தாக்களில் திரு.ஆ. திருச்சிற்றும் பலம், திரு. ச. துரையப்பா ஆகியோர் சிவபதமடைந்தபின் ஆலய நிர்வாகத்தை திரு.பொ. அம்பலவாணர் அவர்களே தனித்துக் கவனித்துக்கொண்டார். இக் காலப்பகுதியில் பூசை உபகரணங்கள், பழநியாண்டவருக்குரிய வெள்ளியங்கி, திருவாபரணங்கள் என்பன இவருடைய இல்லத்தில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. பூசகர்களை நியமித்தல் முதல் நித்திய பூசை ஒழுங்குகளையும் இவரே கவனித்து வந்தார். பிரம்மஹி. சு.தியாகராசையரைத் தொடர்ந்து கோப்பாயைச் சேர்ந்த சிவஹி சதாசிவக்குருக்கள், சிவஹி. கருணாகரக் குருக்கள், சிவஹி. இரத்தினசபாபதி குருக்கள் என்போர் நித்திய பூசை நிகழ்த்தியுள்ளனர் என அறிகின் ரோம். ஆயினும் இவர்களின் சேவைக்கால விபரங்கள் எதுவும் கிடைக்கப் பெற்றிலோம்.

இது இவ்வாறிருக்க, கந்தவனம் முத்துக்குமாரு, பொன்னம்பலம் அம்பலவாணர், துரையப்பா பொன்னம்பலம், திருச்சிற்றும்பலம் சுந்தரமூர்த்தி ஆகிய நால்வரும் தங்களால், தங்கள் முன்னோராலும் ஆதரிக்கப்பட்ட மேற்படி ஆலயத்தையும் அதற்குச் சொந்தமாக உள்ள அசைவுள்ள பொருள்களையும், அசைவற்ற ஆதனங்களையும் தரும சாதனமாக 1941 ஜெவரியில் 4ம் திகதி முன்னாள் பிரசித்த நொத்தாரிசு திரு.க.இ.தம்பி அவர்களால் உறுதி முடித்துக் காணிக்கந்தோரிலும் பதிவு செய்வித்தனர். இந்நால்வருடன் மேலும் ஏழு உறுப்பினர் களைக் கொண்ட “பழநியப்பன் திருத்தொண்டர் திருவகுப்பு” என்ற பரிபாலனசபையும் அமைக்கப்பட்டது.

1941ல் கோயிலின் தென்மேற்குப்புறமாக கோவில் அர்ச்சகர் வசிப்பதற்கு காணி கொள்வனவு செய்யப்பட்டு நிரந்தரமாக ஒரு புதியலீடும் அமைக்கப்பட்டது. 1944 ஜூப்பசியில் ஆலய மூலமூர்த்தியின் இயந்திரம், பூசைக்குரிய உபகரணங்கள் என்பன திருடப்பட்டமையால் 1945 தை மாத மூல நட்டசத்திரத்தில் சுன்னாகம் சிவஹி. க. சுந்தரேசக் குருக்களால் குடமுழுக் குச் செய்துவைக்கப்பட்டது. இதே ஆண்டில் பரிபாலனசபையின் உறுப்பினர் தொகை இருபத் தொன்றாக அதிகரிக்கப்பட்டதாக அறிகின்ரோம். ஆயினும் அவர்களின் பெயர் விபரங்கள் முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. 1948 முதல் பிரம்மஹி. வை.சதாசிவஜயர் அவர்கள் ஆலய அர்ச்சகராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

ஆரம்ப காலத்தில் வைரவர் மகாமண்டபத்தின் ஈசான மூலையில் வைத்து வழிபடப்பட்டு வந்தார். பின்னர் 1949ல் திரு.க.அய்யாத்துரை குடும்பத்தினர் ஆலயத்தின் வடகீழ் மூலையில் அரசுமரத்திற்கு கீழ் தனிக்கோவில் அமைத்து கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தனர். சிங்காரவேலருக்கு கருவறையின் மேற்குப்புறச் சுவருடன் இணைந்ததாக மேற்கு நோக்கிய சந்நிதி அமைத்து கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தவர் காலஞ்சென்ற திரு. மு. சின்னப்பா ஆவார். சிங்காரவேலர் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஆண்டு அறியப்படவில்லை.

ஆலயத்தின் தம்பமண்டபம், தரிசன மண்டபம் ஆகியவற்றின் தளத்திற்கு சீமெந்துக் காறை இடல், சூரைக்கு asbestos சூரைத்தகடு பொருத்துதல் போன்ற திருப்பணிகளை சுன்னாகத்தைச் சேர்ந்த காலங்சென்ற திரு.ச.சண்முகம் 1953 - 54ல் தனது உபயமாகச் செய் துள்ளார். இவ்வுயயும் சம்பந்தமான மேற்படி விபரங்கள் உலோகத் தகட்டில் எழுதப்பட்டு மண்டபத்தூணில் பதிக்கப்பட்டுள்ளது.

1950 - 1960களில் தெல்லிப்பழையில் முதன்முதலாக வெள்ளிக்கிழமைகளில் கூட்டுப் பிரார்த்தனை, திருவெம்பாவைக் காலங்களில் தெருப்பஜனை என்பனவும் நிகழ்த்தப்பட்டு வந்தன. இவற்றில் பங்குகொண்ட இளைஞர்களே தெல்லிப்பழை இந்து இளைஞர் சங்கத்தின் முன்னோடிகளாயினர் என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது. இவற்றை வழிநடாத்தியோரில் காலங்கு சென்றவர்களான திரு.சி.நாகலிங்கம், திரு.க.அய்யாத்துரை, பிரம்மழீ வ.குகசர்மா ஆகியோர் குறிப்பிடக்கூடியவர்கள்.

ஆலயத்தின் பிரதான வாயிலுக்கருகில், தென்மேற்கு மூலையில், அரசமரத்தின் கீழ் ஒரு மடம் இருந்தது. இம்மடத்தில் திரு.அம்பலவாணர் அவர்களின் மாமியார் செல்லப்பெத்தான் (செல்லாச்சிப்பிள்ளை) சிலகாலம் (1950 களின் ஆரம்பம்) வாழ்ந்து வந்தார். 1956ல் திரு.பொ.அம்பலவாணர் காலமானார். தற்போதுள்ள ஆலயத்தின் சபைக்கு நேர் பின்னாக ஆலயத்தின் வடபுற எல்லையடிடன் திரு. அம்பலவாணரின் அஸ்தி புதைக்கப்பட்டு சமாதியோன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. அம்பலவாணர் சிவபதமடைந்தபின் ஆலய நிர்வாக நடை முறையில் மாற்றங்கள் வந்தன. 1956 ன் பின்னர் ஆலய நித்திய பூசைக்குத் தேவையான பால், இளாநீர், அருச்சனைப் பொருள்கள், அரிசி போன்றவற்றை அய்யாத்துரை குடும்பத்தினர் நீண்டகாலமாக கோயிலுக்குக் கொடுத்து வந்துள்ளனர்.

1956 இன் பின் பூசைகள் முட்டின்றி நடைபெற்றுவரினும் ஆலய வளர்ச்சி மந்தகதியிலேயே இருந்தது. 1945ன் பின் குடமுழுக்கு எதுவும் நடைபெறவில்லை. ஆலயம் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டு, குடமுழுக்கு நிகழ்த்தவேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்து ஆரம்ப தர்மகர்த்தாக்க வின் சந்ததியில் உள்ள மூவரும் கோவிலர்ச்சகராக இருந்த பிரம்மழீ. வை.சதாசிவஜயரும் சேர்ந்து 02.07.1978ல் பொதுக் கூட்டமொன்றைக் கூட்டி, திருப்பணிச்சபையோன்றை அமைத் தனர். காலப்போக்கில் இச்சபை செயலற்றுப்போக 04.02.1980ல் “தொண்டர் சபை” என்ற பெயருடன் ஒரு சபை அமைக்கப்பட்டது. தொண்டர் சபையின் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர் காலங்குசென்ற திருச்சிற்றம்பலம் ஆறுமுகசாமி அவர்களாவர். இச்சபை நித்திய பூசை நடைபெற வேண்டிய ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டதுடன் அத்தியாவசிய சிறிய திருப்பணிகளையும் செய்தது. மேலும் ஆண்டு தோறும் ஆண்டறிக்கைகளையும் கணக்கறிக்கைகளையும் வெளியிட்டு வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இச்சபையினர் ஆலயத்தின் வடமேற்கு மூலையில் ஒரு மடத்தை நிர்மாணிக்க ஆரம்பித்தனர். ஆனால் இன்றுவரை இம்மடம் முழுமையாகக் கட்டி முடிக்கப்படாத நிலையிலுள்ளது. இச் சபையினரால் ஆலயப்புனரமைப்பு, குடமுழுக்கு என்பன தொடர்பாக செயற்படமுடியவில்லை.

இதனைத் தொடர்ந்து 15 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட தற்போதைய திருப்பணிச்சபை 1989ல் குகண்டியார்களாற் தெரிவுசெய்யப்பட்டது. இதன் தலைவராக அய்யாத்துரை சண்முக

நாதன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இச்சபையின் விடாமுயற்சியின் பலனாக 21.04.1989ல் பழநி யாண்டவனின் பாலஸ்தாபன குடமுழுக்கு தூர்க்காதேவி தேவஸ்தான பிரதமகுரு சிவபீர். இ.சுந்தரேஸ்வரக் குருக்களால் நிறைவேற்றி வைக்கப்பட்டது. பாடசாலை மாணவர்கள், ஆலயத்தைச் சூழவிலுந்த குகண்டியார்கள் ஆகியோரின் மிகுந்த ஒத்துழைப்புடன் சிரமதான முறையில் கட்டிடங்கள் அகற்றுதல், துப்புரவு செய்தல், அத்திபாரம் அகழ்தல் என்பன இடம்பெற்றன. புனரமைக்கப்படுகின்ற ஆலயத்திற்கான அடிக்கல்லை திரு. தி. சுந்தரரூர்த்தி யவர்கள் 06.05.1989ல் நாட்டி கட்டுமானப் பணிகளை ஆரம்பித்து வைத்தார். கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம் ஆகியவை அமைக்கத் தேவையான வெள்ளைக் கற்கள் பொழியும் வேலை மல்லாகத்தைச் சேர்ந்த திரு.சி.பாலசிங்கம் குழுவினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. ஆலயக் கட்டிட நிர்மானப் பொறுப்பு அராவியைச் சேர்ந்த ஆசாரியார் திரு.வி.கனகரத்தினம் குழுவினரிடம் வழங்கப்பட்டது.

நாட்டின் அரசியல் குழ்நிலை 1990 யூன் மாதத்தில் மாறியதுடன் வலிவடக்கைச் சேர்ந்த பெருமளவு மக்கள் இடம்பெயர்ந்தனர். சீமெந்து உற்பத்தியும் நிறுத்தப்பட்டது. இதனால் கோயிற் கட்டுமானப் பணிகள் தடைப்பட்டது. 1990 யூன் வரை நடைபெற்ற வேலைகளாக கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், சிங்காரவேலர் சந்திதி ஆகியன் வியாழவரி வரை கட்டப்பட்டமை, பிள்ளையாருக்கு தனிக்கோயில் நிர்மாணிக்கப்பட்டு, தூபியும் அமைக்கப்பட்டிருந்தமை, சந்தான கோபாலருக்கான ஆலயக் கட்டுமானப் பணிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தமை ஆகிய வற்றைக் குறிப்பிடலாம். திருப்பணிகள் தடைப்பட்டு இருப்பினும் நித்திய பூசைகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுவந்தன. ஆனால் மீண்டும் 30.05.1992ல் வலிவடக்கில் போர் முண்டது. இதனால் ஏறிகணை வீச்சுக்கங்கீசி குருநாதனிடம் தஞ்சமடைந்திருந்தோர் உட்பட ஆலய சுற்றாடவில் குடியிருந்தோர் அனைவரும் இடம்பெயர்ந்தனர். 31.05.1992 அன்று நடைபெற்ற காலைப் பூசைக்குப் பின் குருநாதப் பெருமானுக்கு ஏறத்தாழ ஏழு ஆண்டுகளுக்கு பூசை வழிபாடுகள் எதுவும் நடைபெறவில்லை. மக்கள் இவ் இடப்பெயர்வின்போது இவ்வளவு நீண்ட காலம் கோவிலையும், தமது வீடுகளையும் பிரிந்திருக்கவேண்டி வருமெனத் தெரிந்திருக்கவில்லை. எனவே தமது உடமைகளையோ அல்லது கோவில் உடமைகளையோ தம்முடன் எடுத்துச் செல்ல முயற்சிக்கவில்லை. அதற்கு அவகாசமும் கிடைக்கவில்லை.

குகண்டியார்கட்கு தமது உடமைகளை விட குருநாதர்மேல் அன்பு அதிகம். எனவே இடம்பெயர்ந்து ஒன்பது மாதங்களின் பின் 03.01.1993ல் சில அடியார்கள் தமது உயிருக்கு ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துக்களையும் பொருட்படுத்தாது கோயிலுக்குச் சென்றனர். எதிர்பார்த்த தைப்போலவே கோயிலுக்குப் பெருமளவு சேதம் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. பாலாலயக் கதவுகள் பூட்டப்பட்ட நிலையிலேயே காணப்பட்டன. அனைவர்க்கும் மகிழ்ச்சி. அன்றுதொடக்கம் 1995ல் வலிகாம் இடப்பெயர்வு நிகழும்வரை குகண்டியார்கள் சிலர் சந்தர்ப்பங்கிடைக்கும் போதெல்லாம் கோயிலுக்குச் சென்று கற்புரம் ஏற்றி வழிபட்டுவந்தனர். இவ்விடைக்காலப் பகுதியில் பாலாலயக் கதவுகள் உடைக்கப்பட்டிருப்பினும் குறிப்பிடக்கூடியதாக அசம்பாவிதங் கள் பெருமளவில் நிகழவில்லை.

1996ல் மீள் குடியமர்வை அடுத்து நிலைமை மோசமாகியது. கோயில் உடமைகள் யாவும் களவாடப்பட்டன. உடமைகள் யாவும் குறையாடப்பட்டதும் கயவர் கூட்டம் விக்கிரகங்களிலும்

கைவைக்கத் தொடங்கியது. ஜம்போன்னாலான எழுந்தருளி விநாயகர், வெள்ளிக்கிழமை தோறும் வீதிவெலம் வந்து அருள்பாலிக்கும் வள்ளி தெய்வயானை சமேத ஆறுமுகசவாமி, ஜம்போன்னாலான குலம் (காளிதேவி) என்பன களவாடப்பட்டிருந்தன. கலையம்சம் நிறைந்து அழகிய திருவருவத்துடன் மூலமூர்த்தியாக விளங்கிய பழநியாண்டவரின் தண்டாயுதம், அதனைத் தாங்கியிருந்த திருக்கரம் என்பன ஈனர்களினால் உடைத்துத் துண்டுதுண்டாக கப்பட்டிருந்தன. வாகனங்கள், திருவாடு தண்டுகள் மற்றும் மரத்தளபாடங்கள் என்பன செல்ல ரித்துப்போயிருந்தன. அத்துடன் தெல்லிப்பழை தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருந்த பழநியாண்டவரின் வெள்ளி அங்கியுட்பட கோயில் உடமைகள் யாவும் காணாமல் போயிருந்தன. முன்னர் குறிப்பிட்ட வாகனங்களில் சில திருத்தவேலைகளின் பின் பாவிக்கக்கூடியதாக தற்போது உள்ளவை தண்டிகை (பெரிது), கேடகம்(சிறிது), ஆட்டுக்கடா என்பவை மட்டுமேயாம். ஏனையவை திருத்தமுடியாத அளவுக்குப் பழுதடைந்து விட்டன என்பது மிக மனவருத்தத்திற்குரிய செய்தியாகும்.

ஆலயத்தின் கையறு நிலையை அவதானித்த குகண்டியார்கள் சிலர் கோயிலின் நிலையை மனதிற்கொண்டு எஞ்சியிருந்த விக்கிரகங்களை பேணிக்காக்கும் நோக்குடன் வார்ப் புது திருவாசியுடன் கூடிய முத்துக்குமாரசவாமி, அஸ்திரதேவர் ஆகியோரை 27.04.1999 ல் தெல்லிப்பழை காசிவிநாயகர் தேவஸ்தானத்திற்கு இடம்மாற்றினர்.

நாட்டுநிலைமையில் ஓரளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து கோயிலில் மீண்டும் பூசைகளை நடத்தும்பொருட்டும், திருப்பணிகளை முன்னெடுக்கும் நோக்கோடும் குருநாதனின் தொண்டர்களில் ஒருசிலர் சிரமதானப் பணிமூலம் ஆலயத்தைத் துப்பரவு செய்யும் பெரும்வேலைத் திட்டத்தை 01.10.1999 ல் முன்னெடுத்தனர். பாரிய இடர்பாடுகளுக்கு மத்தியிலும் குருநாதர் திருவருள் மூலம் சிறப்பாக நடைபெற்ற இப்பணி 30.10.1999ல் ஓரளவு நிறைவடைய 31.10.1999ல் ஆலய மண்டபத்தில் பொதுக்கூட்டம் கூடப்பட்டு, ஆலயத் திருப்பணிச் சபை புனரமைக்கப்பட்டது. அதாவது 1989 ல் அமைக்கப்பட்ட திருப்பணிச் சபையின் உறுப்பினர்கள் சிலர் காலமாகியிருந்தனர். வேறு சிலர் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியே இருந்தனர். எனவே இவர்களின் இடத்திற்குப் புதியவர்கள் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். புத்தாக்கம் பெற்ற திருப்பணிச் சபையின் முயற்சியாலும் குருநாதப் பெருமானின் திருவருள் துணை யுடனும் 19.11.1999 அன்று நடைபெற்ற பிராயச்சித்த அபிஷேகத்துடன் நித்திய பூசைகள் ஏற்றதாழ ஏழு ஆண்டுகளின் பின் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இதற்கு முன்னேற்பாடாக பின்வரும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன.

1. மூலமூர்த்தியாகிய பழநியாண்டவரின் சிலாவிக்கிரகம் சேதமாக்கப்பட்டிருந்தமையால் பல சிவாச்சாரியர்களின் ஆலோசனையுடன் தற்காலிக மூலமூர்த்தியாக 'வேல்' பிரதிவிட்டை செய்யப்பட்டது.
2. 40 வருடங்களுக்கு மேலாக குருநாதருக்கு சிறப்பான முறையில் நித்திய பூசையாற்றி வந்த பிரம்மீ. வை.சதாசிவஜயர் குருநாதனுக்கு தன்னால் தொடர்ந்து பூசையாற்ற முடியவில்லை என்ற ஏக்கத்தினாலேயோ என்னவோ 23.01.1993ல் சிவபதம் அடைந்தார். அன்னாரின் குடும்பத்தினர் யாழ்ப்பாணத்தில் இல்லாத காரணத்தினால் அச்சமயம் தெல்லிப்பழையில் வசித்த பிரம்மீ. கி.கணேசமூர்த்திசர்மா அவர்கள் ஆலய அர்ச்சகராகக் கடமையேற்றார்.

3. நித்திய பூசைக்கென உபயகாரர்கள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டனர்.
4. காசிவிநாயகர் ஆலயத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்த முத்துக்குமாரசுவாமி மற்றும் அஸ்திரதேவர் ஆகியோர் 18.11.1999ல் கோவிலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டனர்.
5. நித்தியபூசை உபகரணங்களைப் பெறுவதற்குத் தேவையான ஒழுங்குகள் மேற் கொள்ளப்பட்டன.

நித்தியபூசை ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஒருவருடத்தின் பின் 27.11.2000ல் மஹாமண்டபத்திற் கான அத்திபாரக்கல் நாட்டப்பட்டு கோயிற் கட்டுமானப் பணிகள் மீள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஆலயம் அமைக்கத் தேவையான பொருள்கள் - மணல், சீமெந்து, கல் போன்றவற்றைப் பெறுவதில் பல இடர்கள் ஏற்பட்டபோதும் குருநாதனின் திருவருஞும், குகனடியார்களின் அயராதமுயற்சியும் திருப்பணிகளை முன்னெடுப்பதில் பெரிதும் உதவின.

இவை நிற்க, இவ் ஆலயத்தை சைவாகம விதிகளுக்கமைய உருவாக்க முன்னின் ரோருள் ஒருவரான காசிநாதன் பொன்னம்பலம் ஆலயத்திற்கு அருகிலுள்ள ‘அறுவத்தை’ என்னும் வளாவில் வசித்து வந்தார். திரு.பொன்னம்பலம் சிவபதம் அடைய அவ்வீடு அவரது மகன் திருச்சிற்றம்பலம் சிதம்பரவல்லிக்குச் சொந்தமானது. இங்கு குறிப்பிட்ட திரு.ஆறுமுகம் திருச்சிற்றம்பலம் ஆரம்ப தர்மகர்த்தாக்களில் ஒருவர். திருச்சிற்றம்பலத்திற்கு ஆறுமுகசாமி சுந்தரமூர்த்தி,சுப்பிரமணியம், கமலாம்பிகை என்போர் பிள்ளைகள். திருச்சிற்றம்பலம் சிவபதம் அடைய அவரின் முத்த மகன் ஆறுமுகசாமி கொழும்பில் உத்தியோகத்தில் இருந்தமையால் இளைய மகன் சுந்தரமூர்த்தி ஆலய தர்மகர்த்தாக்களில் ஒருவரானார். சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் ‘அறுவத்தையில்’ இருந்து காசிவிநாயகர் ஆலயத்திற்கு சமீபமாக தனது வசிப்பிடத்தை மாற்றிக்கொண்ட தருணம் தனது பொறுப்பில் இருந்த குருநாதரின் திருவாபரணங்களை (பதக்கங்கள், வில்வமாலை போன்றன) தம்பியார் சுப்பிரமணியத்திடம் ஒப்படைத்திருந்தார். சுப்பிரமணியம் குடும்பத்தினரே இடம்பெயர்வு காலத்திலும் இவ் ஆபரணங்களைப் பாதுகாத்து இன்று மீண்டும் குருநாதரிடம் சேர்த்துள்ளனர். திருச்சிற்றம்பலம் சுந்ததியினரில் திரு.அம்யாத்துரை சண்முகநாதன் தலைவராகவும், திரு.சுந்தரமூர்த்தி வெற்றிவேலாயுதம் செயலாளராகவும், திரு.சுப்பிரமணியம் சாயாபதி உழைக்கும் உறுப்பினராகவும் இருந்து ஆலயத் திருப்பணிகளை இன்று முன்னெடுத்துச் செல்கின்றனர்.

மற்றொரு ஆரம்ப தர்மகர்த்தாவான பொ.அம்பலவாணர் அவர்கள் 1956 ல் சிவபதம் டைய அவரின் இடம் அவரது பெறாமகன் சி.நடராசாவுக்காயது. திரு.நடராசா அவர்கள் தமது வீட்டை விற்றுவிட்டு கொழும்புவாசியானார். இதன்மூலம் இவருக்கு கோயிலுடன் இருந்த தொடர்பு குறைவதற்குக் காரணமாயிற்று.

ஆரம்ப தர்மகர்த்தாக்களுள் ஒருவரான சங்கரப்பிள்ளை துரையப்பா காலமான பின் அவரது மகன் பொன்னம்பலம் தர்மகர்த்தாக்களுள் ஒருவரானார். இவரின் பிள்ளைகள் மயில்வாகனம், நடராசா ஆகியோராவர். இவர்களும் ஆலய வளர்ச்சியில் நெருங்கிப் பங்காற்றினர். மயில்வாகனத்தின் பெறாமகன் திரு.கணேந்திரநாதன் தற்போதைய திருப்பணிச் சபையின் உறுப்பினர் ஆவார். மற்றைய ஆரம்ப தர்மகர்த்தாவான கந்தவனம் முத்துக்குமாரு சுந்ததியினரில் திரு.ஆறுமுகசாமி அவர்கள் தற்போதைய திருப்பணிச் சபையின் உறுப்பினராக உள்ளார்.

இனி தற்போதுள்ள ஆலயம் பற்றி விபரங்களைப் பார்ப்போம். பழைய ஆலய மகாமண்டபத்தின் தென்மேற்கு மூலையில் தாபிக்கப்பட்டிருந்த விநாயகருக்கு உட்பிரகா ரத்தில் தனிக்கோயில் அமைக்கப்பட்டது. இதனைக் காலம் சென்ற நாகமணி குடும்பத்தினர் தமது உபயமாக ஏற்றுக்கொண்டனர். சபாமண்டபம் இல்லாத குறையை நிவர்த்திசெய்ய எழுந்தருளி விக்கிரகங்களுக்கென சபை அமைப்பதை திரு.தி.சுந்தரமூர்த்தி குடும்பத்தினர் தமது உபயமாக ஏற்றனர். சிங்காரவேலருக்கான சந்நிதி திரு.சி.புஸ்பநாதன் குடும்பத்தினரின் உபயமாக நிர்மாணிக்கப்பட்டது. ஆலயத்தின் மேற்கெல்லையில் அரசுமரத்திற்குக்கீழ் வழிபட்டுவந்த சந்தான கோபாலர் நாகதம்பிரான் ஆகியோர்க்கு உள்வீதியில் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு அருகில் சந்நிதி அமைத்து, அதற்கான கும்பாபிஷேகச் செலவையும் ஏற்றவர் மல்லாகத்தைச் சேர்ந்த கதிர்காமு சண்முகானந்தம் ஆவார். மேலும் மணிக்கோபுரத்தைத் திரு.தி.அருமைநாயகம் குடும்பத்தினரும், மடைப்பள்ளியை தெல்லிப்பழை இந்து இளைஞர் சங்கத்தினரும், தெற்கு வாசல் கொட்டகையை காலஞ்சென்ற இ.பொன்னையா குடும்பத்தி னரும், களஞ்சிய அறையை திரு.நா.குணரத்தினம் குடும்பத்தினரும் தமது உபயமாக அமைத்துக் கொடுத்துள்ளனர்.

முன்னைய விநாயகர் சிலை சிறிதாக இருந்தமையால் தம்பப்பிள்ளையாராகப் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டது. புதிய விநாயகர் சிலாவிக்கிரகம் கொழும்பிலிருந்து சிவபீர். இ.சுந்தரேஸ்வரக்குருக்கள் மூலம் தருவிக்கப்பட்டது. சேதமாக்கப்பட்ட மூலமூர்த்திக்குப் பதிலாக புதிய பழநியாண்டவர் விக்கிரகம் இந்தியாவில் மாமல்ஸ்புரத்தில் இருந்து சிவபீர். கு.நகுலேஸ்வரக்குருக்களின் உதவியுடன் பெறப்பட்டது. உற்சவ மூர்த்தியாகிய விநாயகர் விக்கிரகத்தை தமது உபயமாக ஆலய அர்ச்சகர் பிரம்மறீ ச.யோகேஸ்வரசர்மா வழங்கியுள்ளார். மேலும் மயிலுடன்கூடிய வள்ளிதேய்வானை சமேத ஆறுமுகசவாமியின் ஜம்பொன்னிலான விக்கிரகம் பிரதிட்டை செய்வதனைத் தனது உபயமாக ஏற்றவர் திரு.ம.பொன்னம்பலம் குடும்பத்தினர். இவை தவிர வெள்ளிக்கிழமை உற்சவத்திற்கென திருவாசியுடன் கூடிய வள்ளி தெய்வானை சமேத முத்துக்குமார சவாமி விக்கிரகம் புதிதாகப் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. தற்போதுள்ள ஆலயத்தின் தெற்கு வீதியில் சபைக்குப் பின்புறம் உள்ள வேப்பமரத்தின் கீழ் கிழக்குநோக்கியதாக காளிதேவிக்கு கோயில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைப் போன்று மேற்படி குலம் (காளி) பாலாலயத்திலிருந்து காணாமற் போனதைத் தொடர்ந்து இவ்வழிபாடு தற்போது கைவிடப்பட்டுள்ளது. அதே வேம்பின் கீழ் வடக்குநோக்கி யதாக இரு குலங்கள் வழிபடப்பட்டு வந்தன. அவை இன்றும் அங்கிருப்பதைக் காணலாம்.

இவ்வாறாக எழில்பெற அமைக்கப்பட்ட ஆலயத்திற்கு 18.06.2003 ல் கும்பாபிஷேகம் செய்வதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. கும்பாபிஷேகக் கிரியைகள் 16.06.2003 ல் ஆரம்பமாகின. இதற்கு முன்னராக 14.06.2003ல் நூதன மூர்த்திகள் யாவும் தெல்லிப்பழை தூர்க்கையம்மன் தேவெஸ்தானத்திலிருந்து ஊர்வலமாக ஆலயத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டனர். விநாயகர், பழநியாண்டவர், ஆறுமுகசவாமி, சிங்காரவேலர், வைரவர் ஆகியோருக்குத் தனித்தனியாக யாகசாலை அமைத்து, சபானு வருடம் ஆணிமாதம் 04ம் நாளில் சிவபீர் இ.சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள் பிரதம குருவாக இருந்து கும்பாபிஷேகத்தை நடத்தி, ஆசியும் வழங்கினார். ஆலயச் சூழலில் குருநாதனின் அருளாட்சி மீண்டும் நடைபெறத்தொடங்கியுள்ளது.

தெல்லிநகர்க் குருநாதசவாமி பேரில் திருவுஞ்சல்

—
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காப்பு

திருமேவ சைவருறை தெல்லிநகர் வாழுங்
குருநாத னுக்கூசல் கூற - வருணாட்டுக்
தந்தியா னத்தா மரையாத னன்முதலோர்
தந்தியா னத்தான் சரண்.

நால்

திருவாரும் வருணனார் பவளக் கால்கள்
செவ்விகொடு நாட்டமேல் வைரவிட்டம்
உருவாருந் தேவர்கோ னுவந்து பூட்ட
வற்றநான் முகன்முத்து வடங்கள் வீக்க
மருவாரு மால்ரத்நப் பலகை தூக்கி
மருகனே யாடுதென வாழ்த்தா நின்றான்
குருநாத சாமிதெல்லி யூர்வாழ் தெய்வங்
குகப் பெருமா னாடியரு ஞசலின்னே

(1)

உ_லகெலா மொருசெங்கோ லோச்சிக்காக்கு
 மொண்டமிழர் முடிமீதி லுன்பாதத்தே
 யலகிலாப் பத்திவித்து மந்நெஞ்சத்தே
 யருண்மேவு கவிஞர்நா வகத்தே கொண்டோ
 இலகுதாமரை நெஞ்சிற் கற்புநாட்டு
 மியல்பானோ் வதனத்தே யின்பழுட்டக்
 குலமெலாம் விளையாடித் தெல்லியூர்வாழ்
 குருநாத னாடியரு ஞுசலின்னே.

(2)

தணியாத காதலொடு வாழுறற்றேன்
 தவழ்மாபுச் சிறாரொன்று சேர்ந்து தாம
 மணலானே சோறாக்கிக் தெய்வஞ்செய்து
 வந்தனையோ டருச்சித்து வாழ்த்து வார்போல்
 அணிமேவு மழலைப்பாப் பாடியாடற்
 கணிபூத்தம் பாலிகை கூத்தாடிக் காக்குங்
 குணமாருந் தெல்லிநகர்க் கோயில்கொண்ட
 குருநாத னாடியரு ஞுசலின்னே.

(3)

கலைமாதி யாழ்வருடிப் பாடுகின்றாள்
 கமலத்தாள் புனைந்து கூத்தாடுகின்றாள்
 அலைமாது மலைமாது மாங்குன் னாச
 ஸாட்டுக்கண் டகங்களித்தற் கீங்குள்ளார்கள்
 கலையோடியுட் கொண்டும் புறம்பொன் றில்லார்
 கருக்குப் பொற்கலை கொடுக்கும் வண்மைச் செல்வர்
 குலமேவு தெல்லிநகர்க் கோயில் கொண்டான்
 குருநாத னாடியரு ஞுசலின்னே.

(4)

வாடாத தவவாய்மை யோங்கிக் கற்றா
 மனசென்னத் தமிழ்மாட்டு வேட்கைபொங்கி
 ஓடாத நெறிநின்று முன்ன ருற்ற
 யூனமெலா நீத்துரிமை யொன்ற வென்று

நாடாண்டு தமிழ்மக்க ணன்று சால
 நாவலவர் பாவலவர் தம்மைப் பேணிக்
 கோடாத செல்வமெலாங் கொடுத்துக் காக்குங்
 குருநாத னாடியரு ஞசலின்னே.

(5)

தண்டமிழூச் சைவத்தை தக்கசீர்த்தத்
 தமிழ்நாட்டை நான்மறையை யாகமத்தைக்
 கொண்டலெனச் சுவையூற்றும் பாவல்லோரைக்
 கூடுகண் மணியென்னப் பேணாந்சர்
 அண்டிவாழ் திசையுங்கண் பாரா வாண்மை
 யமைந்தார்க்கே யிடமீயுங் தெல்லியூரன்
 குண்டலமுந் தாரமஷைந் தாடவப்பன்
 குருநாத னாடியரு ஞசலின்னே.

(6)

ஆங்காரச் சூர்குலவே ரண்றறுத்தா
 னகப்பொருட்குச் சுவைப் பொருளையார்ந்து கேட்டான்
 நீங்காத செழுந்தமிழ்க்கு நேயங்கூட்டி
 நிகருமொழி வேறின்றா நேர்மைகாட்டி
 பாங்கான மணிமெளவி சூட்டிவென்றி
 படுதம்ப மூலகுரைக்க நாட்டியாண்டான்
 கோங்காரு மலர்த்தடஞ்கும் தெல்லியூர்வாழ்
 குருநாத னாடியரு ஞசலின்னே.

(7)

மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் வாழமும்மை
 மாரிமதி தொறும் பொழிய மன்னர்செங்கோல்
 எண்ணுமொரு குறைவின்றி யினிதினீட்
 யிறைவனருண் மறையுட னாகமங்களோங்க
 தண்ணெளிசேர் சைவநெறி வீறவின்பந்
 தழைக்கவரு மைந்தெழுத்து நீறும்வெல்ல
 கொண்டறவழ் மணிமாடஞ் சூழுந்தெல்லிக்
 குருநாத னாடியரு ஞசலின்னே.

(8)

போற்றுவரு ணாக்சிரம நான்கும் வெல்ல
 புலவர்புக மறமுதலா நான்கும்புல்ல
 நோற்றமறை யந்தணர்கள் வேள்வியொல்ல
 நுவற்றும் நெறிமறவேர் தன்னைக்கொல்ல
 சேற்றிதழ்த்தா மரைமுகையிற் கைகள்கூப்பித்
 தீரவே வெனவடியார் நீண்டுசெல்ல
 கோற்றொடியார் நிறைவிளக்குந் தெல்லியூர்வாழ்
 குருநாத னாடியருள ஞாசலின்னே.

(9)

ஆரியமுஞ் செந்தமிழும் வாழிவேதம்
 ஆகம புராணாதி நூல்கள் வாழி
 சீரிய சித்தாந்த சைவங்க் சிறந்துவாழி
 திருநீறுங் கண்டிகையுந் திகழ்ந்துவாழி
 மாரிதரு வான்முகில்கள் வழங்கிவாழி
 வளம்பலவும் வாய்ந்து சைவரூபிவாழி
 கூரியநன் மதிப்புலவர் பாடல்சான்ற
 குருநாதன் றிருக்கருணை வாழி வாழி.

(10)

திருச்சிற்றம்பலம்

எழும்போதும் வேலும்மயிலும் என்பேன் எழுந்தே மகிழ்ந்து
 தொழும்போதும் வேலும்மயிலும் என்பேன் தொழுதே உருகி
 அழும்போதும் வேலும்மயிலும் என்பேன் அடியேன் சடலம்
 விழும்போதும் வேலும்மயிலும் என்பேன் செந்தில் வேலவனே.

— பாம்பன்சவாழிகள்

தெல்லியூர் குநுநாதசவாமி பேரில்
திருவூஞ்சல்

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்
காப்பு

சீர்த்திபெறு பூஞ்சினைகள் பந்த ராக
செய்ய தோரணங் கழகின் பாளையாக
ஆர்த்திபெறு மனியோசை பண்ணதாக
அங்குமிலின் கூக்குரலின் இசையதாக
பூர்த்திபெறு மனங்கமமுஞ் சோலை நாப்பன்
புண்ணியருக் கருள்புரிய விருப்பினோடும்
கீர்த்திபெறு தெல்லிநக ரத்தே மேவும்
கிருபை தருங் கணபதியே காப்ப தாமே.

நால்

சீர்மேவு நான்மறைகள் கால்க ளாகத்
திறமேவு மங்கமவை விட்ட மாக
ஏர்மேவு பிரணவம்பொற் பலகையாக
எழின்மேவு முபாங்கமவை கமிற தாக

ஆர்மேவு பல்கலைசித் திருமதாக
 ஆற்றியொளி செயுழுஞ்சற் பீட மேவி
 பேர்மேவு தெல்லிநக ரத்தே வாழும்
 பெருமானே குருநாதா வாழ ரூஞ்சல். (1)

பத்திசெயு மன்பர்நிலை கால்களாகப்
 பயிலுமவர் சடலமவை பலகை யாகச்
 சித்தியறு மண்பதுவே கமிறதாக
 சிறந்தோங்கு தியானமவை விட்டமாகச்
 சுத்தியறு மலர்மனம்பொற் பீட மாகத்
 தொழுமடியா ருளத்துள்ளே குலவி வாழும்
 சுத்தியொடும் தெல்லிநக ரத்தே மேவும்
 சண்முகனே குருநாதா வாழ ரூஞ்சல். (2)

சங்கரனு மைங்கரனு மகிழ்ச்சி கூரச்
 சதுர்முகனும் நாராணனுந் தாழ்ந்து போற்றத்
 துங்கமுறு கணத்தலைவர் துதிகள் கூரச்
 சுந்தரமா ரரம்பையர்கள் கீதம் பாட
 பங்கமிலா வடியார்கள் மகிழ்வோ டாடப்
 பாவையர்க ஸிருமருங்குங் கவரி வீசப்
 பொங்குமெழிற் றெல்லிநக ரத்தே வாழும்
 பூரணனே குருநாதா வாழ ரூஞ்சல். (3)

காலையிலு மாலையிலு மனைந்து போற்றிக்
 கண்களினீர் மார்பதனில் வீழ்ந்து சோர
 வேலைநிகர் தம்மிடர்கள் சொல்லிச் சொல்லி
 விழுந்து நமஸ்காரமது செய்துபோற்றப்
 பாலைநகர் குளத்தடியார்க் கருளை யீந்து
 பகர்வினைக ணென்னுங்குங்றும் நீக்கி நீக்கி
 சோலைநகர் தெல்லிநக ரத்தே மேவும்
 சுந்தரமார் குருநாதா வாழ ரூஞ்சல். (4)

பொற்பாடு மணிமகுடந் துலங்கி யாடப்
 புகழாரு மணிவதனந் தானுமாடக்
 கற்பாருங் கனியிதழ்வாய் வள்ளி யாடக்
 களிப்பாருந் தெய்வமகள் மகிழ்கொண் டாட
 வெற்பாருந் தோகையோடு கொடியு மாட

விளங்குதிருக் கரத்துறையும் வேலு மாட
அற்பாரு மடியவர்கள் போற்றுந் தெல்லி
யகமேவும் குருநாதா வாட ரூஞ்சல். (5)

பொன்புணையு நவமணிமா மாலை யாட
புரமதனிற் காந்தளம்பூ மாலை யாட
மின்பொலியுங் குழைச்சுடிரிற் குலவி யாட
விரை செறியுங் கடம்புயங் கிடந்தே யாட
மன்னுமணி முடியாடப் பதக்கமாட
மாமணியார் கண்டிகையும் மார்பி னாட
அன்பர்கள் வாழ் தெல்லிநக ரத்தே மேவும்
அருள் முருகா குருநாதா வாட ரூஞ்சல். (6)

பங்கமறுஞ் சம்பாவி னமுதுந் நெய்யும்
பாறமிரும் முக்கனியும் பழமும் தேனும்
தெங்கிளாநீர் வெற்றிலை பாக் காதியான
செய்யநிவே தனங்களோடு பிறவுங் கொண்டு
தங்கள் மன மாரமிகு வழியாடாற்றிச்
சந்ததமும் தொண்டுபுரி வோரை யானஞ்
செங்கடம்பந் தாருடையோய் தெல்லி மேவுந்
திருமுருகா குருநாதா வாட ரூஞ்சல். (7)

அடியவர்தம் மின்னலெல்லா மகன்றே நீங்க
ஆருமிர்கள் பிள்ளைநீங்கி மகிழ்ச்சி கூர
மிடிமையெனும் பாவிந்னி நில்லா தேக
வேந்தர்பயஞ் சாராமல் விலகிப் போகக்
கடினமுறும் பகைவர்துயர் கலங்கி யோடக்
ககனமழை பெய்துமிகு வாரி தேங்கக்
கொடிபுடைகுழ் தெல்லிநக ரத்தே மேவும்
குருநாதா பரநாதா வாட ரூஞ்சல். (8)

அன்பர் தமக் கினியாரே யாட ரூஞ்சல்
அகங்குழையார்க் கினியாரே யாட ரூஞ்சல்
மின்பொலியு முடியாரே யாட ரூஞ்சல்
மேவல்போர் முடிப்பாரே யாட ரூஞ்சல்
இன்படியார்க் களிப்பாரே யாட ரூஞ்சல்

எண்ணலர்கட் களியாரே யாட ரூஞ்சல்
 துன்பமெலா மகன்றோடத் தெல்லி வாழும்
 சுடர்வடவேற் குருநாதா வாட ரூஞ்சல். (9)

வாழி

பூமருவு மந்தணரும் பசுவும் வாழி
 புரவலர்கள் செங்கோலும் புயலும் வாழி
 நாமருவு மறையினொடா கமங்கள் வாழி
 நலமருவு மடியார்க டாழும் வாழி
 மாமகனும் மசிழ் தெல்லி நகரின் மேவும்
 மான்மருகன் குருநாத ஏருஞ்சும் வாழி
 ஏமழுறு பூசைவிழாச் செய்வோர் வாழி
 எவ்வுயிரு மென்றென்றும் வாழி வாழி.

எச்சர்க்கை

கூறுதுதி யமர்க்கொரு கோவேயெச்ச ரீக்கை
 குறிஞ்சிக்கொடி வள்ளிக்கருள் குமராவெச்ச ரீக்கை
 தேறும்வடி வேலாவெங்க டேவேயெச்ச ரீக்கை
 தெல்லிப்பதி மேவுங்குரு நாதாவெச்ச ரீக்கை.

பராக்கு

நாதமுத ஸாயகுரு நாதா பராக்கு
 நவ்விதரு மகளினொரு நாதா பராக்கு
 தீதகலுமறை புகலுந் தெளிவே பராக்கு
 தெல்லிநக ரத்துறையுந் தேவே பராக்கு

மங்களம்

வல்லியுமை மைந்தனுக்கு மங்களம் - மாவின்
 வடிவசிதை வேலனுக்கு மங்களம்
 தெல்லிநக ரீசனுக்கு மங்களம் - தேச
 சேந்தகுரு நாதனுக்கு மங்களம்.

முற்றிற்று
 திருச்சிற்றம்பலம்

குநூத சுவாமி

முருகப் பெருமான் அயனைச் சிறையிட்டும் அரனுக்கு உபதேசித்தும் நிகழ்த் திய திருவிளையாடல்கள் யாவரும் அறிந் தவை. நான்முகனது அகந்தை அடக்கிய கதையை நான்கு வரியிலும், தந்தைக்கு குரு வான் கதையை இரண்டு வரியிலுமாக இவ்விரு கதைகளையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக குமர குரபர சுவாமிகள் கந்தர்களி வெண்பாவில் பின் வருமாறு இரத்தினச் சுருக்கமாகப் பாடுகிறார்.

“.....படைப்போன்

அகந்தை உரைப் பறை ஆதி எழுத்தென்று
உகந்த பிரணவத்தின் உண்மை - புகன்றிலை
யால்

சிருட்டித் தொழிலதனைச் செய்வதெங்கன்
என்று முன்ம்

குட்டிச் சிறையிருத்துங் கோமானே! -
மட்டவிழும்

பொன்னங் கடுக்கைப் புரிசடையோன் போற்றி
சைப்ப

முன்னம் பிரமம் மொழிந்தோனே”

புராணங்களில் இறைவன் நிகழ்த்திய தாகக் கூறுப்படும் திருவிளையாடல்கள் யாவும் பெரும் தத்துவங்களை விளக்கும் உட்பொருள் நிறைந்தவை. இவ் உட்பொருள்களை முற்றாக அறிந்துகொள்வது இயலாவிடினும் அவற்றைப் பற்றிச் சிந்திப்பது சமயஞானத் தெளிவுபெற உதவும்.

பேராசீரியர் தி.குமாரவடிவேல்
பீடாதிபதி, வினாக்களிடம்,
யாழ்.பஸ்கலைக்கழகம்.

தன்னை வணங்கவில்லை என்பதற் காக முருகப்பெருமான் பிரமாவைத் தண்டிக்க வில்லை. வேதங்களையே ஒதிக்கொண்டிருப்பதால் வேதன் எனப்பெயர் பெற்ற பிரம்மா விற்கு கல்விச் செருக்கு இருந்தது. அந்தச் செருக்கு ஞானப்பழுமாகத் திகழும் குழந்தை முருகன் சிவபெருமானின் நின்றும் வேறுபட்ட வர் அல்லர் என்ற உண்மையை உணர்த் தடையாக அமைகிறது. முருகனைக் குழந்தை தானே என அலட்சியப் படுத்துகின்றது அந்தச் செருக்கு. சரஸ்வதி தேவியின் துணைவர் என்ற காரணத்தால் பிரம்மாவின் கல்விச் செருக்கு அதீதமானது. கல்விச் செருக்கினால் இறை வனை உணர முடியாது. இதனை ஆண்மகோடி களான எமக்கு உணர்த்தவே முருகப் பெருமான் நான்முகனைத் தண்டித்தார்.

“குழந்தையும் தெய்வமும் கொண்டா டுமிடத்து” என்பது முதுமொழி. தன்மீது அன்பு காட்டுபவர்களிடத்தே குழந்தை அன்பைச் சொரிந்து ஆனந்தப்பரவசப்படுத்துகிறது. குழந்தையை அன்பால் அறிந்து அறிந்து அறிவு பெற்று அவ்வறிவு வழியே சென்றால் அக்குழந்தையே சிறந்த குருவாயமைந்து வழிகாட்டும். இறைவனிடம் மாசிலா அன்பு பூண்டு விட்டால் அவனின் திருவருள் என்றென்றும் நமக்குத் துணைநிற்கும்.

நூல்களை வாசித்துப் பெறும் அறிவாலும், விளக்கமும், புலனடக்கமும், பக்தியும் அற்ற கிரியைகளாலும் அடைதற்கரியவன் எம் பெருமான். அவனது பெருமை பேசிமானாது. அவன் மாசுற்ற நெஞ்சினர்க்குத் தோற்றுமிகிக்கான். ஆனால் தமிழ்து நேசம் வைத்தவர்களை விட்டு - குழந்தைகளைப் போல் - என்றும் அகலமாட்டான்.

“வாசித்துக் காணொணாதது
புசித்துக் கூடொணாதது
வாய்விட்டுப் பேசொணாதது
மாசர்க்குத் தோணொணாதது
நேசர்க்குத் பேரொணாதது
மாயைக்குச் சூழொணாதது”
எனகின்றார் அருணகிரிநாத சுவாமிகள்.

நால்களைப் படித்துப் பெற்ற அறிவாலும் வெறும் கிரியைகளினாலும் அனுக முடியாத பரம்பொருளை, உரை, உணர்வு, உயிர், அறிவு ஆகியவற்றை எல்லாம் மெய்யன்போடு தமது பாதாரவிந்தங்களில் ஒப்படைத்து வழிபடுபவர்களுக்குத் தோழனாகவும், தம்பிரானாகவும் (குருநாதனாகவும்) வந்து திருவருள்ளுபியும் என்ற பேருண்மையையே முருகப் பெருமான் தமது திருவிளையாடல்கள் மூலம் எமக்கு உணர்த்துகிறார்.

“பாதமலர் மீது போதமலர் தூவிப்
பாடுமவர் தோழத் தம்பிரானே”
எனகிறார் அருணகிரிநாதர். (திருப்புகழ்)

அருள்கொண்டு அறியவேண்டிய இறை அநுபவத்தை “ஏதுக்களாலும் எடுத்த மொழி யாலும் சோதித்து” அறியவோ, பெறவோ முடியாது. இதனை அருணகிரிநாதர் கந்தரனு பூதியிலே பின்வருமாறு அழகாகக் கூறுகிறார்.

“முருகன் தனிவேல் முனிநம் குரு என்று
அருள் கொண்டு அறியார் அறியுந் தரமோ?
உரு அன்று. அரு அன்று. உளது அன்று.

இலது அன்று.
இருள் அன்று. ஓளி அன்று என்னின் றதுவே”

அகந்தையை அடக்கியவன் தான் வானோரு லகம் புகும் தகுதியை அடைவான் என்பதைப் பொய்யர்மொழியாரும் பின்கண்ட குறளில் கட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

“யான் எனதென்னும் செருக்கறுப்பான்
வானோர்க்

குயந்த உலகம் புகும்”

சிவபெருமானும் முருகப் பெருமானும் ஒருவரே. அவ்வாறாகவும் பிரம்மா முருகப் பெருமானைக் குழந்தை என்று அலட்சியம் செய்ய சிவபெருமானோ தனது குமரனையே குருவாகக் கொண்டு உபதேசம் பெறுகின்றார். இது, பெரியவர்களிடம் இருக்க வேண்டிய பணி வுத்தன்மையையும், சிறுமையாளிடம் இருக்கும் தற்புகழ்ச்சிக் குணத்தையும் செருக்கையும் எடுத்துக்காட்டி, பெரியோர்கள் கைக்கொள்ள வேண்டிய உயர்பண்பை உணர்த்துகின்றது.

“பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து”

என்பது வள்ளுவர் வாய்மொழி.

பெரியோர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய பணிவுத்தன்மையும், அகங்காரமற்ற குணத்தை யும் மட்டுமென்றி வேறொரு உண்மையையும் சிவனது திருவிளையாடல் நமக்கு உணர்த்துகிறது. “ முருகப் பெருமான் பிரணவ சொருபன் உங்கள் அகங்காரங்களை எல்லாம் அடக்கி ஒடுக்கிவிட்டு உங்கள் மனதை அவ்வோங்கார மூர்த்தியிடம் செலுத்தி அதனால் கிடைக்கும் பேராளந்தத்தில் திளைத்துப் பரவசமுறுங்கள். எப்போதும் ஒங்கார ஓளிக்குள் முருகன் திருவருவைக்கண்டு உங்களை மறந்த நிலையடையுங்கள். தொண்டு செய்யுங்கள். உங்களுக்குச் சிவலோகதென்றி அறியும் சிந்தை சித்திக்கும். அது சித்திக்கும்போது யமபயமற்ற என்போன்ற நிலையை அடைவீர்கள்” என சிவனின் இத்திருவிளையாடல் உணர்த்துகிறது எனவும் கொள்ளலாம்.

பின்வரும் கந்தரலங்காரப் பாடல் இக்கருத்தையே கூறுகிறது.

“ஆங்கா ரமுமடங் கார்டூன் கார்பர மாநந்தத்தே
தேங்கார் நினைப்பு மறப்பு மறாந்தினைப்

போதளவும்
ஒங்காரத் துள்ளொளிக் குள்ளே முருக
நூருவங்கண்டு
தூங்கார் தொழும்பு செய்யா ரென்செய்
வார்யம் தூதருக்கே”

முருகப் பெருமானே பிரணவப் பொருளாக
விளங்கும் ஞானபண்டிதன் என்பதை,
“குருக்டாசஷ் கலா வேதாகம
பரமவாக்கிய ஞானாசாரிய
குறைவு தீர்த்தருள் ஸ்வாமி”

என்ற அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ் விளக்கு
கிறது. முருகன் பிரணவ சொருபனாகவே
விளங்குவதால் முருகனை வழிபட ஆற்றெழுத்து
மந்திரங்கூட வேண்டியதில்லை. ஒரெழுத்து
மந்திரமான பிரணவ மந்திரத்தை ஒதினாலே
போதும். அவ்வோரெழுத்து மந்திரம் ஆற்றெழுத்
துக்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது
எனவும் அருணகிரியார் நமக்கு எடுத்துக்கூறுகிறார்.

“இதுவித்த நாதர் கற்க ஒதுவித்த முனிநாண
ஓர் எழுத்தில் ஆற்றெழுத்தை ஒதுவித்த
பெருமாளே”

அகந்தையற்ற பிரம்மாவினால் விளக்க
முடியாத பிரணவத்தின் பொருளை, சிவபெரு
மான் “ஓதாயென்” க்கேட்ப முருகன் “ஓதிய”
தால் முருகப் பெருமான் கவாமிநாதன் எனவும்
குநாதன் எனவும் தகப்பன்சாமி எனவும் பெயர்
பெறுகிறார்.

இத்தகப்பன் சாமியின் மகிழ்மையை
அருண கிரிநாதர் பின்வருமாறு பாடுகிறார்.

“சிவத்தின் சாமி மயில்மிசை நடிக்குஞ்சாமி
எமதுளே

சிறக்குஞ்சாமி சொருபமி -தொளிகாணச்
செழிக்குஞ் சாமி பிறவியை ஒழிக்குஞ்சாமி
பவமதை

தெறிக்குஞ் சாமி முனிவர்க் - ஸிடமேவந்
தவத்தின் சாமி புரிபிழை பொறுக்குஞ்சாமி
குடிநிலை

தரிக்குஞ்சாமி யகர்கள் - பொடியாகச்
சதைக்குஞ் சாமி எமைபணி விதிக்குஞ் சாமி
சரவணை

தகப்பன் சாமி எனவரு - பெருமாளே”
- திருப்புகழ்

முருகப் பெருமான் குருநாதனாக எழுந்தருளி
வந்து எம்மை உய்விக்க வேண்டுமெனப்
பிரார்த்தித்து, ஒங்காரத் துள்ளொளிக்குள்ளே
அவன் உருவங்கண்டு, தொழும்பு செய்து,
அவன் அருள் பெற்று, கிடைத்த மானிடப்
பிறவியைப் பயனுள்ளதாக அமைத்துக்
கொள்வோமாக.

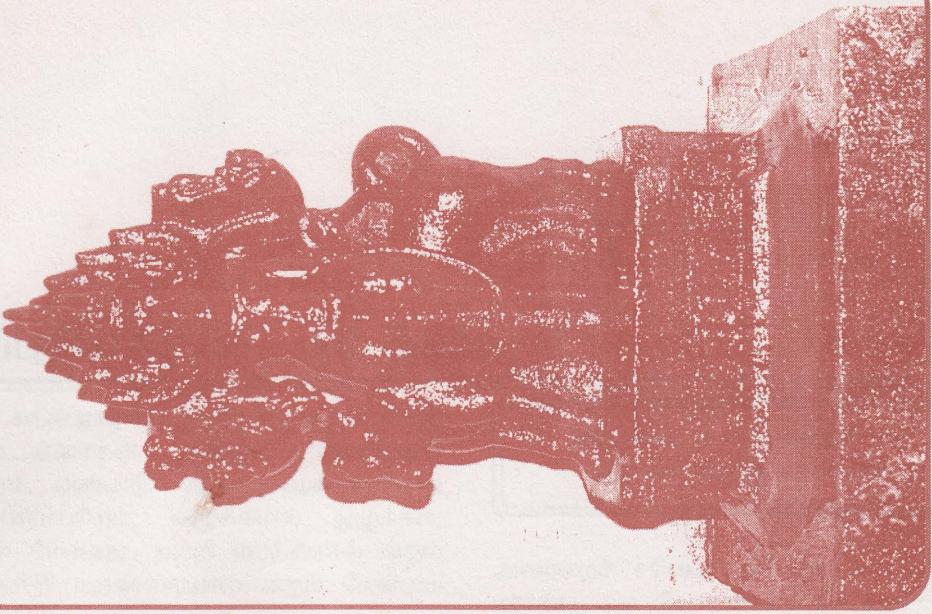
“உருவாய் அருவாய் உளதா யிலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குக்கேனே”

- கந்தரனுபுதி ◎

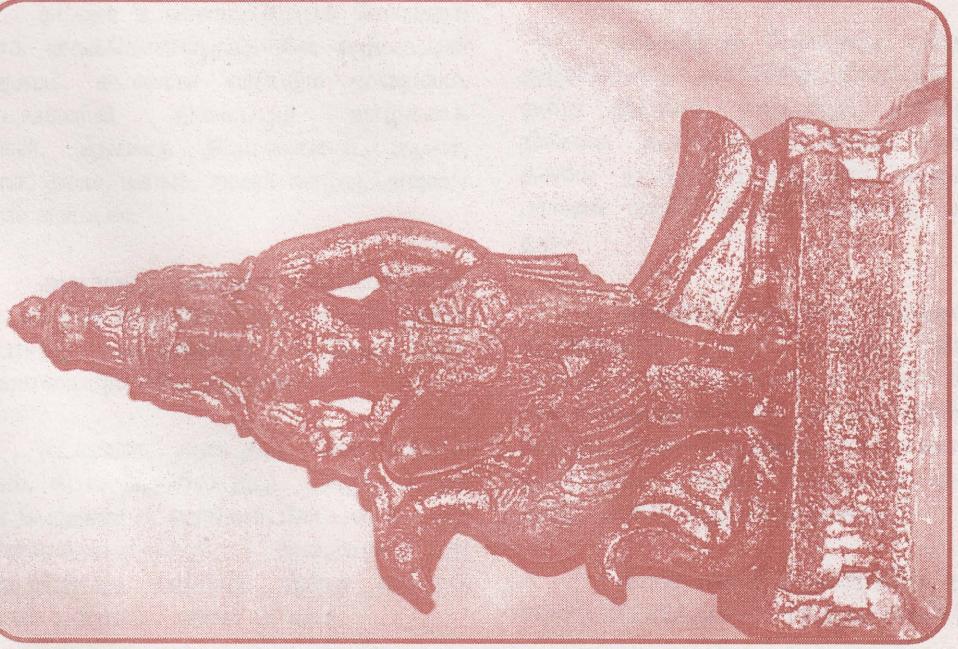
பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு.

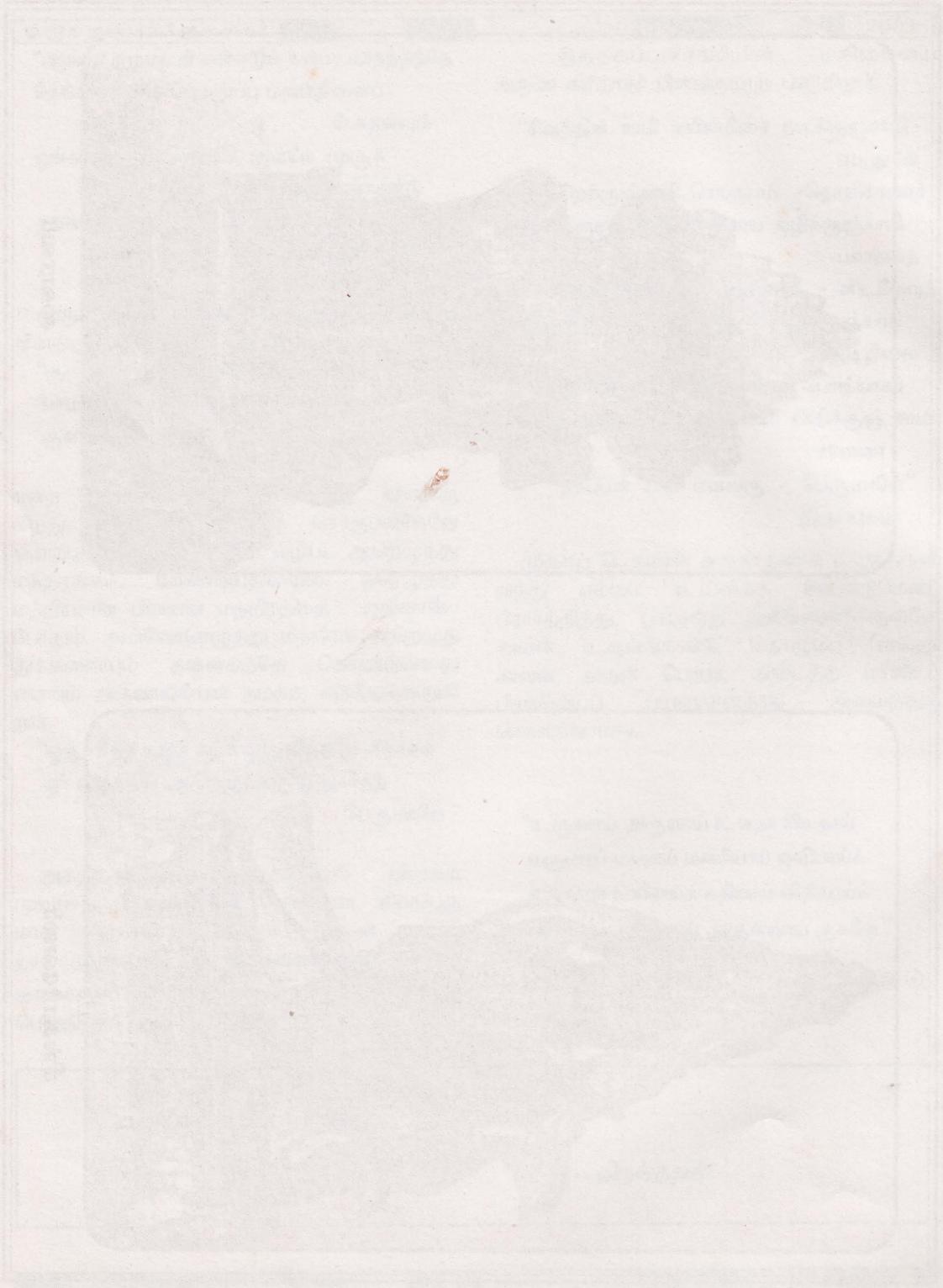
- திருக்குறள்

வெளிவாய்

சிங்கமாருவோ

கந்தபுராணம் காட்டும் தவம்

கந்தபுராணம் உலகவர்க்கு உணர்த் தும் உண்மைகள் அனந்தம். அவற்றைக் கலாசாரம், பண்பாடு, பழக்க வழக்கம், மரபு வழி, பாரம்பரியம், வழக்கமில் ஒழுக்கம், இழுக்கா மேன்மை, நன்றி மற்றதலால் வரும் கேடு, நன்றி மறவாமையால் வரும் மேன்மை எனப் பகுத்து உரைக்கலாம்.

மேலே கூறியவற்றில் அடங்குவன பலவற்றில் இவை சில.

கடவுள் உண்மை, சமயக் கொள்கை களைக் கைக்கொள்ளுதல், சிவ வழிபாட்டின் மகத்துவம், கடவுளை வழிபடும் முறைமை, அண்டங்களின் அமைப்பும் வாழ்க்கை நெறிகள், தெய்வத் திருமணங்கள், ஆசை, நிராசை, தவம், யாகம், அமர்ர வாழ்வு, அவுணர் ஆற்றல் எனப்பல.

அவற்றுள், தவத்தின் வலிமையையும், வலிய தவத்தால் பெற்ற பேறுகளையும் பற்றிக் கந்தபுராணம் கட்டுரைத்து, விதந்து ஒதும் மேன்மையையும் சற்று ஆராய்வாம்.

கடவுளை அடைதல், சீவன் சிவபதம் சேர்தல், கடவுளிடத்தில் இட்ட சித்திப் பேறுகளைப் பெறுவதற்கு வரங்கள் கேட்டல் போன்ற இன்னோரன்னவற்றிற்கும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவது வழிபாடு. இறை வழிபாடு மார்க்கம் ஒன்றல்ல. அவை பலவுள்.

திரு சீவ. சண்முகவடிவேல்
ஏழாலை மேற்கு, சன்னாகம்.

அவற்றைச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமார்க்கம் என சிவாகமங்கள் செப்பும்.

நாற்பாதங்களின் உள்ளீடாகவும் அதற்குப் புறம்பாகத் தனித்துவமாகவும் விளங்குவது தவம்.

தவத்திற்கு மேலானது ஒன்றில்லை. குற்றில்லாத தவத்திற்கு நிகராவது தானும் ஒன்று இல்லை. தவத்திலும் அரியது ஒன்றில்லை. தவத்திற்கு உவமை உரைக்கின் தவமே தவத்திற்கு ஒப்பானது எனக் கந்தபுராணம் அறுதி இட்டுத் தவத்தை வலியுறுத்தும்.

வான்புகழ் கொண்ட வள்ளுவனாரும் திருக்குறளில் அதி உன்னத நிலையில் வைத்து உரைத்துள்ளார். கச்சியப்ப சிவாசாரியார் கந்தபுராணத்தில் கட்டுரைக்கும் தவம் என்னும் இலக்கியத்திற்கு வள்ளுவனார் வகுக்கும் தவம் என்னும் அதிகாரம் இலக்கணமாகும் எனில் அது மிகையாகாது.

வள்ளுவனார் திருக்குறளில் தவத்தை மேன்மைப்படுத்தும் -சில கருத்துக்கள் இவை:

“பகைவரைக் கெடுத்தலும் மகிழ்ந்தாரை
வாழ்வித்தலும்
தவம்செய்வார் நினைப்பாராயின் தவவலி
யால் அது ஆகும்.”

“மறுமைக்கண் வேண்டிய பயன்கள்
விரும்பியவாறு
எய்தப்பெறுதலால் தவம் இப்பிறப்பில்
அறிவுடையோரால் முயலப்பெறும்”

“கூற்றத்தை வெற்றி கொள்வதும் நிகழும்
- தவத்தால்
வரும் ஆற்றல் அடையப் பெற்றவர்க்கு”

மேற்கூறிய இலக்கணம் சுற்றேனும்
பிசகாமல் அடையப் பெற்றமைக்கு அனேக
சான்றுகள் கந்தபுராணத்தில் காணலாம்.

இவ்வண்மைகளைக் கதாபாத்திரங்க
எலில் வைத்துக் கச்சியப்பர் காட்டுவார். காசிப
முனிவர் தம் கான்முளைகளான, குரபன்மன்,
சிங்கன், தாரகனுக்கு தவத்தின் ஊற்றுத்தைப்
பின்வருமாறு வலியுறுத்தவார்.

“தாமம் என்று ஒரு பொருள் உளது. அது
இருமை இன்பங்களையும் எளிதில் ஆக்கும்.
அருமையில் வரும்பொருள் அது. ஒருமையி
னோர்க்கன்றி உனர் ஒன்னாதது.”

“தாமத்தைப் பேணினால் அன்பு சாாந்தி
டும். அருள் என்னும் குழந்தையும் அருகில்
வரும். அவை வரத்தவம் என்னும் மாட்சி
எய்தும். அவ்வுயிர் தெளிவுபெறும். தெளிவற்ற
உயிர் சிவனைச் சேரும்”

“சீவன் சிவனைச் சேர்ந்தால் பிறவித்
துன்பம் நீங்கும். அனாதியே ஆன்மாவைப்
பந்தித்த ஆணவ வளி அழியும். ஆன்மா
இறவாத இன்ப ஆனந்தத்தில் என்றும் திளைக்
கும்”.

“ஆற்றல் உடையது தவமதே அல்லாமல்
வீற்றும் ஒன்றுளது என விளம்ப வல்லமோ?

சேர்தற்கரிய சிவகதியில் சேர்விக்கும் தவம்.
ஆதலால் ஒழுகுவதற்குரியது தவம் ஒன்றே”.

இவ்வாறாகக் காசிப முனிவன் மாயை
புதல்வர்களுக்குத் தவத்தின் மேன்மையை
வலியுறுத்துகின்றார்.

கந்தபுராணத்தில் கட்டுரைக்கப்படும்
உற்பத்தி காண்டம், அசர காண்டம், மகேந்திர
காண்டம், யுத்த காண்டம், தேவ காண்டம்,
தக்க காண்டம் என்னும் ஆறு காண்டங்க
ளிலும் தவத்தின் ஆற்றல் பாடப்படுகின்றது.
மிக உயர்ந்த தவம் முதன்மை பெறுவதையும்
குறைந்த தவம் தாழ்வடைதலையும் ஆங்
காங்கு காணலாம்.

கந்தபுராண கருவூலத்தில் இந்திரன்
ஆதிய அமர்கள் தவ வலிமையினால்
முதன்மையும் தலைமையும் பெற்றிருந்தார்கள்.
குரபன்மன் முதலாய அசரர்கள் ஆற்றிய அதி
வலிமை மிகக் தவத்தினால் அமர்களை அடி
மைப்படுத்தினார்கள். தேவர்கள் பெற்றிருந்த
தலைமையும் முதன்மையும் அசரர் பக்கம்
மாறியது. மீண்டும் இந்திரனாதியர் பெற்ற தவ
வலிமையால் அசரரை அடிமை கொண்டார்கள்.
தம்பத தலைமைக்குத் தேவர்கள் உயர்த்தப்
பட்டார்கள்.

இதனால் தவம் என்னும் நோன்பு
அல்லது ஒழுக்கம், ஒரு இனத்திற்கோ ஒரு
குலத்திற்கோ உரித்துடைமை அன்று. தவம்
பொதுவானது. பேணும் தகுதிக்கு ஏற்ப பெரு
மையையும் சிறுமையையும் தரவல்லது.

தவம் ஒன்றாக உள்ளது. அதைப்
பேணும் முறைமை வேறுபடுதலால் தேவ
தவம், அசர தவம் என்னும் இரு பிரிவுகளாகக்
கொள்ளலாம்.

உடம்பினை ஒழுத்து நோற்பது தவம்.
பருவ காலப் பாதிப்புக்களால் உடல் மெலிந்து
வருந்தினாலும் அதற்கு ஆட்பாது ஆற்றப்
படுவது உயர் தவம்.

உடம்பு மழையில் நனையும், வெய்யில் காடும், காற்றினால் வருந்தும், பனியினால் நடுங்கும், குளிரினால் வெடு வெடுக்கும், பசியினால் வாடும். இவ்வாறான உடற்குறைகள் எது நிகழ்ந்தாலும் அவற்றினால் அலசுறாமல் ஆற்றப்படுவது அருந்தவாம்.

உலகின் எப்பாகத்திலும் இருந்து அரிய தவத்தை உரிய முறையில் மேற்கொள்ளலாம். தவம் இயற்றுவதற்கான பின்னணியும் பகைப் புலமும் ஆன்று அவிந்து அடங்கிய அமைதியும் தருவதாக மானச சரோவத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பார். பத்து, நாறு, ஆயிரம், பதினாயிரம் ஆண்டுக்காலம் கொடிய தவத்தை மேற்கொள்வார். எப்படியும் அக்கால அளவையில் தவசியர் தாம் எத்தெய்வத்தைக் குறித்துத் தவம் மேற்கொண்டார்களோ அத்தெய்வம் கண்ணேதிரே காட்சி கொடுக்கும். அத்தெய்வத்தினிடம் தாம் விரும்பிய வரத்தைக் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்வார்.

முன்னர் திருக்குறள் செப்பியது போலப் பயிலும் அருந்தவத்தால் பெற்ற வரம், பகைவரை அழிப்பது முதலாக இயமனை வென்றெடுப்பது வரையிலாக விரும்பிய அனைத்தையும் சாதிக்க வல்லது.

காட்டில் இருந்தும் கடுந்தவம் புரிவார். உள்ளக்கிழியின் உருவெழுதி உயர்தவத்தை ஆற்றும்போது ஆவறிஞ்சிக்கல் போல் அசைவற்று நிலையான ஓவியம்போல் நெடிதிருப்பார். பெரும்பாலும் ஜந்து அல்லது ஏழ ஆண்டுக்காலத்தில் அருந்தவம் ஆற்றத் தொடங்குவார். இல்லற ஆச்சிரமத்தில் ஈடுபோடல் வரையிலான பிரமசரிய காலத்தைக் கடுந் தவத்தில் செலவிடுவார். அக்காலத்தில் தவமுயற்சி அவர்களுக்குத் தனியான ஆற்றலையும் தேசசையும் கொடுக்கும். தந்தைக்குப் பின் மைந்தன், மைந்தனுக்குப் பின் பேரன் என்னும் மரபுவழியில் தவம் இயற்றுவதும் உண்டு. மீன் குஞ்சுக்கு நீந்தக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டியதில்லைப் போல மரபு வழியாக ஆற்றும் தவம் தனியற்கு

கற்றுக்கொடுக்க வேண்டியதில்லை. தவவலிமையால் அவர்கள் வேண்டியதைச் சாதிக்க வல்லவர்களாதவினால் இல்லற தர்மத்தைப் பேணுவதற்கு போதிய பொருள் வருவாயைச் சாதாரணமாக சுயவல்லது. இறையருள் நிறைந்திருக்கும்.

தேவர், நிலத்தேவர் - (அந்தனர்) அசுரர் ஆற்றிய தவமும் தவத்தால் பெற்ற வரங்களும், வரத்தினால் தற்பெருமை பிடித்துத் தருக்கியதால் அடைந்த சீர்கேடுகளையும் நன்கு விளக்கும்.

தவம், அந்தர்யாக யோக நிலையாலும், சிவபூசையாலும், இயம், நியமங்கள் தவறாது தனித்திருந்தும், யாகம் புரிந்தும் ஆற்றப்படும். எந்நெறியில் நின்று நியமத்தை மேற்கொண்டாலும், இறைவன் வெளிப்பட்டு வரம் சுயும் வரையில் அத்தவம் நீடிக்கும்.

இமவான் உமையைத் தன் மகளாக அடையவும் சிவபிரான் மணமகனாக வந்து மனஞ்ச செய்துகொள்ளும் பொருட்டும் கொடிய தவம் இயற்றினான்.

மலைமகள் தக்கனுக்கு மகளாகப் பிறந்ததினால் ஏற்பட்ட குற்றம் களையக் கொடுந்தவத்தை மேற்கொண்டார். இந்திரன் முதலாம் தேவர்கள் குருபன்மன் முதலாம் அவனர்களால் அடைந்த அலக்கண் அகல அருந்தவம் ஆற்றினான்.

வள்ளிநாயகியார், தெய்வயானை அம்மையார் நாராயணக் கடவுளுடைய புதல் வியராக விளங்கினர். அக்காலத்தில் அவர்கள் அமுதவல்லி சுந்தரவல்லி என்னும் பெயர் பெற்றிருந்தனர். முருகப் பெருமானைத் தமது திருக்கணவராகப் பெறும் பொருட்டுச் சரவண தடாகத்தில் அருந்தவம் ஆற்றினார்கள்.

தக்கன் அம்பாளை மகளாகப் பெறவும் இறையவனார் மறையவராக வந்து மணந்து

கொள்ளவும் தன் ஆணை எங்கும் செல்லவும் சொல்லரும் தவம் புரிந்தான்.

குச்சக முனிவர் கவுச்சிக முனிவரைப் பெற்றார். அவர்வழி மரபில் மார்க்கண்டேயர் போந்தார். தப்பரும் மறவியை தணப்ப மார்க்கண்டேயர் ஒப்பரும் தவத்தை ஆற்றினார். ஆதலால் எப்பொழுதம் இறப்பதின்றாயினார் மார்க்கண்டேயர்.

பார்வதி அம்மையார் பரமேகவரனைத் திருமணம் செய்து கொள்வதற்குத் தஞ்சாக அருள்தவம் இயற்றினார். அத் தவப்பெருமையைச் சுந்தரமுற்றி நாயனார் தேவாரத்தில் பின்வருமாறு பாடிப் பணிந்து பரவுவார்.

“குரும்பைமுலை மலர்க்குழலி கொண்ட
தவங் கண்டு
குறிப்பினொடுஞ் சென்றவள்தன்
குணத்தினைநன் கறிந்து
விரும்புவரங் கொடுத்தவளை வேட்டருளிச்
செய்த
விண்ணவர்கோன் கண்ணுதலோன்
மேவியறு -”
(ஏழாம் திருமுறை)

நாராயணன் சலந்தராகுரனைப் பிளந்த சக்கரப் படையைப்பெற சிவபிரானை நினைந்து அருந்தவம் ஆற்றினார். அம்பாள் இட்ட சாபத் தால் பாப்புரு நீங்கப் பரந்தாமன் பல்லாண்டு தவம் புரிந்தனர்.

இந்திரன் காவிரியை வரவழைக்க விநாயகப்பெருமானை நினைந்து தவம் புரிந்தனன்.

கஜமுகாசுரன் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் ஆற்றிய அருந்தவத்தால் ஆரினும் தலைமை பெற்றான்.

இரதி இழந்த மன்மதனை மணாள

னாக அடைய அருள்தவம் ஆற்றி அனங்கனாக அடையப் பெற்றாள்.

வில்வலன் வாதாபி பெற்ற தவ வரத் தால் முனிவர்களைக் கொண்டு தின்றார்கள்.

தாருக வனத்து முனிவர்கள் உலகம் எல்லாம் தொலைப்பவன் தொலைய என்று தவம் (யாகம்) செய்தார்கள்.

கந்தபுராணத்தில் பேசப்படும் தவத் தால் ஆற்றல் மிக்க அருந்தவ முனிவர்களில் சிலவர் இவர்.

“தூர்வாசர், நாரதர், அகத்தியர், மரீசி, அத்திரி, அங்கிரச, புலத்தியர், புலகர், கிரது, வசிட்டர், பிருகு, சனகர், சனந்துமாரர், சனாதர், சனந்தரர், ததீசி, விகவாமித்திரர், சனகர், பராசரர், மாகதர், காசிபர், வியாசர், பயிலர், வைசம்பாலனர், சயிமினி, தத்தன், அனந்தன், நத்தி, சதுரமுகன், சக்கரபாணி, மாலி, - முதலாக அனேகர்.

தவ ஆற்றல் மிக்கவர்களாகவும் என்னியதை முடிக்க வல்லவர்களாகவும் விளங்கிய முனிவர்கள் பெரும்பாலும் பெண்களோடு கூடி இல்லற வாழ்க்கை நடத்தினார்கள். இல்லற தருமத்தைப் பேணியும் தவவலிமை குன்றாத முனிவர்களில் சிலர் இவர்கள்.

அகத்தியர் உலோபாமுத்திரையை மணந்தார். மரீசி சம்பூதி என்பாளை வேட்டார். அத்திரி அனுகுயை மணந்து கொண்டார். புலத்தியர் நாரிசன்னிதியை மனையாளாகப் பெற்றார். புலகர் பிருதியை மணந்தார். அங்கிரா மிருதியை மணந்தார். வசிட்டர் அருந்ததியை வரித்தார். பிருகு கியாதியைப் புல்லினார் கிரது கமையை மேவினார். இவ்வாறு அனேகம் முனிவர்கள் இல்லறமல்லது நல்லறம் அன்று என வாழ்ந்தார்கள்.

தவத்தால் அடைந்த சாதனைகளில் இவை சில:

அகத்திய முனிவர் ஆழியை ஆசமனம் செய்தனர். விந்த மலையின் செருக்கு அழியப் பாதாளத்திற்கு அழுத்தினர். காவிரி யைத் தென்னாட்டிற்கு உதவினர். வாதாவி என்னும் அசரனை வயிற்றினுள் சீரணிக்கச் செய்தனர். திருக்குற்றாலத்தில் நாராயணக் கடவுளுடைய படிமத்தைப் பிசைந்து சிவவிங்கத் திருவருவம் செய்தனர், புரிந்த தவணோன் பினால்.

குச்சக முனிவர் செய்த அருந் தவத் தில் ஓர் பெண்ணிற்கு உயிரளித்தனர். மதயா னையை காதுகை நீக்கிக் கடவுள் ஆக்கினர். மேதகு விண்ணுலகில் மேவச் செய்தனர். மிருகண்டேயன் என்னும் தவப் புதல்வனைப் பெற்றனர். அவன் ஆற்றிய தவத்தால் நான் முகன் நாராயணன் முதலவர் புகழ்தரு முதன் மைபெற்றனர். அவன் புரிந்த தவத்தால் மார்க் கண்டேயர் என்னும் புதல்வனைப் பெற்றனர்.

மார்க்கண்டேயர் ஆற்றிய தவத்தால் தப்பரும் விதியைத் தணந்தனன். கூற்றுவன் துப்பினைத் தொலைவு செய்தனன். எப்பொழு தத்தினும் இறப்பு இன்றாயினான்.

கூரபன்மன் ஆற்றிய தவத்தால் ஆயிரத்தெட்டு என்னும் அண்டங்களுக்கு அரசனானான். தேவர்களை ஏவல் கொண்டான். அமரரைச் சிறை செய்தான். பஞ்ச பூதங்கள் ஏனைய சந்திர, குரியர், நாள், கோள், கிரகம், காலங்கள் முதலானவற்றைத் தனது ஆணை வழி நடாத்தினான். என்றும் முருகப்பெருமா னைத் தாங்கும் மயில் வாகனம் ஆணான். திருமுருகனுடைய திருப்பெருந் திருவடிவம் தரி சிக்கும் பேறு பெற்றான். கந்தக் கடவுளைக் கண் எதிரில் காணப்பெற்றான்.

கயமுகன் தவத்தின் ஊற்றுத்தால் விநாயகப் பெருமான் எதிரின்று போரிடும் பேறு பெற்றான். இந்திரன் ஆதிய தேவரை ஏவல் கொண்டான். என்றும் இறப்பு இன்றி விநாயகப் பெருமானைத் தாங்கும் பெருச்சாளி வாகனமானான்.

இவ்வாறு பெருந்தவம் ஆற்றி அடைந்த அரிய பேறுகள் பேச்சில் அடங்காது.

முனிவரானோர் தவம் ஆற்றுவதை அறிந்து அடையலர் அணங்கனாரால் தவத் தைக் கெடுத்து விடுவதும் உண்டு. அன்றேல் தமக்குத் தவத்தைச் சாதகமாக்கிக் கொள் வதும் உண்டு.

காசிப் முனிவருடைய தவத்தை மாயை மயக்கி விட்டாள். மாகத முனிவருடைய மகாநோன்பை விபுதை வெறுந்துகள் கண்டாள்.

இந்திரன் ஆதிய தேவர்கள் முருகப் பெருமானைப் பெற்றுக்கொள்ள விரும்பி னார்கள். ஆலமுற்றுத்தில் அமர்ந்து நால் வர்க்கு ஞானத்தை உணர்த்திய சிவபிரானுடைய மோனத்தைக் கலைக்க முயன்றார்கள். மன்மதனை அழைத்தார்கள். சிவபிரானுடைய மோனத்தைக்களைய மன்மதனை ஏவினார்கள். அமரர் நிலையே இதுவென்றால் ஏனையவர், எதிரிகள், முனிவர்களுடைய தவத்தை முதலோடு களைய எடுக்கும் முயல்வுகளை என்னென்பது.

தன்னிகிரில்லாத தவத்தை ஆற்றுபவர், இறைவனிடத்தில் சமான மற்ற வரங்களைக் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்வர். பெற்ற வரத்தின் சீரால் பெருந் தருக்கடைவர். தருக்கினால் தம் தகவிழப்பர். முருகப்பெருமான் வீரவாகுதேவர் மூலம் கூரபன்மனுக்குத் தாதுவிடுத்தார்.

“தேவரைச் சிறை விடுத்து மேவு பெருஞ்செல்வத்தோடு நீண்ட காலம் வாழ்” என்று வாழ்த்தினாரே. கூரபன்மனால் வாழ முடிந்ததா? வாழ்த்தை தன் வசமாக்கினானா? அது விடாது. அது அவர்களை ஆட்டிப்படைக் கும். தம் உயிர் இழப்பு நேர்ந்தாலும் அந்த ஆட்டம் அவர்களுக்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும். அதனால் வருந்திச் செய்த தவம் அருந்தும் நஞ்சாக மாறிவிடும். அதற்கும் கந்த புராணத்தில் சான்று பலவுள:

“குருபன்மன் என்பவன் சிவசுப்பிரமணியப் பெருமானால் சங்காரஞ் செய்யப் பெற்றான்.

தக்கன் யாகத்தோடு வீரபத்திரக் கடவுளால் சங்காரஞ் செய்யப்பெற்றான்.

கஜமுகாசரன் களிற்று மாழுகப் பண்ணவானால் சங்காரஞ் செய்யப் பெற்றான்.

பங்கயாசனன் பஞ்ச தலைகளில் ஒன்று வயிரவப் பெருமானால் சங்கரிக்கப் பெற்றது.

சலந்தலாசுரன் தானே சக்கரத்தைத் தன் தலையில் தாங்கிச் சங்காரமானான்.

தவ ஆற்றலின் தருக்கினால் வில்வலன் வாதாபி என்னும் இரு மைந்தார் அகத்திய முனிவரால் சங்காரமானார்கள்.

இவை யாவும் நமக்கு உணர்த்துவது என்ன? திருக்குறள் அவர்கள் தவநிலையைப் பின்வருமாறு நன்கு விளக்கும்.

“தவமும் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை யஃதிலார் மேற்கொள் வது” (262)

“தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா
ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு”

தவத்திற்கு ஒரு உருவம் இருக்கு மேயானால் அது உண்டு சுருங்கல் முதலியவற்றால் தம்முயிர்க்குவருந் துன்பங்களைப் பொறுத்தாலும் தாம் பிறவயிர்கட்குத் துன்பஞ் செய்யாமையுமாகும்.”

“உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற் குரு - (திரு - 261)

திருக்குறள் காட்டும் தவத்திற்கான குறிக்கோளை மனத்துட் பொதிந்து தவமாற்றி இருப்பின் சங்கார நிகழ்விற்கு இடம் ஏது?

தவம் செய்வோம் என்று எண்ணி

ஆசையுட்பட்டு அவஞ் செய்த கதையாக முடிந்தது.

சனகர் முதலாகிய நான்கு முனிவர்கள் வீடு பேறு ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு தவத்தை முயன்று வெற்றி பெற்றார்கள்.

அம்பாள் அப்பனை ஆரா அழுதினை ஒப்பிலி வள்ளலை ஊழி முதல்வனைத் திருக்கணவராக அடையத் தவத்தை மேற் கொண்டார். தவப்பேறு எத்தப்பெற்றதால் நித்திய கன்னிகை நித்த மணாளரை மணமகனாகப் பெற்றார்.

அழுதவல்லி, சுந்தரவல்லி என்னும் மகளிர் இருவர் ஆற்றிய அருந்தவம் எத்தனையோ உகங்களின் பின்பு தெய்வயானை வள்ளிநாயகியார் ஆன நாட்களில் வந்து கைக்கூடியது. அதனால் முருகப் பெருமானைத் திருக்கணவராக அடையும் பேறு சித்திக்கப் பெற்றார்கள்.

வெள்ளையானை அறிவுள்ள மாலகரி யானதால் தான் போரில் இழந்த நான்கு தந்தங்களையும் மீண்டும் பெறத் திருவெண்காட்டில் சிவபெருமானைக் கருத்தில் இருத்திச் சிவாகம விதிப்படி தவம் ஆற்றியது. தவப்பயனாக மீண்டும் தான் இழந்த நாற்தந்தங்களும் நன்கு அமையப் பெற்றது.

இவ்வாறாகப் பிற உயிர்களுக்கு இடுக்கன் எய்தாமல் தமது குறைகளை நிறைவாகத் தவம் புரிந்து தகுதி அடைதல் தலையாயது.

தமது பகைவர்களை வென்று கொள்வதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு ஆற்றும் தவம் முன் விளைவில் மகிழ்வைக் கொடுத்தாலும் பிற கட்டத்தில் துன்பத்தில் ஆழ்த்தும். இருவகைத் தவ மேன்மையை கந்த புராண வாயிலாக நன்குணரலாம். ◎

“கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம்”

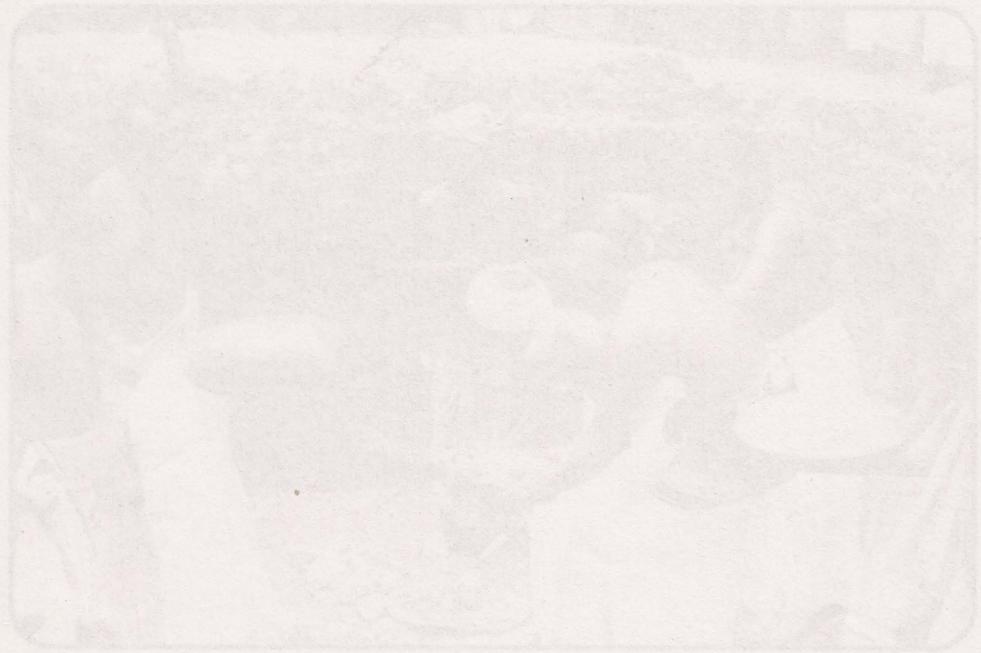
பலிபீடம்

திரு.தி.சுந்தரமுர்த்தி அவர்களால் ஆலயத்திற்கு
அழக்கல் நாட்டப்பட்டுகின்றது.

(ஸ்தபதி திரு.வி.கணகரத்தினம் மற்றும் திரு.வி.பாலசிங்கம்,
ஆலய அர்ச்சகர் பிரம்மஸீ சதாசிவஜயர் போன்றோரும் காணப்படுகின்றனர்)

३८५

तदेव यजुर्वला देवतानां विद्या
स्त्रीं च विद्यन्ति लोकाः प्रविष्टाः
प्रविष्टाः प्रविष्टाः प्रविष्टाः प्रविष्टाः प्रविष्टाः
प्रविष्टाः प्रविष्टाः प्रविष्टाः प्रविष्टाः प्रविष्टाः

குருநாதன் திருவருள்

“அமரரிடர் தீர் அமரம் புரிந்த

குருநாதன் திருவருள்”

எங்ஙனம் நீர் பூழியில் எங்கும் வியா
பித்து இருக்கின்றதோ, அங்ஙனம் எங்கும் பரந்
திருப்பவனே ஆண்டவன். ஆனால் எங்கும்
பரந்திருக்கும் நீரை, குடத்தில் நிரப்பி, நாம்
அருந்த வேண்டுமாயின் பூழியை ஓரிடத்தில்
அகற்றதுதான் அருந்தலாம். இதுபோல, எங்கும்
நிறைந்திருக்கும் ஆண்டவனும் சைவ ஆலயங்
களில் உள்ள விக்கிரகங்களிலேயே செறிந்
திருக்கிறான். இங்குதான் மாணிராகிய நாம்
ஆண்டவனைத் தரிசித்து மன அமைதியைப்
பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மன அமைதி, மானிட வாழ்வின் ஈடேற்
றத்திற்கு மிகவும் அவசியமான ஒன்று. மானிடப்
பிறப்பை, மகிழ்வடன் வாழ வேண்டுமானால்
மனதை ஒருமுகப்படுத்தும் திறனைக் கொண்
திருக்கவேண்டும். மனம் ஒரு முகப்படுத்தும்
திறனைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். மனம்
ஒருமுகப்பட்டால், மனித வாழ்வு சிறப்புறும்.
இது மருத்துவ விஞ்ஞான ரீதியாக நிருபிக்கப்
பட்ட ஒரு உண்மையாகும். “Healthy mind
result in Healthy body” அ.தாவது, சீரான ஒரு
முகப்பட்ட மனம், நோயற்ற வாழ்வினைத்
தரும். “நோயற்ற வாழவே குறைவற்ற செல்
வம்” என்பது முதுமொழி.

மனத்தை ஒரு முகப்படுத்துதல் என்பது,
கடிவாளம் இடப்படாது, எழுந்தமானமாக, தன
ஷிச்சையில் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் முரட்டுக்

திருமதி புனீதவதி கணேஷ்வரன்

குதிரையை, கடிவாளம் இட்டு சீரிய வழியில்
செல்ல வைப்பதற்குச் சமானமாகும். எல்லாச்
குழல்களும் எமது மனத்தை ஒருமுகப்
படுத்துவதற்கு உதவமாட்டா. குழல்களின்
நிகழ்வுகளைப் பதிவு செய்யும் வகையில்
எமக்குத் தரப்பட்ட ஜம்புலன்களும் - ஜந்து
திக்குகளிலும் சிதறி ஒடக் கூடியன, கண்
ஒன்றைப் பார்க்கும், காது ஒன்றைக் கேட்கும்,
வாய் ஒன்றைப் பேசும், இதன் விளைவால்
மனமோ ஒருமுகப்படாமல், கடிவாளமிடாத
முரட்டுக் குதிரை போல அங்குமிங்குமாக
அலைந்து நிலைப்படாது இருக்கும். ஆலயங்
களும் அங்கு இடம்பெறும் வழிபாடுகளும்
தான், எமது மனத்தை ஒருமுகப் படுத்தக்கூடிய
குழலைத் தரவல்லவை. அ.தாவது, ஆண்மாக
கள் லயிக்கக்கூடிய இடமாக ஆலயம் அமைகி
றது. இதனையே “கோவிலில்லா ஊரில் குடி
இருக்கவேண்டாம்” என்றும் “ஆலயம் தொழு
வது சாலவும் நன்று” என்றும் முதுமொழிகள்
கூறுகின்றன.

இம் முதுமொழிகளுக்கு இனங்க,
அமரரிடர் தீர் அமரம் புரிந்த, முருகப் பெரு
மானை எங்கள் குலதெய்வமாகக் கொண்டு
தெல்லியம்பதியில் ஓர் ஆலயம் அமைக்க
ஆவன செய்தனர் எமது முதாதையரான அமரர்
திருவாளர் திருச்சிற்றம்பலம் அவர்கள்.

தந்தையாகிய சிவனிற்கு, பிரணவ மந்திரத்தின் உட்பொருளை உபதேசித்து, குரு நாதனாகி நின்ற முருகனை மூலவராகக் கொண்டது குருநாத சுவாமி ஆலயம். யாழ். மண்ணின் கற்பக தருக்கள் ஒங்கி வளர்ந்து, ஆலயத்தைச் சூழ அரண்போல் இருக்க, ஆஸ், அரசு மரங்கள் தழைத்துப் பசுமை தர, அமைதி யான குழலிலே ஆலயத்தில் ஆடம்பரமின்றி வீற்றிருக்கிறான் எங்கள் குருநாதன். ஆலயத்தை அண்மித்துள்ள நிலப்பரப்பை, குருநாத சுவாமி கோவிலிடி என்றுதான் குறிப்பிடுவார் ஊர்மக்கள்.

துள்ளித் திரிந்த வயதில், என் தூடுக்கடக்கி, அள்ளக் குறையாத குருநாதனின் திருவருளின் மகத்துவத்தைப் போதித்து, குருநாதன் காட்டிய வழியே எனை நடத்திச் சென்றவர்கள் எனது பாட்டனார் அமரர் திருவாளர் கதிரிப்பிள்ளை ஜயாத்துரையும் அவருடைய பாரியாரும், அமரர் திருவாளர் திருச்சிற்றும்பலத்தின் ஏக புத்திரியும் என்றும் என் நெஞ்சில் நீங்காத என் அருமைப் பாட்டியார் - அமரர் திருமதி கமலாம்பிகை ஜயாத்துரை அவர்களும் தான்.

ஆலயத்தின் நித்திய பூசைக்கான பால், பழம், பூ, தட்டம் ஒழுங்குபடுத்துவதிலிருந்து, ஆலய விளக்குகள் துலக்குதல், அபிஷேகப் பொருள்கள் ஒழுங்குபடுத்துதல், பூமாலைகட்டுதல் போன்ற சரியைத் தொண்டுக்களைச் செய்ய வைத்து குருநாதனிடம் ஈர்ப்பை சிறுவயதிலிருந்தே ஏற்படுத்தியவர் எனது பாட்டியார்.

தமிழ் வேதமான தேவாரங்களைக் கற்பித்து, சமயகுரவர் பெருமையும், பணியும் அறிய வைத்து, கந்தபுராண படனங்களிற்கு அழைத்துச் சென்று, புராணத்தைப் படிக்க வைத்து, அதன் பொருள் விளங்க வைத்து, குருநாதனின் மகிழையை, ஞானமாய் போதித்தவர் என் அருமைப் பாட்டனார்.

“எப்பொழுதும் எக் கணமும் கந்த சவ்டிக் கவசம் சொல்; அதுதான் உனக்குக் கவசம்” என்று குருநாதனின் திருவடிகளை

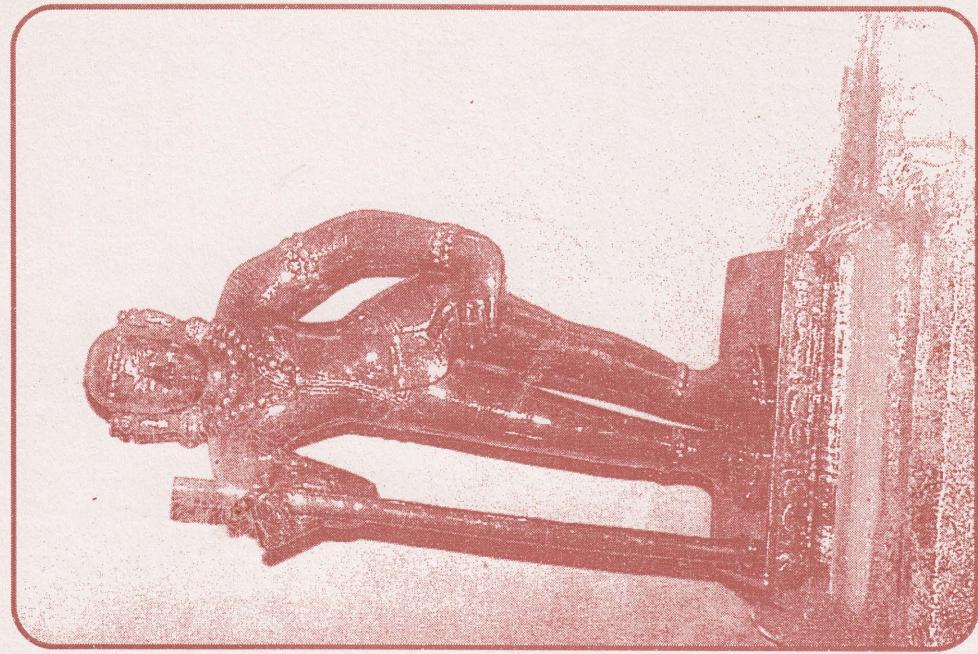
சிறுவயதிலேயே இறுகப் பற்றச் செய்தவரும் எனது பாட்டனார். முருகப் பெருமானிற்குரிய விஷேடமான நோன்பு கந்த சவ்டி நோன்பு, விரதங்களுள் மிகவும் கடினமானது. ஆனால் எட்டு வயதிலிருந்தே, கந்தசவ்டி நோன்பை சைவ ஒழுக்கங்களுடன் சீரிய முறையில் கடைப்பிடிக்கும், மனோதிடத்தை ஏற்படுத்தி தந்தவர்கள், எனது பாட்டனாரும் பாட்டியும் தான். அகாலமாக அமரராகி விட்ட, என்றும் என் மதிப்பிற்கும், அன்பிற்கும் உரிய என் தந்தையார் அமரர் வைத்திய கலாநிதி பேரின் பநாயகம் அவர்களும், எத்தனை இடையூறுகள் வரினும் கந்தசவ்டி நோன்பைத் தவறாது அனுஷ்டித்து, குருநாதனைத் தரிசிக்க என்னையும் (இலங்கையில் எப் பாகத்தில் இருந்தாலும்) அழைத்து வருவார். அதனால் தான், குருநாதன் கந்தசவ்டிப் பொழுதி லேயே, தனது கணங்களுள் ஒருவராகக் குமர கோட்டத்தில் என் தந்தையாரைச் சேர்த்துக் கொண்டு விட்டான்.

குருநாதனை அண் டியவர் கள் வாழ்வில் ஒரு குறைவும் இல்லை; என்றுமே நிறைவுதான்; எங்கள் மனம் குருநாதன் வயப் பட்டு; ஒருமுகப்பட்டு நிற்கும் வகையில்; தனது இருப்பிடத்தில் 18.06.2003 அன்று, மீண்டும் குடி புகுந்து விட்டான். இனி குருநாதனை அண்டிய குடிகளிற்கும் வாழ்வு மிகுந்து வரும் என்பதில் எள்ளளவும் ஜயமில்லை.

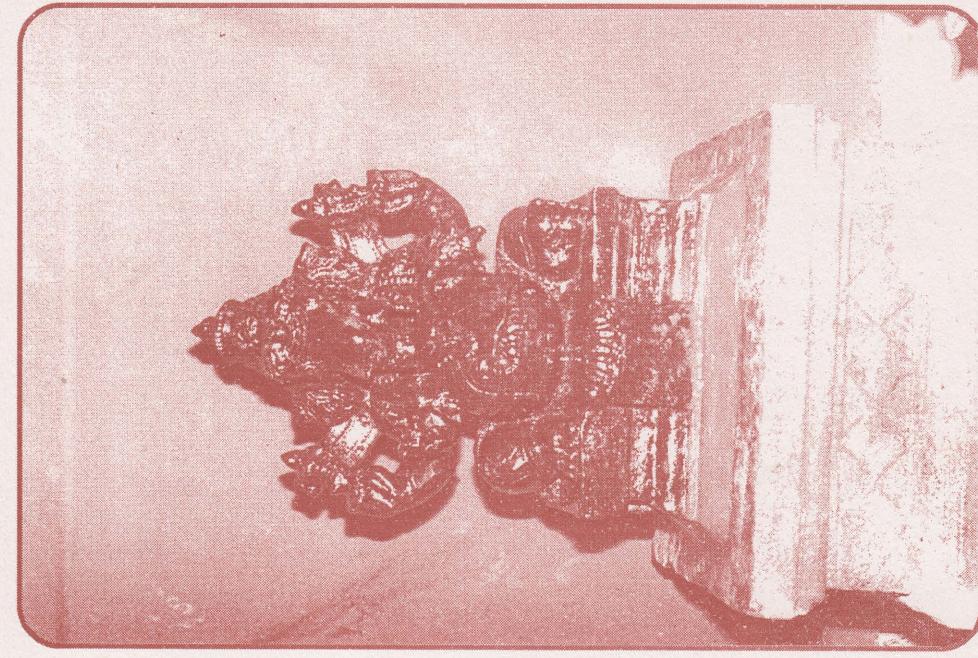
பல கடல் கடந்திருந்தும், குருநாதனின் திருக்குடமுழுக்கு வைபவத்தைத் தரிசிக்கும் பேற்றையும் எனக்குக் கந்தருளினான். அவனருள் பெற்றால் அடைய முடியாத பேறு வேற்றான்றுமில்லை.

“விழிக்குத்துணை திருமென் மல்லப் பாதங்கள் - மெய்மைகுன்றா மொழிக்குத்துணைமுருகா - எனும் நாமங்கள் - முன்பு செய்த பழிக்குத்துணை அவன் பன்னிரு தோனும் - பயந்தனி வழிக்குத்துணை வடிவேலும் செங்கோடன் மழை ரமுமே” ◎

மாமல்லையுத்திலீருந்து தடுவிக்கப்பட்ட
பழக்காண்டவர் - மூலமுருத்தி

புத்தாக்ஷி முதிர்வை செய்யுமில் என்னாகி

L'arrivo dei quattro spettatori
è stato seguito con grande
interesse - che, com'è naturale,

L'arrivo dei quattro spettatori
è stato seguito con grande
interesse - che, com'è naturale,

திருத்தொண்டன் நெறி வாழும் முது தொண்டர்

தெல்லிப்பழை கிழக்கு குருநாதசவாமி கோயில் பழநியப்பன் திருத்தொண்டர் திரு வகுப்பில் முது தொண்டனாக, ஒரே ஒருவராக விளங்குபவர் முன்னாள் ஆசிரியர் திருச்சிற்றம் பலம் சுந்தரமூர்த்தி அவர்களேயாவார். இவர் பிரமாதி வருடம் புரட்டாதித் திங்கள் (1909.09.23) உத்தராட நட்சத்திரம் மகாநவமித் திதியில் (சரஸ்வதி பூஜை நாள்) புதன் ஆட்சி உச்சம்பெற்றிருக்க திருச்சிற்றம்பலம் சிதம்பர வல்லி தம்பதியினருக்கு புத்திரனாக பிறந்தார். இவரது பெற்றோர் புத்திர பாக்கியம் வேண்டி காட்டுக் கல்லில் விநாயகர், நாகதம்பிரான் விக்கிரங்களை அமைத்து, குலதெய்வம் குருநாதரை வழிப்பட்டாக அறிகிறோம். பராபவ ஆண்டு வைகாசித் திங்கள் கார்த்திகை நட்சத் திரத்தில் பிறந்த (1906.08.23) முத்த மகனுக்கு தம் தந்தையார் ஆழுமுகத்தின் பெயரின் நினைவாக ஆழுமுகசாமி எனப்பெயரிட்டனர். இரண்டாவதாகப் பிறந்த பெண் குழந்தைக்கு கமலாம்பிகை எனப்பெயரிட்டுப் போற்றி வளர்த்தனர். கடைசி மகனிற்கு சுப்பிரமணியம் என நாமம் குட்டி அருமையாக வளர்த்தனர்.

நீதிமன்றத்தில் நியாதுரந்தர்களுக்கு எழுதுநராகப் பணியாற்றிய அமரர் காசிநாதர் பொன்னம்பலம் அவர்கள் ஆசிரியர் சுந்தரமூர்த்தியவர்களின் தாய்வழியில் பேரனாவார். அவரை வீட்டில் நல்லப்பா எனச் செல்லமாக அழைப்பார். அந்த நல்லப்பா குழந்தைப் பருவத் தில் தமக்குச் “சொற்றுணை வேதியன்” தேவா

திருமதி கலாதேவி பொன்னம்பலம்

ரத்தை ஒதப்பழக்கியதை இன்றும் நினைவு கூருவார். பெற்றோராலும் பேரன் பேர்த்தியாலும் குழந்தைப் பருவம் தொட்டு குருநாத சவாமி கோயில் பழநியப்பருக்குத் தொண்டு வழிபாடு செய்ய வழிப்படுத்தப்பட்டவர். அவர் தம் வாழ்வில் பெற்றோரையும் குலதெய்வம் முருக ணையும் முன்வைத்தே எக்கருமத்தையும் செய்து வந்துள்ளார்கள். தெய்வப் புலவர் திரு வள்ளுவரும் இலவாழுக்கையில் ஒருவன் “தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஓக்கல்தான் என்றாங்கு

ஜம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை”
என்று கூறுகின்றார்.

“அன்னையும் பிதாவும் முன்னரி தெய்வம் ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்று கொன்றைவேந்தனில் ஒளைவ வாக்கு.

பேரன்மார் பொன்னம்பலம் (நல்லப்பா), தங்கப்பிள்ளை, சங்கரப்பிள்ளை, குட்டிப் பிள்ளை எனபவர்கள் அப்போது தமக்கு உரித் தாகவுள்ள ‘நல்லான் சீமா’ என்ற காணிக்குள் தம் குலதெய்வம் முருகனுக்கு சைவாகம விதி களுக்கு அமைய ஆலயம் அமைக்க முற்பட்டனர். ஆலயம் முழுவதும் கட்டி முடிவ தன் முன்னரே அவர்கள் சிவபதம் அடைந்து

மஹா கும்பாஸ்திரைக் கலை

விட்டனர். அவர்களது புத்திரர்கள் ஆலயக் கட்டடவேலைகளை நிறைவு செய்தனர். 1921ம் ஆண்டளவில் வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் ஆலயத்தின் பிரதம குருக்கள் சிவபூரீ.ச.வைத் தீயநாதக்குருக்கள் அவர்களால் மகா கும்பா பிஷேகம் செய்யப்பெற்ற காலம் தொடக்கம் இன்றுவரை குருநாதசுவாமி பழநியப்பனை இடையாது நினைந்து தொண்டாற்றி வழிபட்டு வருபவர் ஜயா, ஆசிரியர் சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள். அவரது தந்தையார் திருச்சிந்றம்பலம் அவர்கள் கிளிநோச்சியில் இரண்ணமடுக் குளம் கட்டிய காலத்தில் தொடர்ச்சியாக 14 ஆண்டுகள் எழுதுநராகப் பொறுப்பாக இருந்து பணியாற்றியவர். அக் காலத்தில் (1924ம் ஆண்டளவில்) அவர் உபயமாகச் செய்யப்பட்ட முத்துக்குமார சுவாமி பிரதிஷ்டா கும்பாபிஷேகத்தைப் பெற்றோருடன் சேர்ந்து செய்வித்ததை இன்றும் நினைவில் வைத்திருப்பவர். தம் தந்தையார் உபயம் செய்த முத்துக்குமார சுவாமிக்கு ஒரு சபாமண்டபம் கட்டவேண்டும் என்ற பெருவிருப்பில் கோயில் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட இக்காலத்தில் சபாமண்டபம் கட்டும்பொறுப்பையும் அதற்குரிய எழுந்தருளி விக்கிரகங்களின் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொண்டார்.

இவர் பிறந்து வளர்ந்த ‘அறுவத்தை’ முருகன் கோயிலுக்கு அருகில் இருந்த மையால் குழந்தைப் பருவம் தொட்டே ஆலயத் தொண்டில் ஈடுபடும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். மாணவப் பருவத்திலும் தொழில் புரிந்த காலங்களிலும் சாயர்ட்சைப் பூசையிலும் உற்சவ காலங்களிலும் தொடர்ச்சியாக தொண்டாற்றி வழிபடும் பேறு பெற்றிருந்தார். வெள்ளிக் கிழமையிலும் உற்சவ காலங்களிலும் வீதியுலா வரும் ஆறுமுகசுவாமி உற்சவ மூர்த்திகள் இடப்பெயர்வு காலத்தில் களவாடப்பட்டதையறிந்து மனவேதனைப்பட்டு புதிதாக வெள்ளிக்கிழமைகளில் வீதியுலா வருவதற்கு வள்ளி தெய்வானை சமேத முருகப் பெருமானையும் உற்சவகாலங்களில் வீதியுலா வருவதற்கு வள்ளி தெய்வானை சமேத சண்முகப்பெருமானையும் செய்வித்து பிரதிஷ்டா

கும்பாபிஷேகம் செய்வித்து தந்தையார் வழிநின்று செயற்பட்டார். முருகப் பெருமானுக்கு கார்த்திகை உற்சவம் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. ஆடிக் கார்த்திகை உற்சவத்தன்று தான் அவர் தாயார் சிதம்பாவல்லி யம்மையார் சிவப்பேறு அடைந்தார். மாவைக் கந்தனின் கார்த்திகை மகோந்சவம் மிகமிக அற்புதமானதென்றும் அன்றைய தினத்தில் முருகனின் அருட்பொலிவைவிபரிக்க வார்த்தையேயில்லையெனப் பரவசப்பட்டு நிற்பதை நாம் கண்டு அநுபவித்துள்ளோம். பெற்ற தாயாரையும் குலதெய்வத்தையும் ஒருசேரப் போற்றி வழிபடும் அவர் நிலை அவரிற்கே ஒரு தனித்து வத்தை வழங்கியது.

குருநாதசுவாமி கோயில் பூசகராக இருந்த அந்தண சிரேஷ்டாகளும் அக்காலத்தில் மிக்க ஆசார அனுஷ்டானங்களுடன் பூஜை வழிபாடாற்றி வந்ததாகக் கூறுவார். இவ்வகையில் அமர்களான சிவபூரீ.இ.முத்துக்குமாரசாமிக் குருக்கள், இ.பாலசுப்பிரமணிய ஜயர், சிவபூரீ. சிறிநிவாசக்குருக்கள் என்போர் சிறந்த முறையில் பூஜை செய்ததாகக் கூறுவார். இவர்களின் பின் 1931 - 1933 காலப் பகுதிகளில் அமர் தியாகராஜ ஜயர் பூஜை செய்த காலத்தை மிக விவேஷமாகக் குறிப்பிடுவார். 1931ம் ஆண்டு ஆலயத்தில் பன்னிரு திருமுறை படித்து, அறுபத்துமூவர் பூஜையும் நடைபெற்றதை சிறப்பாகக்கூறுவார். இப்பன்னிரு திருமுறைப்பாராயணத்திற்காக இந்தியாவிலிருந்து வருவிக்கப்பட்ட அடங்கன் முறை, திருவாசகம், 9ம் திருமுறை, திருமந்திரம், பதினொராந் திருமுறை, பெரியபூராணம் என்பவற்றில் கையெழுத்திட்டு தேதி குறித்து வைத்திருந்தார். 1992ம் ஆண்டு 1995ம் ஆண்டு இடப்பெயர் வகைஞன் அவற்றிற் சில தவறிவிட்டன.

மேலும் ஆலயத்தில் கந்தபுராணம் படிக்கும் காலத்தில் மூலம் வாசித்து பிரித்துக் கொடுக்கும் பணியில் ஈடுபட்டதையும் பயன் சொல்ல வருபவர் ஆசாரத்தையும் பயன் சொல்லும் திறனையும் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம். திருவாதவூரடிகள் புராணமும் ஆண்டு தோறும்

படிக்கப்பட்டு வந்தது. சிவராத்திரி காலங்களில் நான்கு காலப் பூஜையும் நடைபெற்று சிவராத்திரி பூஜையும் படிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. 1960 - 1970 களில் 'யாமா' வளவுவீட்டில் பலமுறை பன்னிருதிருமுறை, கந்தபூராணம் படிக்கப் பெற்று செய்வக்குருமாரைக் கொண்டு சிவபூஜை செய்வித்து மகேஸ்வரபூஜையும் செய்வித்தவர். ஆசிரியத் தொழிலில் இருந்து ஓய்வெப்பற்றின் தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில் திருமுறைப் படிப்பு, பூராணப்படிப்பு என்பவற்றை நெறிப் படுத்தியவர்.

அக்காலத்தில் அர்ச்சகராகவிருந்த அமரர் தியாகராஜ ஜயர் ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றிய படியால் பூஜைக் கிரம ஒழுங்கு காலை, மாலையாக இருந்தது. அவர் ஆலயத்திற்கு மிதியடியில் தான் வருவது வழக்கம். வந்தகும் கால் கழுவித்தான் உட்செல்வார். அவரின் பின் அர்ச்சகராக விருந்த அமரர் சதாசிவ ஜயரும் கால்கழுவித் தான் கோவில் உட்செல்வார். சதாசிவ ஜயரவர்கள் கோயிற்கிணற்றில் தோய்ந்து கோயிலுள் செல்வதையும் ஆசாரமாக பக்தி சிரத்தையடிடன் பூஜை செய்வதையும் பலரும் கூறக்கேட்டிருக்கிறோம். அமரர் தியாகராஜ ஜயா கோயிலுக் குத்தேவையான உபகரணங்களைத் தாமே முற்பணம் இட்டு வாங்குவர். பின்னர் அமரர்களான நொத்தாரிக துரையப்பா, திருவாளர் திருச்சிற்றும்பலம் அல்லது திருவாளர் அம்பல வாணர் அச்செலவைக் கொடுப்பார். பூந்தோட்டம் ஒன்றையும் அவர் சிறிதாகத் தொடங்கினார். பின்னர் மேற்குப் பக்கமாக ஒரு பெரிய பூந்தோட்டம் (திருநந்தவனம்) அமைக்கப் பட்டு வடமேற்கில் உள்ள கிணற்று நீர் பாய்ச் சப்பட்டது. இவ்வாறான திருநந்தவனப் பணியிலும் ஜயா ஆசிரியர் சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் சிறிது காலம் ஈடுபட்டுள்ளார்.

மாவிட்டபூரம் கந்தசவாமி கோவில் மேற்கு வீதியில் கீரிமலைக்குச் செல்லும் வீதியருகே பூவரச மரத்தடியில் அமரர் வன்னித் தம்பி ஆறுமுகம் அவர்களும் அவர்களின் பின் அவர் மகன் அமரர் திருச்சிற்றும்பலம் அவர்கள்

ஞம் தண்ணீர்ப்பந்தல் அமைத்து நடத்தி வந்தன். தாய்வழிப் பேரன் மூலம் குருநாதர் தொண்டில் ஈடுபட்டதைப் போலவே தந்தைவழிப் பேரர் மூலம் மாவிட்டபூரம் கந்தனுக்கும் குழந்தைப் பருவம் தொட்டு தொண்டாற்றும் வாய்ப்புப் பெற்றார். தந்தைக்குப் பின் தமையனார் பொறுப்பேற்று நடாத்தி வந்தபொழுதும் பின்னர் மருமக்கள் பொறுப்பெற்று நடாத்திய பொழுதும் தண்ணீர்ப்பந்தல் பணிகளை விடாது செய்துவந்துள்ளார். தண்ணீர்ப்பந்தல் மூலம் சங்கம வழிபாடு செய்யும் பேறு பெற்றார்.

சிறுவனாக இருந்த காலத்தில் கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து தண்ணீர்ப்பந்தலுக்காக சீலைப்பைகளில் வரும் ஏருமைத்தயிர்க் கட்டி களைக் காயவிடாது அவற்றைத் தூக்கிக் கட்டி தண்ணீர் தெளிப்பார். பின்னர் உபயத்திற்கு முதலநாள் அவற்றைக் கடைந்து வெண்ணென்றும் எடுத்து மேராக்கப்பட்டு பெரிய குடங்களிலும் சாடிகளிலும் மேர் சேர்க்கப் படும். கிளிநோச்சி (இரண்மடு) வன்னிப் பிரதேசங்களில் இருந்தவரும் எலுமிச்சம் பழங்கள், பாணக்கம் (சருக்கரைத் தண்ணீர்) செய்வதுபோக மிகுதி அடுத்தவருட தேவைக்கு ஊறுகாயாகப் பதப்படுத்தப்படும். இவற்றுக் கெல்லாம் அக்காலத்தில் கொட்டியாரத்தில் வனவித்து இங்கு கொண்டுவந்து வைக்கோல் போட்டுச் சுட்ட பெரும் மட்பாண்டங்கள் உபயோகிக்கப்படும். பின்னர் மேற்கு வீதியில் மடம் கட்டப்பட்டபோது இரு அறைகள் தண்ணீர்ப்பந்தலுக்காக ஒதுக்கப் பட்டது. ஒன்று சமையலறை மற்றையது தண்ணீர்ப்பந்தலுக்கான ஆயத்தங்கள் செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. மடத்தில் தண்ணீர்ப்பந்தல் அமைத்து நீர் ஊற்றும் நேரங்களில் மோருக்கான வெங்காயம் மிளகாய் வெட்டுதல் எலுமிச்சம் பழத்தைச் சாறாக்கும் வேலைகளில் உந்சாகமாக ஈடுபடுவார். காலம் செல்ல சீலைகளுக்குப் பதிலாக சட்டிகளிலும் தகரங்களிலும் கட்டித்தயிர் கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து புகையிரதம் மூலம் தெல்லிப்பழை புகையிரத நிலையத்திற்கு வந்து சேரும். அவற்றை அங்கிருந்து எடுப்பித்து கோயிலடியில்

சேர்ப்பதற்கான ஒழுங்குகளைச் செய்வார். முன் னோர்கள் தண்ணீர்ப்பந்தல் உபயோகத் திற்கென பல பொருள்களை சேகரித்துப் பாதுகாத்து வந்தனர்.

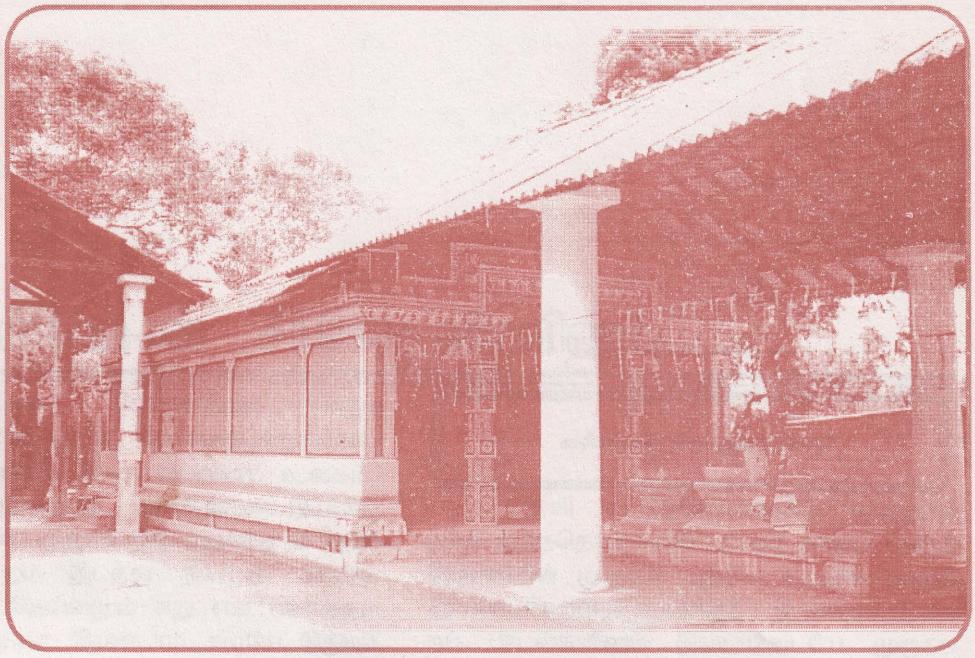
தந்தையார் காமாகியதும் 1932ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1988வரை வைகாசி விசாகப் பொங்கல் உபயத்தை மிகத் திறம்பட நடாத்தி வந்தார். பின்னர் அவ் உபயத்தை மகனிடம் கையளித்துள்ளார். வைகாசி விசாகப் பொங்கலுக்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பே அதற்கான ஆயத்தங்கள் செய்யத் தொடங்கி விடுவார். கோயில் வளவைக் கூட்டித் துப்ரவு செய்தல், கிணறுகளை கலக்கி இறைத்துத் தூய்மை செய்தல், கோயில் விளக்கு, பாத்திரங்களை விளக்கித் துப்ரவு செய்தல் ஆகிய தூய்மைப்படுத்தும் தொண்டுகளுடன் அபிடேகத்திற்குரிய பொருள்களை ஆயத்தம் செய்தல், பொங்கலுக்குரிய ஆயத்தங்கள் என்று அதே சிந்தனையுடன் செய்துபடுவார். உரல், உலக்கை, பட்டிச் சளகு களுவி, நெல்லுக்குற்றி, அரிசி தீட்டி, பயறு வறுத்து பருப்பாக்கல் போன்ற வேலைகள் வீட்டிலும் நடைபெறும். வாழைக்குலை வெட்டிப் பழக்கப் போடுதல், மாங்காய், பலாக்காய் பிடிங்கிப் பழக்க வைத்தல், பாக்குச் சீவுதல், பலவின வாழைப்பழங்கள் மற்றும் பழவகைகளைச் சேகரித்தல், தயிர் போடுவதற்கான ஆயத்தங்கள் என்று அவர் ஒன்று ஒன்றாகப் பார்த்துக் கவனித்து பொங்கலுக்கு ஆயத்தங்கள் செய்வதே தனி யழகு.

வைகாசி விசாகத்தில் அன்று மாலையில் அபிடேகம் நடந்து பொங்கல் பொங்கி உற்சவம் நடைபெற்று, திருவிழா முடிந்ததும் பிரசாதங்கள் வழங்கப்படும். பின்னர் ஆலய மண்டபங்கள், சுற்றுப்புறம் துப்ரவு செய்யப்பட்டு மறுநாள் பூசைக்கு உகந்த நிலையில் வைத்துவிட்டுத்தான் வீடு திரும்புவார்.

முத்த மகளுக்கு குருநாதசவாமி

கோவிலுக்கு அருகிலே காணி வாங்கி கிணறுமைத்து வீடு கட்டிக் கொடுத்து முருகனுக்கு தொண்டு வழிபாடு செய்ய வழி சமைத்துக் கொடுத்துள்ளார். வீடு குடிபுக முன் குருநாத சவாமி கோயில் ஸ்நபன மண்டபத்தில் திருப்பணி வேலைகள் செய்துவிட்டே வீடு குடிபுகச் செய்தார். தன் முத்த மகன் ஓரே மகனுக்கு தமது முன்னோர் களின் 'காத்தான் ஒலை' காணியை வீடு வளவுடன் வாங்கி அங்கு அவர்களைக் குடியமரச் செய்துள்ளார். அங்கும் அவர்களைக் குடியமரச் செய்வதற்கு முன் ஆலயக் குதிரை வாகனத்தை திருத்திச் செப்பனிட்ட பின்பே குடியமரச் செய்தார். வீட்டில் எதைச் செய்தாலும் கோயிலில் முருகனுக்கு முதலில் செய்து விட்டே தொடங்கும் வழக்கமுடையவர். தம் முத்த இரு பிள்ளைகளையும் குருநாதருக்குப் பக்கத்தில் குடியமரச் செய்து, வழிவழியாக முருகனுக்குத் தொண்டு வழிபாடு செய்ய வழி வகுத்துக் கொடுத்துள்ளார்.

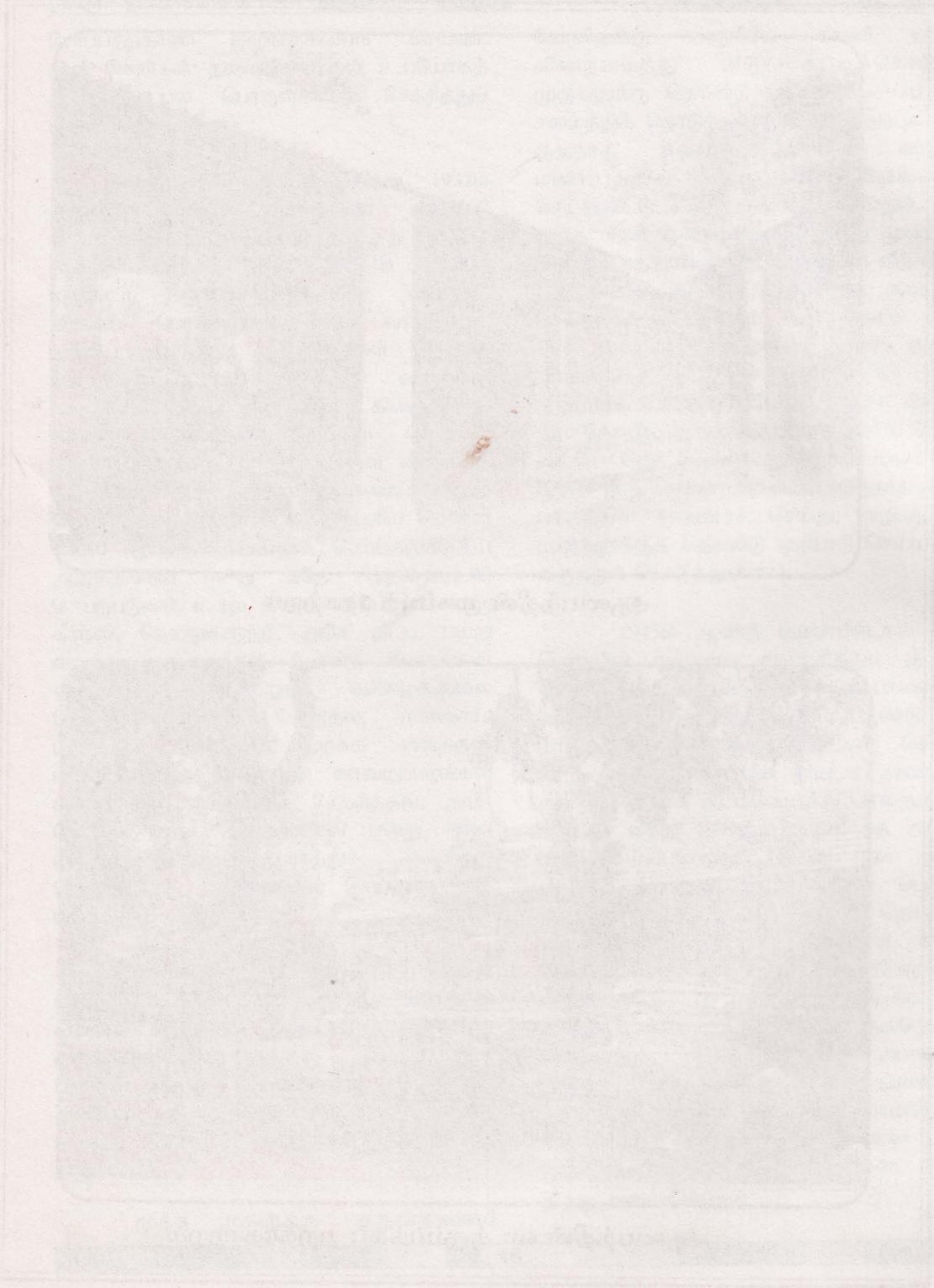
1945ம் ஆண்டு கும்பாபிடேகம் நடைபெற்றின் எவ்வளவு முயற்சித்தும் கும்பாபி ஷேகம் நடைபெறவில்லை. 1989ல் பாலஸ்தாப னம் செய்யப்பெற்றது. 1989ம் ஆண்டு யூன் மாதம் அத்திபார் சங்குஸ்தாபனம் செய்யும் பேறு பெற்றார். நாட்டில் ஏற்பட்ட அன்றதங்கள் காரணமாக இடம்பெய்ந்து சென்றும் பின் மீண்டும் வந்து 1999ல் பிராயச்சித்த அபிஷேகம் செய்யப்பெற்று 2003ல் மகா கும்பாபிடேகம் செய்யும் பெருவாய்ப்புப் பெற்றார். குருநாதரருளால் பிறந்து அவர் தொண்டில் ஈடுபட்டு வாழ்ந்து தம் முன்னோர் கட்டிய கோயிலை மீலக் கட்டுவதற்கு அத்திபார் சங்குஸ்தாபனம் செய்து மகா கும்பாபிடேகம் செய்வித்து முன்னோர் கடனையும் குலதெய்வக்கடனையும் நிறைவேற்றும் அளவிற்கு குருநாதர் திருவருஞக்குப் பாத்திரமானவர். அவர் இன்னும் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்து நம் மவரையும் வாழுவைக்கவேண்டுமென குருநாதர், பழநியப்பன், சிங்காரவேலனைப் பிரார்த்தித்து அமைகின்றேன். ◎

ஆலயத்தின் முகப்புத் தோற்றும்

ஆலயத்தின் வடக்குப்பாக்கம் புறத்தோற்றும்

ஊர் ஊர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினும் .....

அருளொடு பொருள்தரும் பெரும பெயர் முருகன் பற்றிப் பேசவந்த தொல்காப்பியம் “சேயோன் மேய மைவரை உலகம்” என்று கூட்டி நிற்கிறது. அகத்தினை இயலில் உயர்ந்த இன்ப ஒழுக்கமும் ஏதுக்களும் பற்றி எடுத்துக் கூறும் இடத்து நிலமும் அதற்கு உரித்தாகிய தெய்வமும் எது என விளக்கும் 951 ஆம் குத்திர இரண்டாம் அடியே இதுவாகும். இதிலிருந்து பெறப்படுவது குறிஞ்சி நிலக் கடவுள் முருகன் என்பதுவே. ஆயினும் முருக வழிபாடு மலையும் மலைசார்ந்த இடம் வாழ் மக்களுக்கு மட்டுமே உரியதா என்றால் அது பற்றி மிகவும் ஆழமாகச் சிந்தித்தே பதில் கூற வேண்டும்.

சங்க இலக்கியங்களுள் ஒன்றான பத்துப்பாட்டின் முதற் செய்யளாகவும் கடவுள் வாழ்த்தாகவும் அமைந்து விளங்குவது திரு முருகாற்றுப்படை. இது நக்கீரரால் பாடப் பெற்ற முன்னாற்றுப் பதினேழு அடிகளைக் கொண்ட நெடும்பாட்டாகும். இதுவும் மறுவில் கற்பின் வானுதல் கணவன், கூர் மருங்கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி, அரும்பெறல் மரபின் பெரும்பெயர் முருகனின் பெருமையைப் பல படியாகக் கூறுவது. எட்டுத்தொகையில் ஒன்றாகிய பரிபாடலில் முருகனின் ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்றாகிய திருப்பரங்குன்றத்தைப் பற்றிய சிலபாடல்கள் காணப் பெறுகின்றன. இங்கும் கூட முருகனுடைய புகழ் மிகவிரிவாக அமைந்திருக்கிறது.

கல்வயல் வே.குமாரசாமி

இனி எட்டுத்தொகையில் மற்றொன்றான குறுந்தொகையில் பாரதம் பாடிய பெருந் தேவனாரின் முருகன் பற்றிய கடவுள் வாழ்த் துப் பாடலொன்று உள்ளது. இவையன்றி மற்றுப் பாடல்களிலும் இடையிடையே முருகப் பெருமானைப் பற்றிய செய்திகள் வருவதைக் காணலாம். சிலப்பதிகாரத்திலும் கூட செவ் வேள் சிறப்புக் காணப்படுகின்றது.

“தாமரை புரையும் காமர் சேவடிப் பவளத்து அன்ன மேனித் திகழ் ஓளிக் குன்றி யெக்கும் உடுக்கைக் குன்றின் நெஞ்சு பக ஏற்நீத் அம்சுடர் நெடுவேல் சேவங் கொடியோன் காப்ப ஏம வைகல் எய்தின்றால் உலகே!”

இதுவே குறுந்தொகையின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலாகும். தாமரை மலரைப் போன்ற அழகிய சிவந்த திருவடியையும், பவளத்தை ஒத்த சிவந்த நிறத்தையும், ஓளி மிளிரும் தேஜசவையும், குன்றிமனியைப் போன்ற சிவந்த ஆடையையும், கிரவுஞ்ச மலையினது நடுவிடம் பிளக்கும்படி வீசிய அழகிய ஓளியையுடைய நெடிய வேற்படையையும், கோழிச்சேவலை வரைந்த கொடியையும் உடைய முருகக் கடவுள் பாதுகாத்து அருளத

வினாலே உலகத்தினுள்ள உயிர்கள் இன்ப மயமாகிய நாள்களை அடைந்து நிற்கின்றன; எனவே உலகுக்கு இடையூறில்லை என்பது இதன் பொருள். எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்போருக்கு என்றும் அருள் வேண்டும். அதற்கு இறைவன் கருணை அவசியம். இத னாலே குறிஞ்சிக் குரமனைப் பலவாறு புகழ்ந்தும், பணிந்தும், பாராட்டியும், வாழ்த்தியும், வணங்கியும் வழிபடுதல் பண்டுதொட்டு வரும் தமிழ் மரபு. மற்றையனவாகிய மருதம், நெய்தல், மூல்லை ஆகிய நிலங்களில் குடியேறி வாழுத் தொடங்க முருக வழிபாட்டு முறைமை அங்கும் பரவியிருக்க வேண்டும்.

மேலும் எமக்குக் கிடைக்கின்ற இலக்கியங்கள் தருஞ்சான்றுகள் மூலம் முருகன் தமிழ்நாட்டில் உள்ள பலவகை மக்களும் வழி படும் தெய்வமாக விளங்கினான் என்பதும், பல இடங்களிலும் அவனுக்குத் திருக்கோயில்கள் இருந்தன என்பதும் தெரிய வருகின்றன. அவனுடைய திரு அவதாரம், வீரச்செயல்கள், கருணை, அங்க அடையாளங்கள் முதலியவற்றையும் நன்கு அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

“ஸ்ரீகௌமு செந்திலும். செங்கோடும். வென் குன்றும்

ஏரகமும் நீங்கா இறைவன் கை வேலன்றே
பாரிரும் பொவத்தின் உள்புக்குப் பண்டொரு
நாள்

குர்மா தடிந்த கடரிலைய வெள்வேலே!

அணிமுகங்கள் ஓர் ஆறும் சராறு கையும்
இணையின்றித் தானுடையான் ஏந்திய வேலன்றே
பிணிமுகமேற் கொண்டு அவனை பீடியும்
வண்ணம்

மணிவிசம்பிற் கோன்றத்த மாற்ட வெள்வேலே!
சரவணப் பூ ப்பள்ளியறைத் தாய்மார் அறுவர்
திருமூலைப்பால் உண்டான் திருக்கை
வேலன்றே

வருத்திகிரி கோலவுணன் மார்பம் பிளந்து
குருபெயர்க் குன்றம் கொண்ற நெடுவேலே!”

என்றேல்லாம் சிலப்பதிகாரத்திலே கூறப்பட்டுள்ள முருகப்பெருமான் தொடர்பான செய்திகள் திருமுருகாற்றுப்படையிலே நால் நிலத்தை உணர்த்த அமைந்த தலங்களாக குறிஞ்சி நிலக்கோயிலுக்குத் திருவாவின் குடியாகவும், மூல்லை நிலக்கோயிலுக்குத் திருப்பரங்குன்றாகவும், நெய்தல் நிலக்கோயிலுக்குத் திருச்சீரலையாகவும், மருத நிலக்கோயிலுக்குத் திருவேரகத்தையும் போற்றிப் பரவி வழிபாடு செய்யும் முறையை உணர்த்தி நிற்பதைக் கண்டு கொள்ளலாம். அதேவேளை இவ்வழிபாடு பல்வேறு இடங்களிலும் பரந்து பட்டுக் காணப்பட்டதையும் உணரமுடிகின்றது. அதாவது இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகே ஞக்கு முன்பே தமிழ் மக்களிடையே முருகப் பெருமான் அறுவர் பயந்த ஆறும் செல்வன் என்றும் ஆலகெழு கடவுள் புதல்வன் என்றும், மால்வரை மலைமகள் மகன் என்றும், மாற்றோர் கூற்று என்றும், வெற்றிவேல் போர்க் கொற்றவை சிறுவ என்றும், இழை அணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி என்றும், வானோர் வணங்கும் வில்தானைத் தலைவனென்றும், மாலை மார்பன் என்றும், நூலறி புலவனென்றும், செருவில் ஒருவனென்றும், பொருவிறல் மல்லைனென்றும், அந்தனர் வெறுக்கை என்றும், அறிந்தோர் மலை என்றும், மங்கையர் கணவ என்றும், மைந்தர் ஏறு என்றும், அறிந்த அளவில் எல்லாம் புகழ்ந்தும் முடிவறாமல் ஊர்கள் எங்கெங்குள்ளதோ அங்கங்கு எல்லாம் எடுக்கின்ற செம்மை நலம் சார்ந்த பெருவிழாக்க விலும் முன்னின்றாருளி அறுவர் வேண்டியவாறேல்லாம் காட்சி கொடுத்து அருளும் அளந்து அறிதற்கு இயலாத அருமைப்பாடு மிக்க இறைவன் என்பதை

“ஊர் ஊர் கொண்ட

சர்கைமு விழவினும்.....” என்ற நக்கீரதேவரின் அடி புலப்படுத்தி நிற்கின்றது.

ஆகவே, எங்கெங்கெல்லாம் செம்மை சான்ற முறையிலே விழா எடுக்கப்படுகின்றதோ அங்கு நிச்சயமாக முருகப்பெருமானின் திருவருள் சித்திக்கும் என்பது தெளிவாகின்றது. ⊖

ஆலய தரிசனம்

“ஆலயங் தானும் அரனைத் தொழுமே”, “ஆலயங் தொழுவது சாலவும் நன்று”, “கோயிலில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்”, “ஒருக்காலும் திருக்கோயில் குழா ராகில்” ஆகிய இன்னோரண்ண வாசகங்களால் ஆலயத்தின் அவசியம் பற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நாவலர் பெருமானும், “நமக்கு இச் சரீரம் கிடைத்தது கடவுளை வணங்கி முத்தி யின்பாம் பெறுவதற்கேயாம்” என்றார். திருவாத ஓரடிகள் புராண ஆசிரியராகிய கடவுள்மாழுளிவரும்

“ஈனிமிகுந்துள தோலும் என்பும் நரம்பும் சீயும் ஆனவடல் சிவலூபமாம் இதனைத் தெளியாமல் ஊன் உடலுக்கு இரைதேடி உழன்றுலகில்

தடுமூறி

மாநாரகிற் புகுதுமதோ மாயவலைப்

படுவார்கள்”

எனக் கூறிப்போந்தார். இதனை நிறைவேற்ற வல்லது விதிமுறையோடு கூடிய குருவின்கசங்கம வழிபாடேயாம். இங்கே நடுவணின் இருப்பது “லிங்கம்”. இலிங்கம் மந்திரம் கிரியை பாவனையோடு கூடிய ஆலயத்தைக் குறிப்பதாம்.

பண்டைக் காலத்தில் சகலவற்றுக்கும் மையமாக இருந்தது ஆலயமேயாம். கலை கலாச்சாரத்தோடு களியாட்ட கேளிக்கைகளுக்கும் ஆலயமே இடமாகவிருந்தது. இக்காலத்தில் ஆலயம் ஆனம் ஈடேந்றத்துக்கு மட்டும் வழிகோலும் புனித நிறுவனமாம்.

திரு. ஏ. விசுவநாதன் B.A (Lond)
முன்னாள் அதிபர்.

இத்தகைய புனித ஸ்தலத்திற்கு எம்மனோர் சென்று எவ்வாறு தரிசனம் செய்ய வேண்டுமென்பதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தரிசன முறைகளைத் தருமுன் சைவசமயத்தவர் எனப் பெருமையோடு கூறிக்கொள்ளும் எம்மவர்களுள் எத்தனை சதவீதத்தினர், ஏனைய சமயத்தவர்கள் போன்று எமது சைவசமய பிரவேச தீட்சையைப் பெற்றவர்கள்? தீட்சையைப் பெறாது தட்டிக் கழிப்பதற்கு முக்கியகாரணம், தீட்சை பெற்று சந்தியாவந்தனம் செய்யத் தொடங்கினால் புலால் உண்பது உசிதமல்ல எனக்கருதுவதாம். சைவர்கள் புலால் உண்பதை மறுத்தல் மிகமிக நன்றே. ஆனால் புலாலை விடவேண்டி வருமே என்பதற்காகச் சமய பிரவேச தீட்சையைத்தானும் பெறாதிருத்தல் குற்றமே. பெரும் தவறுமாம். சந்தியா வந்தனம் செய்வதில் போதியளவு பரிச்சயம் பெறும் வரைக்குமாதல் புலால் உணவை விட்டுவிட்டு, பின்னர் விரும்பின் விரத நாட்களிலும், செவ்வாய், வியாழன், வெள்ளி நாட்களிலும் தவிர்த்து உண்ணலாம். உண்மைச் சைவம் இதனை ஏற்றுக் கொள்ளாது.

அடுத்தாற்போல சிவசின்னங்களுள்

ஒன்றாகிய விழுதியைத் தானும் அணியாதிருத் தல். பெரும்பான்மையரது இல்லத்தில் முறையாகத் தயாரிக்கப்பட்ட விழுதியே இல்லை. இருப்பவர்களும் அதனை “சிவசிவ” என உச்சரித்துக்கொண்டு நிலத்தில் சிந்தாவண்ணம், அண்ணாந்து நெற்றியில் தானும் அணிந்து கொள்ளாமல், ஒழிந்தை விரலால் ஒரு கீழுமாத்திரம் அணிகிறார்கள். விழுதியை உத்தாள னமாகப் பரவிப் பூசல் வேண்டும். அல்லது திரிபுண்டரமாக அணிதல் வேண்டும்.

உருத்திராக்கம் அணிவதைக் காய்கட்டிகள் என்று இக்காலத்தவர் ஏளங்கு செய்வார்கள் என்று விட்டுவிட்டனர். மூன்றாவதாக உள்ளது பஞ்சாட்சரம் செபித்தல், சிவதீட்சை பெற்றுக் கொள்ளாமல் எங்ஙனம் விதிமுறையாகப் பஞ்சாட்சரம் செபிக்க முடியும்?

விதிமுறையோடு கூடிய ஆலய தரிசனம் செய்வதற்குப் பங்கமாகவும் அசௌகரி யமாகவும் இருப்பது நவநாகரிகத்தோடு கூடிய எமது உடைநடை பாவனைகளுமாம். சைவர்களாகிய நாம் எமது சுதேச உடைநடை பாவனைகளாகிய அலங்காரங்கள் இக் காலத்துக்கு ஏற்றனவல்ல என அலட்சியம் பண்ணிகைநெகிழு விடுகின்றோம். ஆடவர், நங்கையர் சிறுவர், சிறுமிகள் உட்பட அனைவரும் இந்திலையில் நமஸ்காரம் செய்வது எப்படி? பாதரட்சை அணியாது ஆலயத்திற்குச் செல்வார்களா? இப்படிப் பலவிதமான அசௌகரியங்கள் உள். இவற்றைத் தீர்த்து வைக்கக் கூடிய வழி வகைகளைச் சைவப் பேரநினர்கள் கண்டு நடைமுறைப்படுத்துவார்களாக.

ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் ஆலய தரி சன முறைபற்றிக் கூறியிவற்றை ஈண்டு கவனிப்போம். தெய்வம், வயோதிபர், குழந்தைகள் இருக்கும் இடத்திற்கு வெறுங்கையுடன் செல்லாகாது எனப் பண்டுதொட்டு பழகிவரும் ஒரு மரபுண்டு.

எனவே ஆலயத்திற்குப் போகுமுன் நீராடி தோய்த்துலாந்த வஸ்திரம் தரித்து, புனிதமான திருநீற்றை நெற்றியிலும் மார்பிலும்

முன்னர் குறிப்பிட்டவாறு அணிந்து கொள்ள வேண்டும். வெள்ளி அல்லது பித்தளைப் பாத்திரத்திலோ அல்லது புதிய பனையோலைப் பெட்டியிலோ தேங்காய், பழம், பாக்கு, வெற்றிலை, கர்ப்புரம் ஆகியவற்றை வைத்து அரைக்குக் கீழே பிடியாதபடி மார்புக்கு மேல் புயத்திலோ தலையிலோ வைத்து எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டு ஆலயம் வரை, சுவாமியைப் பற்றிய சிந்தனை யேயல்லாது வேறு சிந்தனைகள் இருக்கக் கூடாது. ஆலய கோபுரம் கண்களுக்குத் தென் பட்டதும், சிறிது நின்று தூலாலிங்கமாகிய கோபுரத்தை வணங்கிவிட்டே அப்பால் செல்ல வேண்டும். ஆலயத்தை அண்மித்ததும் வெளி யிலிருக்கும் நீர்நிலைகளில் கால், கை, வாய் அலம்பி எடுத்துச் செல்லும் பொருள்கள் மீதும் “அல்திராயபட்” என்று நீர் தெளித்து எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

ஆலய வெளிமண்டபத்தில் துவாரபாலகர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களையும் வணங்கிக் கொண்டு ஆலயத்திற்குள் புகலாம். உட்புகுந்ததும் முன்னுக்கிருக்கும் பலிபீடத்தையும், கொடித்தும்பத்தையும், இடபதேவரையும் வணங்கவேண்டும். (சிவன் கோயில்களில் இடபதேவரும், அம்பாள் கோயில்களில் சிங்கமும், பிள்ளையார் கோயில்களில் முடிகமும், மருகன் கோயில்களில் மயிலும் இருக்கும்).

மேலும் ஆலய சந்திதி வாயில்கள் சில வடக்கும், சில மேற்கும், வேறு சில கிழக்கும் நோக்கியிருக்கும். வடக்கு அல்லது தெற்கு நோக்கிய சந்திதியாயின் பலிபீடத்திற்கு இப்பால் இடப்பக்கத்திலும் கிழக்கு அல்லது மேற்கு சந்திதியாயின் பலிபீடத்திற்கு இப்பால் வலப்பக்கத்திலும் நின்று கும்பிட வேண்டும். நிலத்தில் வீழ்ந்து கும்பிடும் போது, சந்திதி வாயிலுக்கு ஏற்றபடி சிரச வடக்கு நோக்கியேனும் கிழக்கு நோக்கியேனும் இருத்தல் வேண்டும்.

ஆண்கள் அட்டாங்க நமஸ்காரமும், பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும் செய்தல்

வேண்டும். நமஸ்காரம் மூன்ற தரமாயினும், ஐந்து தரமாயினும், ஏழு தரமாயினும், ஒன்பது தரமாயினும், பன்னிரண்டு தரமாயினும் பன்னைல் வேண்டும்.

அட்டாங்க நமஸ்காரமாவது :-

தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, மோவாய், புயங்களிரண்டு ஆகிய எட்டு உறுப்புகளும் நிலத்தில் தோய வணங்குதல்.

பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாவது :-

தலை, கையிரண்டு, முழந்தாளிரண்டு ஆகிய ஐந்து உறுப்புகளும் நிலத்தில் பொருந்தும்படி வணங்குதல்.

இந்தப் பிரகாரம் நமஸ்காரம் பண்ணிய பின் எழுந்து நின்று, இரு கைகளையும் குவித்துக் கொண்டு ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு கால்களை மெல்ல மெல்ல வைத்து மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது, பதினெந்து, இரு பத்தொரு தரமாயினும் வலம்வந்து, மீண்டும் சந்திதானத்திலே நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும்.

எந்தக் கோயிலிலும் மூலமூர்த்தி ஏது வாக இருப்பினும் முதல் வணங்க வேண்டியது விக்னேஸ்வரப் பெருமானாகிய பிள்ளையாரையே. அவரை வணங்கும் முறை பின்வருமாறு:-

இரண்டு கைகளையும் முட்டியாகப் பிடித்து அவற்றினாலே நெற்றியில் மூன்று முறை குட்டவேண்டும். பின்னர் வலக் காதை இடக்கையினாலும், இடக்காதை வலக்கையினாலும் பிடித்துக்கொண்டு தாழ்ந்து எழுந்து கும்பிடல் வேண்டும். இதனை தோப்புக்கரணம் என்பர். நாம் செய்யும் பிழைகளைப் பொறுத்தனும் எனப் பிள்ளையாரை வேண்டுதல் செய்யும் முறையே இது. அத்தோடு மூன்று முறை நெற்றியில் குட்டும் போது மூளைக்கான நாளாங்கள் உணர்ச்சியடைந்து மன ஒருமைப் பாட்டோடு (ஏகாக்கிர சிந்தையோடு) வழிபட ஏதுவாக இருக்கும்.

பிள்ளையாரை வணங்கியதும் கவாமி சந்திதானங்களை எந்த முறையாக தரிசிக்க வேண்டுமென்பதை இனிக் கவனிப்போம். ஆகம விதிப்படி அமைத்த எந்த சந்திதானத்திலும் வெளி மண்டபத்திலிருப்பது துவாரபாலகர். (வாயிற்காப்பாளர்) அவரை வணங்கிய பின் கணநாதாராகிய நந்தியம் பெருமானை வணங்கித் துதித்துப் பகவானே! “உம்முடைய திருவடிகளை அடைந்து அடியேன் உள்ளே புகுந்து பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானை தாசித்து திருவருள் பெறும்பொருட்டு அனுமதி தந்தருள வேண்டும்” என்று வேண்டிக்கொண்டு; உள்ளே போய்ப் பிள்ளையாரை தரிசித்த பின் சிவலிங்கப் பெருமான் சந்திதியையும், உமாதேவியார் சந்திதியையும் அடைந்து பழும், பாக்கு, வெற்றிலை, தேங்காய் முதலிய அர்ச்சனைப் பொருட்களை நிவேதித்து கர்ப்பூராத் திகம் பரிமாறப் பண்ணி தரிசனம் செய்தல் வேண்டும்.

அதன் பின்னர் தட்சணாமூர்த்தி, சோமாஸ்கந்தர், சந்திரசேகரர், சுப்பிரமணியர் முதலிய மூர்த்திகளையும், சமய குரவர்கள் நால்வரையும் தரிசனம் செய்தல் வேண்டும். தரிசனம் பண்ணும் போதெல்லாம் சிரசிலேனும் மார்பிலேனும் இருகைகளையும் குவித்துக் கொண்டு மனங்கசிந்தநாக தோத்திரம் செய்ய வேண்டும்.

உட்பிரகாரத்தில் அபிஷேகம் செய்யும் போதும், நிவேதனம் நிகழும் போதும், தரிசனம் செய்தல் ஆகாது.

அம்பாள் திருக்கோயில் வேறாக இருப்பின் தரிசனம் எவ்வாறு நிகழுவேண்டுமெனில் முன்னர் கூறிய முறை பிறழாமல் பலிபீடத் திற்கு இப்பாலே; நான்குதரம் முதலாக இரட்டுறை முறையில் தரிசனம் செய்து மீண்டும் சந்திதியை அடைந்து வணங்கி எழுந்து துவாரபாலகிகளைக் கும்பிட்டு அனுமதி பெற்ற உள்ளே புகுந்து விக்னேஸ்வரரை தரித்து, தேவி சந்திதியையடைந்து அருச்சனை முதலியன் செய்வித்துத் தரிசனம் செய்து

விழுதி, குங்குமம் ஆகியன பெற்றுத் தரிசித்துக் கொண்டு மகேஸ்வரியையும், வாமம், முதலிய சக்திகளையும் விக்னேஸ்வரர், சுப்பிரமணியர் முதலிய ஏனைய மூர்த்திகளையும் தரிசனம் செய்து சண்டேஸ்வரி சந்திதியை அடைந்து மூன்ற முறை கைகொட்டித் “தேவி தரிசன பலனைத் தந்தருள்க” எனப்பிரார்த்தித்து வல மாக வந்து சந்திதியை அடைந்து, நமஸ்கரித்து எழுந்திருந்து தேவி மூலமந்திரத்தை செபித்துக் கொண்டு வீடு செல்லலாம்.

நித்தியமும் நியமமாக ஆலயத்தினம் செய்தல் மிக மிக நன்றாம். அங்ஙுளம் செய்ய இயலாதவர்கள் சோமவாரம் (திங்கட்கிழமை) மங்களவாரம் (செவ்வாய்க்கிழமை), சுக்கிரவாரம் (வெள்ளிக்கிழமை), பிரதோஷம் பெளர்னிமை, அமாவாசை, திருவாதிரை, கார்த்திகை, மாதப்பிறப்பு, குரியகிரகணம், சந்திரகிரகணம், சிவாரத்திரி, நவராத்திரி, விநாயகர் சதுரத்தி, கந்தசஷ்டி ஆகிய புண்ணிய காலங்களிலாயினும் தரிசனம் செய்தல் வேண்டும்.

பிரதோஷ காலத்தில் சிவபெருமானைத் தரிசிக்கும் முறை தனித்துவமானது. அதனை ஈண்டுதூரவிரிவஞ்சி விடுகின்றோம். பிரதோஷ காலத்தில் சிவலிங்கப் பெருமானை விதிப்படி தரிசித்து வணங்கினால் கடன், வறுமை, நோய், பயம், கிலேசம், அவமிருத்து, மரணவேதனை, பாவம் முதலியன நீங்கும். முத்தியம் சித்திக்கும். உற்சவ மூர்த்தியின் பரிவாரங்கள் இருப்பின் அவர்களையும் வணங்க வேண்டும்.

இறுதியாக வணங்க வேண்டியவர் ஆலய பரிபாலக மூர்த்தியாகிய பைரவரையேயாம். இவர் காவல்தெய்வம். சிவந்த சுடர் போன்ற சிவந்த சடாமுடியுடையவர். குலம், கபாலம், பாசம், உடுக்கை ஆகியவற்றைத் திருக்கரங்களில் கொண்டவர். உலகத்தையும், ஆலயத்தையும் வயல்களையும் வீடுகளையும் காப்பவர். நாய்வாகனர். ஆகாயத்தையே சேலமாக உடுத்திக்கொண்டு எங்கும் உலாவுபவர். காசி விஸ்வநாத மூர்த்தி வடிவினர்.

“தேவரீரையும் வாழ்த்தி வணங்குகின்றோம்” என்று பைரவரையும் வணங்கிக் கொண்டு வீடு திரும்பலாம். வீடு திரும்ப முன் தரிசன பலனைத் தரும்படி சண்டேக்ரரை முன்று முறை கைகொட்டி வணங்கிய பின்னரே செல்லலாம்.

ஆலயத்தில் செய்யத்தகாத குற்றங்கள் பலவள். அவற்றையும் கருத்தில் கொண்டு தவிர்த்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். ஆசாரம் இல்லாத போதல், கால் கழுவாது உட்புகல், காறி உமிழ்தல், மலசலம் கழித்தல், மூக்கு நீரிசந்துதல், பாக்குவெற்றிலை போட்டுக்கொள்ளுதல் போசனபானம் பண்ணுதல், ஆசனத் திருத்தல், சயனித்தல், காலை நீட்டியிருத்தல், மயிர்கோதி மூடிதல், குதாடல், தோளில் சால்வை இட்டுக் கொள்ளுதல், போர்த்தக் கொள்ளுதல், சண்டையிட்டுக் கொள்ளுதல், கால்களில் செருப்பனிதல், விக்கிரங்கங்களை தொடுதல், நிருமாலியத்தினை மிதித்தல் கடத்தல், தூபி, கொடிக்கம்பம் பலிபீடம், இடபம், விக்கிரகம் ஆகியவற்றின் நிழலை மிதித்தல், சிரித்தல், விளையாடுதல், சுவாமிக்கும் பலிபீடத்திற்கும் குறுக்கே போதல், திரையிட்ட பின் வணங்குதல், ஓடியோடு வலம் வருதல், ஒரு தரம் அல்லது இரண்டுதரம் வலம் வருதல், கவாமி வீதிவலம் வரும்போது அங்கேயன்றி உள்ளே போய் வணங்குதல் முதலியனவாம்.

போதுவான சில ஆணால் சைவர்கள் எனப்படுவோர் சிந்தித்து நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியவை:-

சைவசமய குடும்பத்தில் மட்டும் பிறந்தால் நாம் சைவர்கள் ஆகமாட்டோம். ஏனைய மதத்தினர் போன்று நாமும் சைவசமயப் பிரவேச தீட்சையைத் தானும் தவறாது பெற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும். சமயதீட்சை பெறாத வர்கள் சைவக்கிரியைகளைச் செய்வதற்கு அருகத்தையுடையவர்களாகார். உயிரோடு இருந்து செய்யும் ஆலயக்கிரியைகள், திவசம், மகாளம், போன்றவற்றிற்கு மட்டுமல்ல இறந்தபின் செய்யும் அபரக்கிரியைகளுக்குந் தாம். இது சைவர்களிடையே காணப்படும் ஒரு

சாபக்கேடு என்றும் கூறலாம். இதற்கு முக்கிய காரணம் தீட்சை பெற்றால் புலால் உண்ண வைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்னும் கருத்தாம்.

சைவசமயிகள் புலால் உண்ணலா காது என்பது உண்மைதான். புலாலை முற்றாக விடவேண்டுமென்ற காரணத்துக்காகச் சமய தீட்சை பெற்றாதிருத்தல் உசிதமன்று. புலாலை முற்றாக விடமுடியாதவர்கள் புண்ணிய காலங்களிற்றானும் விட்டுவிடலாம். இதனை நாம் ஆழந்து சிந்தித்து ஆவன செய்தல் வேண்டும். இன்னொரு பெருங்குறை சிவசின்னங்களை அணிவதில் காணப்படும். அசிரித்தை “காய்கட்டிகள்” எனப்பிற்றது ஏனத் திற்கு ஆளாவோம் என்ற நினைவால் பிராமணர்கள், சைவ குருமார்கள் தவிரந்தோர் உருத் திராக்கம் அணிவதைப் புறக்கணித்து விட்டார்கள். மூன்றாவது சிவசின்னம், ஜந்தெழுத் தோதல், பலர் பஞ்சாட்சரம் இதுதான் என அறிந்திருக்கலாம். ஆனால் குருமலம் உபதேசம் பெற்றே செயிக்க வேண்டும். அப்போது தான் அது பலன்தரும் என்ற விதியால் பெரும் பான்மையோர் பஞ்சாட்சர செபத்தை செய்ய முடியாதிருக்கின்றனர்.

இக்காலத்தவர் போன்ற எமது முன்னோர்கள் நவநாகரிகம் இல்லாதவர்களாக வாழ்ந்திருப்பினும் சைவசமய அனுட்டானங்களில் எம்மைப் போன்று அசிரித்தை காட்ட வில்லை. ஆலயத் தரிசனத்தை விதிமுறையாக செய்வதற்கு தடங்கலாக இருப்பது ஆடவர், பெண்கள், சிறுவர்கள், சிறுமிகள் அனியம் ஆடடக்களே. எம்மவர்களிடையே இக்காலத்தில் காணப்படும் இன்னல்கள் அவலங்களுக் கெல்லாம் மூலகாரணம் இறை நம்பிக்கைக் குறை வும் தெய்வ தரிசனப் பிறழ்வும் எனப் பேரறிஞர் கூறுகின்றனர்.

“முன்னவனார் கோயில் பூஶகள்
முட்டிடின்
மன்னர்க்குத்தீங்குள மாரிவளங்
குன்றும்.
கன்னங்களவு மிகுந்திடும் காசினியில்
என்னருள் நந்தி எடுத்துரைத்தானே”.

முற்றும். ◎

முருகா

‘முருகு’ என்ற நாமத்தில்
மகரமெய்யில் உகர உயிர் ஏறி மு
ரகரமெய்யில் உகர உயிர் ஏறி ரு
ககரமெய்யில் உகர உயிர் ஏறி கு
இம் முருக மந்திரமே அகில உலகங்களையும் காத்தருஞூம்
திருநாமம்.
இப்படி மூன்று உகரஉயிர் அமைந்த வேறு மந்திரம் இல்லை.

திருவடி ஞானம்

ஞானம் என்பது பரஞானம் அல்லது மேலான அறிவு என்று பொருள் கொள்ளப்படக்கூடியது. எனவே திருவடிஞானம் என்பதைத் தெய்வீக விளக்கந் தந்து நிற்கும் அடிகள் பற்றிய மேலான அறிவு என்று சிந்திக்கலாம். மாணிக்கவாசககவாழிகள் அருளிய நூல்களுள் ஒன்று திருவாசகம். அந்நாலின் முதலாவது பதிகமாகிய சிவபுராணம் என்னும் பகுதி யின் முதலாவது அடியிலிருந்தே நாதன் தாள்களை ஜந்து தடவைகள் வாழ்த்தியிருப்பதைக் காணுகின்றோம். தொடர்ந்து ஜந்து முறை இறைவன் திருவடிகள் மேன்மைச் சிறப்புப் பெறுவனவாக என்று வழுத்தியிருப்பதையும் காணுகின்றோம். தொடர்ந்து ஏழு முறை அதே திருவடிகளைப் போற்றி வணங்கியிருக்கிறார்கள். இத்தனை வாழ்த்து, வணக்கங்களுக்கு மேலாக “அவன்றாலே அவன் தாள் வணங்கிச் சிந்தை மகிழ்ச்சிவ பூராணந்தன்னை முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்” என்று குறிப்பிடுகின்றார்கள். அங்கேயும் தாள் வணக்கம் இடம் பெறுதல் கவனிப்பிற் குரியது.

“மாய னேமறி கடல்விடம் உண்ட
வான வாமணி கண்டத்தெம் அழுதே
நாயி னேனுனை நினையவும் மாட்டேன்
நமச்சி வாயவென் றுன்னடி பணியாப்
பேயன் ஆகிலும் பெருநெறி காட்டாய்
.....”

என்னும் திருவாசகம் இறைவன் அடியைப் பணியாதவன் ஒரு பேயன் என்று காட்டு

பண்டிதர் சி. அப்புக்துரை

இய்வுபெற்ற அதிபர்

கின்றது. பேயன் புத்தியை இழந்தவன். யான் புத்திக் கூர்மை அற்றவன் என்றாலும் எனக்குப் பெருமைதரக் கூடிய நெறியைக் காட்டியருள வேண்டும் என்று வேண்டுதல் செய்கின்றார் மனிவாசகர்.

“மற்றுப் பற்றேனக் கின்றி நின்திருப் பாதமே மனம் பாவித்தேன்” என்பார் சுந்தர மர்த்தி கவாழிகள். வேறு எதனிடத்தும் பற்றில்லை என்றாகிய நிலையில் உன் திருவடிகளிலேயே பற்றுடையவனாகி அவற்றையே என்மனத்தினிடமாக்கிக் கொண்டுள்ளேன். என்பது அவ்வடிகளில் தெரிவிக்கப்படுவது. “என்னுகேன் என்சொல்லி எண்ணுகேனோ எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணினல்லால்” என்பது நாவுக்கரசர் அங்கலாய்ப்பு. மேலனவாகிய எம் இறைவனது திருவடிகளைப் போற்றுவதல்லது வேறு எதைச் சொல்லிப் போற்ற முடியும் என்பது அவர்கள் சிந்தனை நிலை. “செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வம் செல்வமே” சம்பந்தப் பெருமான் உறுதி மொழி. கழலணிந்த இறைவன் பாதார விந்தங்களைப் போற்றுவது தான் - நானும் வழிபடுவதுதான் யாம் செய்யக் கூடியது. அதுதான் எமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய மேலான செல்வம் என்பதும் தெளிவான நிலை. எமக்கு வந்தெய்தக்கூடிய மேலான செல்வமும் அதுவே. அருளாளர்கள் அனைவருமே திருவடி

ஞானம் பெற்றவர்களாய் திருவடிச் சிந்தனையினின்றும் நீங்காதவர்களாய் அங்கேயே தம் சிந்தனையை நிறுத்தியவர்களாகி நிற்பது தெரிகிறது.

சம்பந்தப் பெருமான் தந்தையாருடன் குளக்கரைக்குச் செல்கின்றார். குழந்தையைக் கறையில் இருத்திவிட்டு அப்பா குளத்திலிறங்கி நீராடத்தொடங்குகிறார். அவர் நீரில் மூங்கிய வேளை தந்தையைக் காணாத குழந்தை சம் பந்தர் செம்மேனி வெண்ணிற்றுர் திருத் தோணிச்சிகரம் பார்த்து “அம்மே அப்பா” என்று அழைத்தருளி அழுத் திருத்தோணி வீற்றிருந்தார் பொன்மலைவல்லியடனாகி எழுந்தருளி அழுகின்ற பிள்ளைக்குப் பொன்வள்ளத்திலே அன்னையின் திருமுலைப் பாலைக் கொடுத்து உண்ணச் செய்கின்றார். அவ்வளவிலேயே குழந்தை எல்லா வகை ஞானங்களையும் பெற்றுக்கொள்கிறது. சம்பந்தர் சிவஞானசம்பந்தர் ஆனக்கை இது. ஞானப் பாலுண்ட குழந்தையிடம் ஏற்பட்ட அதிசயிக்கத் தக்க மாற்றங்களைச் சேக்கிழார் பெருமான் காட்டுகின்றார்கள்.

“சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு
சிவஞானம்
பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினில் ஓங்கிய
ஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய
மெய்ஞ்ஞானம்

தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாழுணர்ந்தார்
அந்நிலையில்”.
என்பது, சம்பந்தப் பெருமான் ஞானப்பாலுண்ட பின் அடைந்த உயர்நிலையைத் தெய்வப் புலமைச் சேக்கிழார் காட்டும் கலைவண்ண மாகும். இந்த வேளையிற் கூட சிவனடிகளைச் சிந்திக்கின்ற உயர் பக்குவ நிலையே முதலிற் பேசப்படுகின்றது. அவ்வண்ணங் காட்டப்படுவது மூலம் திருவடி வழிபாட்டின் முதன்மை உணர்த்தப்படுகின்றது.

சிந்தாந்தசாஸ்திரத் தொடரில் முதனாலாகிய சிவஞானபோதம் என்னும் மேன்மை

பெறு நூலின் காப்புச் செய்யுள்,
“கல்லால் நிழல்மலை
வில்லார் அருளிய
பொல்லார் இணைமலர்
நல்லார் புனைவரே”

என்று திருவடி வணக்கத்தையே முதன்மைப் படுத்துகின்றது. அருள் வடிவினராகிக் கல்லால் மர நிழலின்கண் எழுந்தருளி இருந்து திருநந்தி தேவருக்கு மயக்கத்தை இல்லாமற் செய்தரு எிய முதலாசிரியரான ஸ்ரீ கண்ட பரமேஸ்வரர் மேலும் மேலும் அருள் செய்தறபொருட்டு, சிவபெருமானின் வேறாகாதவராய் சுயம்பு மூர்த்தியாகி வந்த பிள்ளையாரது கிரியா சக்தி, ஞான சக்தி எனும் இரு திருவடித் தாமரை களையும் மெய்யன்பார்கள் தலைமேற் கொண்டு அமைதி பெறுவர் என்பது இதன் பொருள் மைதி. எடுத்த கருமங்கள் இனிதாக நிறை வெய்தத் திருவடி வழிபாடு இன்றியமையாதது என்று உணர்த்துவது இது. பொல்லார் இணைமலர் - திருவடிகள். அவை திருவருட்சக்தி, கிரியாசக்தி, ஞானசக்தி, என்றாகித் திருவடி களைன நின்றன. “சக்தி பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்” என்பது திருவருட்பயன் சொல்லும் உண்மை. சக்தியை வேறாக்கிப் பார்க்க முடியாது என்பதால் சக்தியாகிய திருவடிகளையும் சிவனின் வேறாக்கிக் காண முடியாது. ஆகவே சிவன் தாள்களும் சிவமாகவே சிந்திக்கப்படும்.

“நின்னிற் சிறந்த நின்தா வினையவை -
நின்னிற் சிறந்த நிறைகடவுளவை.”
பரிபாடல் : பா.4.அடி 62,68

என்பது பரிபாடலெனுஞ் சங்கநூற் செய்தி. நின்னைப் போன்று சிறந்தவை நின் தாளினைகள். நின்னைப் போன்று பரிபூரணத் துவமான கடவுளவை என்று அந்நால் தெரிவிக் கின்றது. திருவருட் சக்தி ஆகிய திருவடி கழல் எனும் அணியை உடையது. கழல் வீரக்கழல் என்றும் அமையும். கழல் என்றாலே ஆகுபெயராகத் திருவடியை உணர்த்தவல்லது. அது மலவாற்றல் தவிர்க்கும் வெற்றிப்பாடு குறித்

தது. கழல் என்று பண்டிதமணி சு. அருளம்பல வனார் தாமெழுதிய திருவாசக ஆராய்ச்சியுரை என்னும் நூலிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். கழல் வெற்றி குறித்து அனியப்படுவதொரு காலணி. அங்கே இறைவனிடமாகும் போது மலவாற்ற லைத் தவிர்க்கும் வீர்ம் கருதப்பட்டதாகலாம். “மழுபிறப்பறுக்கும் மாசில் சேவடி” (பரிபாடல் பா:3 அடி 2) என்று பரிபாடல் என்னும் சங்க நூல் கூறும் செய்தியை இங்கு நினையலாம்.

திருவங்கமாலை அப்பர் சுவாமிகள் பாடியதொரு தேவாரத் திருப்பதிகம். அங்கே “தலையே நீ வணங்காய்” “கண்காள் காண் மின்களோ” “செவிகாள் கேண்மின்களோ” “முக்கே நீ முரலாய்” “வாயே வாழ்த்து கண்டாய்” “நெஞ்சே நீ நினையாய்” “கைகாள் கூப்பித் தொழீர்” என்று இந்த அவயவங்களுக்குப் பணிப்பு வழங்கிய சுவாமிகள் “ஆக்கையாற் பயனென்” என்றும் “கால்களாற் பயனென்” என்றும் வினாவை வருவித்துப் பதில் காண்கின்றார்கள். “கறை கண்டன் உறை

கோயில் கோலக் கோபுரக் கோகரணங்கு குழாக்கால்களாற் பயனென்” எனகின்றார்கள். ஆக்கை அவயவங்கள் பொருந்தியுள்ள முழு வடிவு - எனவே அவயவங்களின் வழிபடு பணி ஆக்கைக்கும் உண்டு என்பதாற் சிறப்பான பணிப்பு அங்கே தேவையற்றது என்பது புலப்படும். கால்கள் தனியொரு உறுப்பே எனினும் ஏனைப் பகுதிகளைத் தாங்கி அவற்றைக் கொண்டுசெல்லும் பணி கால்களுக்கு உண்டல்லவா! அல்லாமலும் அவற்றின் பணி செவ்வனம் நடைபெற உதவுவது கால்களின் உயர்ந்த பணி என்பது மற்றொன்று. அதாவது சுற்றி வருவது மூலம் மற்றை அவயவங்கள் ஒழுங்காக வழிபட உதவுவது.

திருவடி ஞானம் சிவமாக்கு விக்கும்
திருவடி ஞானம் சிவலோகம் சேர்க்கும்
திருவடி ஞானம் சிறைமலர் மீட்கும்
திருவடி ஞானமே திண்சித்தி முத்தியே.

(திருமந்திரம் 1598)

என்பது திருமந்திரம் தரும் உண்மை. ◎

அமரார் பிரம்மறி வை.சதாசிவக்குருக்கள்

1930ம் ஆண்டு தை மாதம் 23ம் திகதி வைத்தியநாதக் குருக்கள் - பொன்னம்மா விற்கு இரண்டாவது மகனாக சதாசிவக் குருக்கள் பிறந்தார்.

இவர் தெல்லிப்பழை மகாஜனாக் கல்லூரியில் கல்வி கற்றார். தனது வளர்ப்புத் தந்தையாரிடம் வேதம், ஆகமம் என்பன கற்றார். 21வது வயதில் தெல்லிப்பழை குருநாதசுவாமி கோவில் பூஜை ஏற்றார்.

1952ம் ஆண்டு கீரிமலை முத்துச்சாமிஜியர் இரத்தினம்மாவின் மகள் ஞானப் பூங்கோதையைத் திருமணம் செய்தார். இல்லறத்தின் நல்லறம் எனப்படும் பிள்ளைச் செல்வங்களாக நான்கு பெண் பிள்ளைகளையும், தன் குலப்பணி தொடர வைத்திய நாதக்குருக்கள், யோகேஸ்வரசர்மா ஆகிய இரண்டு ஆண் செல்வங்களையும் பெற்றெடுத்தார்.

இவர் 1948ம் ஆண்டுவரை 42 வருடங்களாக யுத்த குழநிலையிலும் தன் தன் இறைபணி தவறாது செய்தார்.

தனது 63வது வயதில் குருநாத சுவாமிபாதக் கமலம் சேர்த்தார். தந்தையார் விட்டுச் சென்ற பணியை தற்பொழுது சதாசிவக்குருக்களது இளைய மகன் யோகேஸ்வரசர்மா ஏற்றுள்ளார்.

அறம் நல்கும் பகவைப் பேணுவோம்

சைவ மக்களுடைய வாழ்க்கையிலே பக ஒரு முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. பகக் கூட்டம் என்னும் போது ஏருதும் இதில் அடங்குகிறது. திருமுறைகள் இடபத்தில் இறைவன் எழுந்தருளி வருவதாகக் கூறுகின்றன. இலக்கியங்களும் ஆநிரப்பற்றிப் பல தகவல்களைத் தந்துள்ளன. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் பகக்கூட்டங்களே மேலான செல்வம் எனக்கருதப்பட்டு அதனை மிகக் கவனமாகப் பேணி வளர்த்தனர். “வாழ்க அந்தனர்” என்று பாடத் தொடங்கிய ஞானசம்பந்தர் ஆணினத்தை வான வருக்கு அடுத்துப் பாடியுள்ளார். மேலும் திருமூலர் “யாவர்க்கு மாம்பக வக்கொரு வாயுறை” என்று பாடி பகவுக்கு உணவு கொடுப்பது உயர்ந்த தர்மம் என்பதை விளக்கியுள்ளார். பகவிலே மகாலஷ்டியும், தேவர்களும், முனிவர்களும் வாசம் செய்கிறார்கள் என்பதால் அது ஒரு வழிபாட்டுக்குரிய தெய்வத்தனமை பொருந்திய மிருகமாகக் கருதப்படுகிறது.

ஆலயங்களிலே நடைபெறும் கும்பாபி ஷேகம், சங்காபிஷேகம் என்பவற்றிலும், திருமண வைபவத்திலும் பகவுக்கு முதன்மை கொடுக்கப்படுகிறது என்பது யாவருமறிந்ததே. மற்ற எந்த மிருகத்துக்கும் இல்லாதவாறு பகவுக்கு பொங்கல் விழாவை பட்டிப்பொங்கல் என்று கொண்டாடுவது தமிழர் மரபாகிறது. ஒருமுறை தஞ்சாவூரிலே ஏராளமான பகக்களை காவிரி நதியிலே நீராட்டி, கொம்புகளுக்கு வர்ணம் தீட்டி, விழுதி, சந்தனம்,

திருமதி மங்கையர்க்கரசி திருச்சீற்றம்பலம்

குங்குமம் என்பன அணிந்து பட்டுத்துணியால் போர்த்து மாலை அணிவித்து, நாதஸ்வர இசையுடன் அழைத்துச் சென்றதை கண்டு மகிழும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இந்நிகழ்ச்சி அன்று மாலை நடைபெற இருந்தப் பட்டிப் பொங்கல் முன்னோடியாக அமைந்தது.

தமிழ் மக்கள் விசேடமாக சைவ மக்கள் விவசாயத்தைத் தங்கள் தொழிலாக கொண்டு வாழ்ந்த காரணத்தால் வீடுகள் தோறும் பகக்களை வளர்த்து பயன்படைந்தனர்.

பக இறைவனுடைய அபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய பால், தயிர் என்பவற்றையும், தீபம் ஏற்ற நெய்யையும், குற்றம் நீக்க பஞ்சகௌவியத்தையும், விழுதி தயாரிக்க சானத்தையும் தந்துதவுகிறது. பாரத நாட்டிலே அதி கமான ஆலயங்களுக்கும் ஆதீனங்களுக்கும் அருகாமையில் கோசாலை அமைந்திருக்கும். அங்கு பகக்கள் வளர்க்கப்பட்டு ஆலயத்தே வையைப் பூர்த்தி செய்கிறார்கள் என்பது சைவ மக்கள் பின்பற்ற வேண்டிய விடயமாகும். அங்கு பூசை முடிந்தவுடன் கோழுசை இறுதி யாக நடக்கும்.

பெரியபுராணத்தில் திருவாரூர்த் திருநகரின் சிறப்பு கூறப்படுகிறது. அங்கு குரிய

வம்சத்தைச் சேர்ந்த மனுநீதிச்சோழன் ஆட்சி செய்த சிறப்பை சேக்கிழார் பெருமான்

“மண்ணில் வாழ்தரு மன்னுயிர் கட்கொலாம் கண்ணும் ஆவியும் ஆம்பெருங் காவலான் விண்ணு எார் மகிழ் வெய்திட வேள்விகள் எண்ணி லாதன மாண இயற்றினான்”

எனப்பாடுக் காட்டியுள்ளார். மனுநீதிச் சோழனின் மைந்தன் மாடவீதியிலே தேரிலே செல்லும் போது ஒரு பகுக்கன்று விரைவாக ஓடி வந்து தேர்க்காலில் அகப்பட்டு இறந்து விட்டது. இச்செய்தியைக் கேட்ட மன்னன், கதறிக்கொண்டு சேர்ந்து நிற்கும் பகவைப் போன்று துயரம் எய்தி விடம் தலைக்கேறியது போலப் பதறி, தன்னுடைய நல்லாட்சிக்குப் பங்கம் ஏற்பட்டு விட்டதே எனச் சோர்ந்தான். பின்னர் ஒரு மந்திரியை அழைத்து பின்வரு மாறு கூறினான்.

“மன்னவன்தன் மைந்தனை அங்கழைத் தொருமந் திரிதன்னை முன்னிவனை அவ்வீதி முரண் தேர்க்கால் அன்னவனும் அது செய்யா தகன்றுதன் ஆருயிர்துறப்பத் தன்னுடைய குலமகனைத் தான் கொண்டு மறுகணைந்தான்”

பகுக்களைக் தன் தெய்வீக இசை மூலம் கவர்ந்த ஆனாயநாயனார் வாழ்க்கை பல போதனைகளை எடுத்து இயம்புகிறது. ஒரு நாள் இடையர்கள் பசு நிரைக்களை குழந்து செல்ல ஆயர் குலத்தில் சிவபக்தியிற் சிறந்த ஆனாயநாயனார் கையிலே கோலும், வேய்ந் குழலுங் கொண்டு நிரை காக்கும் பணியில் ஈடுபட்டார்.

அங்கு கொத்துக் கொத்தாக மலர்களைத் தாங்கி, சிவபெருமானை நினைப்பிக்கும் ஒரு கொன்றை மரத்தடியில் நின்று வேய்ந்குழு

விலே இசை நூல்களிலே விதித்தபாடி ஸ்ரீ பஞ் சாட்சரத்தை வாசித்தார். இவ்விசையைச் செவிமடுத்த பசுக் கூட்டங்களும் காட்டிலுள்ள ஏனைய மிருகங்களும் செயலற்று நின்றன. ஆனாயநாயனார் ஆற்றிய புனிதப் பணிகார னமாக இறைவன் அவருக்கு முத்திப் பேறு கொடுத்தருளினார்.

பசுக்கூட்டத்தைப்பேணிப் பாதுகாத்து, சண்டேஸ்வரர் பதவியைப் பெற்று நீங்காத தியானத்தில் விளங்குபவர் விசாரசருமர். நான் மறைகளின் சிறப்பு விளங்க, மறையோர் குலம் விளங்க, ஏழுலகங்களும் உய்ய விசாரசருமர் வந்துதயம் செய்தார். அந்தனர்களுடைய பசுக் கூட்டங்களை மண்ணியாற்றங்கரையிலே மேய்க்கும் பொறுப்பை ஏற்ற ஒருவர் அண் மையில் கண்ணு ஈன்ற பகவைக் கோலால் அடிப் பதைக் கண்ட விசாரசருமர் தானே அப்பொ றுப்பை அன்று முதல் ஏற்றுக் கொண்டவர். விசாரசருமர் பொறுப்பேற்று பசுக் கூட்டத்தைப் பேணிய தன்மையை

“ஆய நிரையின் குலமெலாம் அழகின் விளங்கிமிகப்பல்கி மேய இனிய புல்லுணவும் விரும்பு புனலும் ஆர்தலினால் ஏயமனங்கொள் பெருமகிழ்ச்சி எய்தி இரவும் நன்பகலும் தூய தீம்பால் மடிபெருகிச் சொரிய முலைகள் சொரிந்தனவால்”

என சேக்கிழார் பெருமான் விளக்கியுள்ளார். அந்தனர்கள் பகுக்கள் மூலம் கூடுதலான பாலைப் பெற்று மிக மகிழ்ந் தனர்.

மேலும்

“அனைத்துத் திறந்தும் ஆனினங்கள் அனைந்த மகிழ்ச்சி அளவின்றி மனைக்கண் கன்று பிரிந்தாலும் மருவுஞ் சிறிய மறைக்கன்று தனைக்கண் டருகு சாந்துருகித் தாயாந்

தன்மை நிலைமையவாய்க்
கணைத்துச் சுர்ணது முலைக்கண்கள் கறவா
மேபால் பொழிந்தவால்”

என பசுக்கூட்டங்கள் பால் சொரிந்த
விதத்தை சேக்கிழார்பெருமான் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

பாலைப் பசுக்கள் சொரியக் கண்ட அந்தணச் சிறுவன் சிவலிங்கத்தைத் தாபித்து, மஞ்சனமாட்டி பூசை செய்து மகிழ்ந்தான். நிரைக்குலங்கள் பால் சொரிய பல நாள்களாகப் பூசை நடைபெற்று வந்தது. பூசையை விரும்பி ஏற்ற இறைவன் பூதகணங்கள் குழி சிறுவன் முன் தோன்றி “நம் பொருட்டால் ஈன்ற தாதை விழ ஏறிந்தாய் அடுத்த தாதை இனி உனக்கு நாம்” எனத் திருவாய்மலர்ந்து அணைத்துக் கொண்டார். இறைவனுடைய திருமலர்க்கை தீண்டப் பெற்றதனால் பக்தி மிக்க பாலகனார் சிவமயமானார். ஆநிரைகளை அன்புடன் பேணி, அளவுடன் பயன்படுத்திய சிறுவன் ஞாலம் அறியப் பிழை செய்தாலும் குற்றம் நீங்கி சுற்றமுடன் சிவலோகம் எய்தி னார். இறைவன் மறைச் சிறுவனுக்கு சண்மீசர் பதவியை வழங்கினான் என்பதனை

“அண்டர் பிரானுந் தொண்டர்தமக் கதிப
நாக்கி அணைத்தும் நாம்

உண்ட கலமும் உடுப்பனவும் சூடுவனவும்
உன்க்காகச்
சண்மீச சனுமாம் பதந்தந்தோம் என்றங்கவர்
பொற்தடமுடிக்குத்
துண்ட மதிசேர் சடைக் கொன்றை மாலை
வாங்கிச் சூட்டினார்”

என சேக்கிழார் பெருமான் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

பசுக்களைப் பேணுவது சைவ மக்களுடைய தலையாய கடமை என்பதையாவரும் அறிவர். சாதுவான, நந்பலனைத் தருகின்ற ஆநிரைகளை துன்புத்துவதை சைவ மக்கள் ஒருபொழுதும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இன்று நடைபெறும் சைவத்துக்கு மாறான சில செய்கைகள் நாம் மன வேதனை யுடன் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கவேண்டிய தூர்திவிட்டநிலை ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே பாட சாலைகள், ஆலயங்கள், சமய நிறுவனங்கள் மக்கள் மனதிலே நல்லெண்ணத்தை ஏற்படுத்தி நிரைக்கூட்டங்களைப் பேண முன்வர வேண்டும். பசுக்கூட்டங்கள் முறையாகப் பேணப்பட்டால் நாட்டிலே அமைதி, சமாதானம், மகிழ்ச்சிகரமான வாழ்வு, செல்வம், மகாலஷ்டி கடாட்சம் என்பன ஏற்படும் என்பது பெரியோர் கருத்து.

◎

நாதா குமரா நமவென் றரணார்
ஓதா யெனவோ தியதெப் பொருடான்
வேதா முதல்வின் ணவர்கு டுமலர்
பாதா குறமின் பதசே கரணே.

- அநுணகிரிநாதர்

பஜனை

“கடவுளின் ஒருமையையும் அருமையையும் போற்றி, அவரது திருவருள் மக்களை நிறைக்குமாறு அவரை வேண்டி இறைஞக்கும் பிரார்த்தனையே பஜனை” என்கிறார் ஸ்ரீ சத்யசாப்பாபா.

பஜனை, நாமஸ்மரனை, நாமசங்கீர்த்தனம், கூட்டுப்பிரார்த்தனை போன்றன தனிமனித ஆஸ்ம விடுதலைக்கு மட்டுமன்றி ஒட்டு மொத்தமான சமுதாயப் பண்பாட்டின் உயர்வுக்கும் வழிகோலுகின்றன. இடைவிடாமல் தினமும் பஜனையில் பலர் சேர்ந்து ஈடுபடுவதனால் சத்துவ குணங்கள் வளர்ச்சியடைந்து பல நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன.

பல வருடங்களாக, பஜனைகளை ஆராய்ச்சி செய்து வந்த கலாநிதி தொமஸ் ஹில்லப் என்பார் ஆய்வின் முடிவில், “மனிதர்களின் உள்ளத்தையும், உடலையும் ஒருசேர நன்கு குணப்படுத்தும் தன்மையைப் பஜனை கொண்டுள்ளது.” என்ற தகவலைத் தெரிவித்திருக்கின்றார். இது நமது வழிபாட்டு மரபில் பஜனை பெறும் முக்கியத்துவங்களுள் ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

ஒன்றாய், உடனாய், வேறாய், நிற்கும், இறைவனைப் பின்வரும் இரண்டு வழிகளில் வழிபடலாம்.

1. தனிவழிபாடு
2. கூட்டு வழிபாடு

நாகலிங்கம் சீவநாதன்
கிராமசேவையாளர்

இவற்றுள் ஒவ்வொருவரும் அவரவர் ஆன்ம நிலைக்கேற்பச் செய்து கொள்ளும் வழிபாடே தனிவழிபாடாகும். பலர் இணைந்து வழிபாட்டுச் செயல்களில் ஈடுபடுவது கூட்டுவழிபாடாகும். ஒருவர் தனியே ஒன்றை வேண்டுவதினும் பலராய் இணைந்து வேண்டினால் அவ்வேண்டுதல் வலிமையுடைய தாகிக் கட்டாயம் நிறைவுபடும். இத்தகைய சிறப்புறு பலனைத் தரத்தக்க கூட்டு வழிபாட்டு முறைகளுள் ஒன்றே பஜனையாகும்.

சிறந்த பஜனை எவ்வாறு இருக்க வேண்டும்? என்பது பற்றி நம் சமயப் பெரியார்கள் பலர் கருத்துக்களை வழங்கியுள்ளனர். அவற்றைத் தொகுத்து நோக்குகின்ற பொழுது சிறந்த பஜனையின் இலட்சணங்களாகப் பின் வருவனவற்றைக் கொள்ளலாம். “இறைவனது மகிமையையும், மாட்சியையும் படக்காட்சி போல உணர்த்தி பாடுவோர்களிடமும், செவிமுடுத்தபடி வழிபாட்டில் இணைந்திருப்போர்களிடமும் உயர் பக்தி அநுபவத்தை விளைவிக்க வேண்டும்; செவிகளுக்கு இனிமை பயப்பிக்க வேண்டும்; உணர்ச்சிப்பரவசத்தை எல்லோரிடத்திலும் உண்டு பண்ணும் வகையில் இறைவனின் பல நாமானுபங்களைக் குறித் ததாகவும் பஜனை இருக்க வேண்டும்.

பஜனையின் முக்கிய பலம் இசையோடு இணைந்திருப்பதாகும். இசையால் எல்லா மனங்களையும் வசப்படுத்த முடியும். மேலும், நமது மதத்தைப் பொறுத்தவரை இறைவனையே “ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய்....” காண்கின்ற மரபுண்டு. “ஓசை ஓலி யெலாம் ஆனாய் நீயே” என்ற பாடலும் சிந்திக்கத்தக்கது. இவ்வாறு இசையோடு கலந்துள்ள நம் சமயப் பண்பாட்டிற்கென வாய்த்த தேவாரங்கள் முதலிய அருட்பாடல்களும் பண் வகுக்கப்பட்டனவாய் இருப்பது பஜனைகளுக்குப் பெரும் பெறுமதி அளிப்பதாகும். தேவாரமுதலிகள் முதலிய அருளாளர்களாற் பாடல்கள் பாடப்பெறும் பொழுதே பண் பொருந்தப் பாடப் பெற்றன. பல பதிகங்கள் அடியவர்களாலேயே பண் வகுக்கப்பெற்றன. எனவே இத்தகைய திருப்பாடல்களைப் பஜனையில் ஒதும் பொழுது அவை பெரும் பயனைச் செய்யவன் வாக இருக்கின்றன. வேறெந்த மதத்திலும் இல்லாதபடி நமது இந்து சமயத்தில் பஜனைக்கென ஆயிரமாயிரம் பக்திப்பாடல்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் கால, இடத்தேவைகளுக்கு ஏற்ப வேண்டியவைகளைத் தெரிவு செய்யவேண்டியது, பஜனையில் ஈடுபடுவோரின் கடமையாகும்.

இத்தருணத்தில் இன்றைய பஜனைகளிற் காணப்பெறும் குறைகளும் நம்மாற் கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டுத் திருத்தப்படவேண்டியன. கட்டாயத்தின் பேரில் சிலரைப் பிடித்து வைத்து பஜனையில் ஈடுபடுத்துவது அவசியமற்றதாகும். மனவிருப்பின்றி செய்யப்பெறும் எக்காரியமும் சிறப்புற நிறைவேறாதென்பதை உணர்தல் வேண்டும். இயந்திரம் போன்று வாய்? பாடல்களைப் பாட மனதில் பக்தியுணர்ச்சி அரும்பாவிட்டால், அப்பஜனையாலும் பயனில்லை. ஒருநீரில் தமது திறமையை மற்றையோர்க்கு வெளிப்படுத்தும் களமாகப் பஜனைகளைக் கருதி விடுகின்றனர். அதனால் அவரெழுதிய பாடல்களையே படிக்கச் செய்வதும் அவரே இசையமைத்துத் தருவதும் என்று தனிமனித மேலாதிக்கம் பஜனைகளில் வந்து விடுகிறது. இது மற்றையோரின் ஊக்கத்தைக்

குறைத்து விடுவதாகும். எனவே பஜனையில் வாய்ப்புக்கள் சமஅளவில் பகிர்ந்தளிக்கப்படவேண்டியது அவசியமாகும்.

இத்தகைய குறைபாடுகளைக் களைந்து கொள்வோமாயின், பக்தி மார்க்கத் திற்கு ஒரு தலைசிறிந்த சாதனமாகப் பஜனையைக் கைக்கொண்டு உயர்வடையமுடியும். இதையுணர்ந்தே பல பெரியார்கள் தத்தம் வாழ்க்ககையில் இக்கூட்டுவழிபாட்டுப் பிரார்த்தனை முறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்துள்ளனர். பாரதத்தில் மகாத்மா காந்தியாலும், ஈழத்தில் சித்தர் சிவயோக சுவாமிகளாலும் இம்முறை பெரிதும் முன் மொழிந்து, தம் வழித்தொடர்களின்ற அடியவர்களைப் பின்பற்ற வைத்துள்ளனர்.

“சிவபூமி”என்றழைக்கப்படுகின்ற ஈழத்திலும் பல்வேறு ஆலயங்களில் பஜனை அடியவர்களாற் சிறப்பாக ஓர் வழிபாட்டு முறையாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. மஹோற்சவகாலங்களிலாயினும், பிரதி செவ்வாய்/வெள்ளிக் கிழமைகளிலாயினும் எமது கோயில்களில் ஓர் அங்கமாக பஜனை இடம் பெறுவது மகிழ்ச்சிக்குரியதே. எமது கோயில்களில் இன்று இடம்பெறும் பஜனைகளை (அவை நடைபெறும் இடம் நோக்கி) மூவகைப் படுத்துவார்.

1. ஆலயத்தில் இடம் பெறும் பஜனை
2. சுவாமி பின்னே வலம்வரும் பஜனை
3. வீதிப் பஜனை - குறிப்பாக திருவெம்பாவை காலத்தில் இடம் பெறுவது.

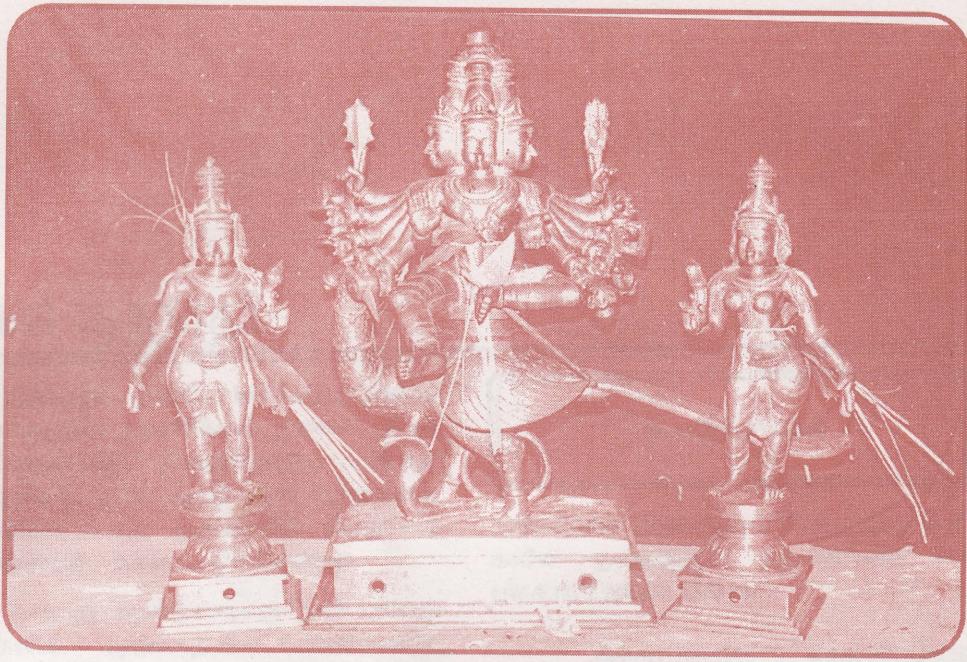
இவைகள் முன்றும் சிறப்புற நடைபெறுவதனால் பக்தி செழுமைபெற்றுத் திகழும் ஓராலயமாக எமது குருநாதர் சுவாமி ஆலயம் விளங்குகின்றது. அவ்வாலயத்துச் சூழலில் வாழுக்கிடைத்தோர் இறைநெறியும், தரும நெறியும் மறவாதவர்கள். இதற்குக் காரணங்கள் பல. அவற்றுள் ஒன்று இவ்வாலயப் பஜனை நடவடிக்கைகளில் இணைந்து வழிபட்டமையாகும். ஏறத்தாழ முப்பதாண்

கூலாக - நான்றிந்த வரையில் இக்கோயலீல் பஜனை வழிபாடு சிறப்பாக நடைபெற்று வந்துள்ளது. பிரதி கிழமை தோறும் (வெள்ளிக் கிழமை) நாமனைவரும் ஒன்றாய் இணைந்து பஜனையில் ஈடுபடுவது சிறந்த அனுபவமாகும். மேலும் திருவெம்பாவைக் காலத்தில் அதிகாலையில் செய்யப்பட்டுவரும் வீதிப்பஜனையும் நம்மையெல்லாம் மார்கழிமாத இறைவழி பாட்டில் ஈடுபடுத்துவதாகும். பல வருடங்களுக்கு முன் இப்பஜனைகளில் இணைந்தோர்ஸ்தலாம் இன்று பண்பட்ட உள்தினராகி நாடு

இன் பல பாகங்களிலும் தமைத்திருப்பது சிறப்பானதாகும். அந்த வகையில் இந்த ஆலயம் நமக்கெல்லாம் இட்டுவைத்த அடித்தளம் உறுதியானதாகும். இவ்வறுதியான பக்தியில் நின்றே இவ்வுலகத்தை நாமெல்லாரும் காண்கிறோம். அவ்வாறு காணும்போது “அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை அஞ்ச வருவதும் இல்லை” என்ற எண்ணமே மேலோங்குகிறது. இவ்வெண்ணமும் நாம் முன்பு இவ்வாலயத்தில் பாடிய பாடல்களின் ஒருவரியே என்பதை எண்ணியெண்ணி மகிழ்முடியும். ◎

சிவனார் மனங்குளிர் உபதேச மந்த்ரம் இரு
செவிமீது வூம்பகர் செய் குருநாதா
சிவகாம சுந்தரிதன் வரபால! கந்த! நின்
செயலேவி ரும்பிழளம் நினையாமல்
அவமாயை கொண்டுலகில் விருதா அலைந்துமலும்
அடியேனை அஞ்சலென வரவேணும்
அறிவாக மும்பெருக இடரான தும்தோலைய
அருள்ஞான இன்பமது புரிவாயே
நவநீத மும்திருடி உரலோடெ ஒன்றும் அரி மருகோனே
ரகுராமர் சிந்தைமகிழ் நவலோக
நவலோக மும்கைதொழும் நிஜதேவ வங்கிருத
நலமான விஞ்சைகரு விளைகோவே
தெவயானை அம்குறமின் மணவாள! சம்ப்ரம் உறு
திறல் வீர மிஞ்சகதீர் வடிவேலா
திருவாவி என்குடியில் வருவேள் சவுந்தரிக
ஜெகமேல் மெய் கண்டவிறல் பெருமாளே.

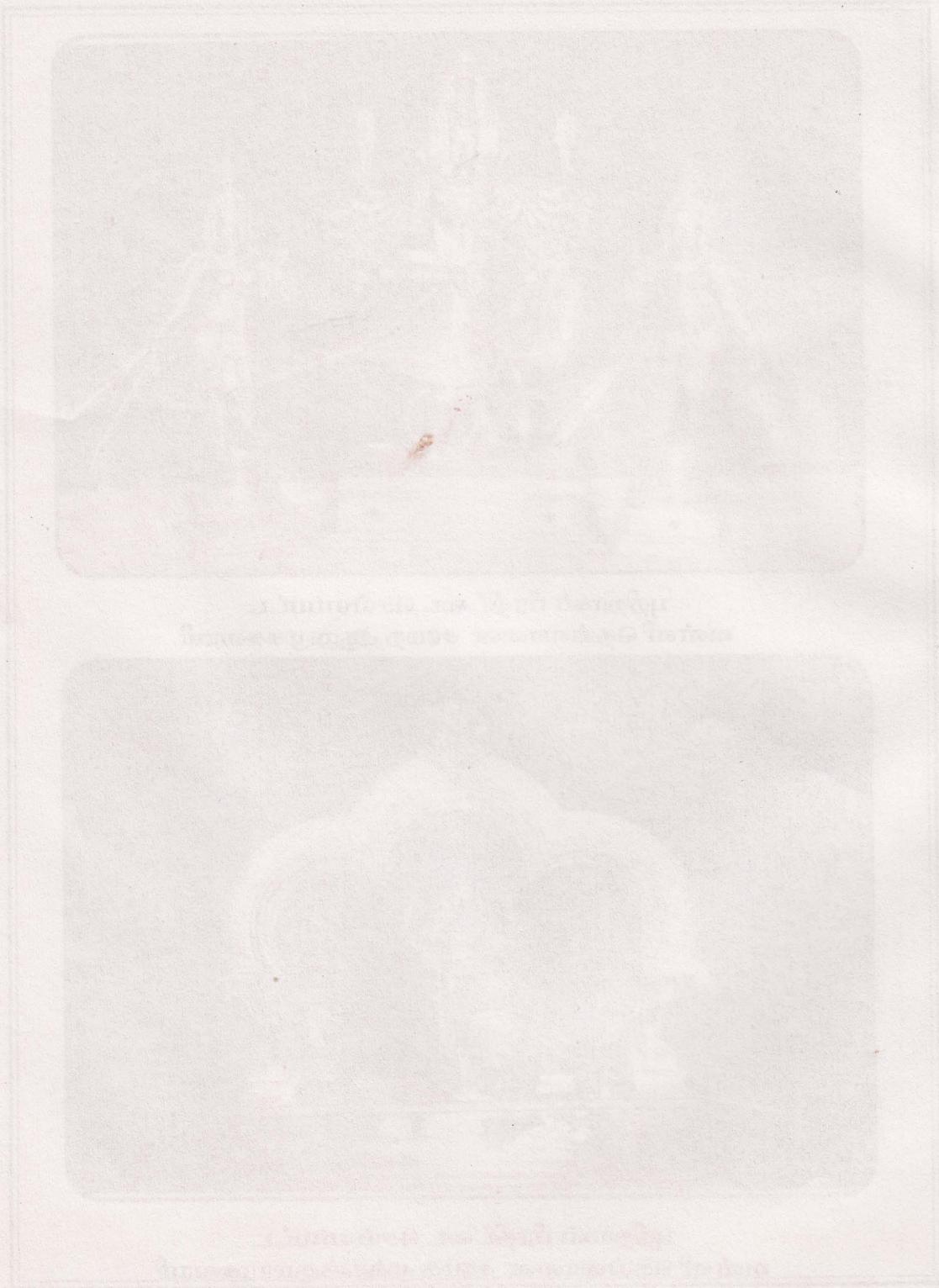
- அருணகிரிநாதர்

புதிதாகப் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட
வள்ளி தெய்வானை சமேத ஆழுமுகசுவாமி

புதிதாகப் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட
வள்ளி தெய்வானை சமேத முத்துக்குமாரசுவாமி

எங்கள் குருநாதர்

இன்றைய தினம். -16.06.2003 நாளை மறுநாள் குருநாத சுவாமிக்கும் ஏனைய பரிவாரமுத்திகளுக்கும் நிகழவிருக்கும் மகாகும் பாபிடேகத்தை ஒட்டி ஆரம்பமான பூரவாங்கக் கிரியைகளின் போது ஆலயத்தில் நின்ற என்னைவலைகள் பின்னோக்கிச் சென்றன.

நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் ஜம்பது ஆண்டுகளின் முற்பகுதியில் மாணவனாக இருந்த என்னை இவ்வாலயம் ஸ்த்தது. வெள் ளிக்கிமைகளில் இடம்பெறும் கூட்டுப் பிரார்த்தனையிலும் வீதி உலாப் பஜனையிலும் கலந்து கொள்ளும் பாக்கியம் கிடைத்தது. நாளடைவில் அப்போது ஆலயத்திற்கு வருகை தந்த சைவப்பெரியர்கள் பெராணிகர் பிரம்மீ வ.குகசர்மா, நாகவிங்கம், திருச்சிற்றும் பலம் கூந்தரமுருத்தி, ஜயாத்துரை ஆகியோரின் ஆற்றுப் படுத்தலில் சைவ சமயநெறியில் எடுப்பு காட்டலானேன். இதற்கு முன்னோடியா அமைந்தது, அக்காலத்தில் சைவச்சிறார்களிடையே நடாத்தப்பட்ட சமயப்போட்டிகளாகும்.

மகாஜனக் கல்லூரி அதிபர் திரு. ஜயரத்தினம், திரு.குந்தரமுருத்தி ஆகியோரின் வழிகாட்டலில் அமைந்த இந்து சமய அபிவிருத்திச் சங்கத்தினால் நடாத்தப்பட்ட சமய அறிவுப் போட்டி, பேச்சுப் போட்டி, பூராணபடனப் போட்டி, கதாப்பிரசங்கப் போட்டி என்பவற்றில் கலந்து வெற்றியீட்டி பெற்ற அனுபவம் இக்காலத்தில் திருமுறை ஒதுதலிலும், மேடைப் பேச்சிலும், பூராண படனத்திலும் பங்கு கொள்ள செய்துள்ளது என்பதை நினைக்கும் போது

ச. ஏழூர்நாயகம்

குருநாதரின் திருவருளும் மேற்குறித்த பெரியார்களின் குருவருளும் கிடைத்ததை எண்ணி புளகாங்கிதமடைகிறோம்.

அக்காலத்தில் தெல்லிப்பழையில் உள்ள ஆலயங்களில் உதயத்தின் முன் திருவெம்பாவைப் பூசை நிகழ்ந்த சிறப்பு இவ்வாலயத்திற்கு மட்டும் உண்டு. அதிகாலை 4.30மணிக்கு திருப்பள்ளி எழுச்சி பாடப்பட்டு 5.00மணிக்கு திருவெம்பாவை ஒதப்பட்டு உதயத்தின் முன் யாவும் நிறைவெப்பற்று விடும். அக்காலத்தில் திருவெம்பாவைக்காலத்தில் வீதிப்பஜனை சிறப்பாக இடம்பெற்றதுண்டு.

காலத்தின் மாறுதல் குழ்நிலை மாற்றங்கள் என்பனவற்றால் எல்லாம் கணவாகி, கதையாகிப் போய்விட்டன. 1987 ஜப்பசியில் பாலஸ்தாபனம் செய்து குருநாதரை அவரது இடத்திலிருந்து இடம்பெயரச் செய்தோம். அவரும் ஏனையபரிவார மூர்த்திகளும் இன்றைய தினம் அவரவர் இடங்களிற்கு மீளவந்து விட்டார்கள். மக்கள் குடியில்லாத இடத்திலிருந்து ஆருளாட்சி செய்யப்போகும் எம் பெருமான் எம்மக்கள் அவர்களது சொந்த இடங்களில் மீளக்குடியமர வழிகாட்ட வேண்டும். அதனை வேண்டி இந்நன்னாளில் அவரை இறைஞ்சுவோம். ◎

குருநாதப் பெருமான் ஆலயத்துடன்

என் சிறு பராயம்

எங்கள் கிராமத்தில் முருகப் பெருமானுக்கு தனிச்சிறப்புடன் அமைந்துள்ள கோவில் குருநாதப் பெருமான் கோவில் ஒன்று தான். சிறுவயது தொட்டு இக் கோயிலுடன் மிகவும் தொடர்பு ஏற்படுவதற்கு முக்கிய காரணம், இந்தத் திருக்கோவில் எனது உறவினருடன் தொடர்புடையதாக அமைந்திருந்தமையாகும்.

எனது தாயார் முருகப்பெருமான் மீது சிறந்த பக்தி வைத்து எனது முத்த அண்ணா வக்கு குகநாதன் (குகன்) என்று திருநாமம் வைத்தா. அவர் இளமையில் தனது 21 வயதில் முருகன்பாதத்தைச் சென்று அடைந்து விட்டார்.

முருகப் பெருமானுடைய நித்திய வெள்ளிக்கிழமைப் பூசை மிகவும் சிறப்பாக நடைபெறுவதுடன் சிறப்புத்தினங்கள் வைகாசி விசாகப் பொங்கல், திருக்கார்த்திகை, நவராத்திரி, கந்த சஷ்டி, திருவெம்பாவை, என்பனவும் சிறப்பாக நடைபெறுவது வழிமை.

இப்போது கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்று, இந்த சிறப்பு மலர் வெளியீட்டில் இத்திருத்தலத்தின் பழைய நினைவுகள் சிலவற்றை வெளிக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

எம்கு சிறுவயதில் சமய அறிவு மற்றும் கோவில் திருத்தொண்டு, சிரமதானம் முதலியவற்றில் ஈடுபடுவதற்கு வழி நடத்திய ஊர்ப் பெரியார் மூவர், திரு.ஜெயாத்துரை

வி.பாக்கியநாதன்,
புன்னாலைக்கட்டுவன் தெற்கு,
சுன்னாகம்

(மாமா), திரு.சி.நாகவிங்கம் (ஜயா), திரு.தி.சுந் தரமுர்த்தி (வாத்தியார் மாமா) இவற்றை செய்வதற்கு அவர்கள் தேர்ந்து எடுத்த கோவில் இந்த குருநாதப் பெருமான் ஆலயம் தான். (அதன் பின்பு) அவர்கள் திருத்தொண்டு செய்வதற்கு மாவிட்டபூரம் கந்சவாமி கோவில், கீரிமலைச்சிவன் கோவில் போன்ற பெரிய கோவில்களுக்கு திருவிழாக் காலத்தில் எங்களை கூட்டிச்செல்வார்கள்

அத்துடன் சைவ இளைஞர்கள் கட்டாயம் சிவதீட்சை பெற வேண்டும் என்ற ஆவல் அவர்களுக்கு இருந்தது.

குருநாதப் பெருமான் ஆலயத்தில் சிவதீட்சை பெறுவதற்கு ஒழுங்கு செய்தார்கள். பலர் சிவதீட்சை பெற்றார்கள். அத்துடன் எங்கள் அயல் கோவில் இம்பிலசிட்டி வைரவர் ஆலயத்தில் முன்பு வேள்வி நடைபெற்றது (கடா, கோழி பலியிடுவது). அதை நிறுத்தி பொங்கல் மடை, நடைபெறுவதற்கு உதவியவர்கள்.

முன்பு இந்தக் கோவில் முகப்பில் சிறிய மடம் அதில் மடத்துப் பெத்தான் இருந்தவா. அவா அரசு மரத்துப் பக்கம் அமைந்திருந்த சந்தான கோபாலர் சுவாமிக்கு

தினமும் பூ வைத்து வழிபடுவா. அவ்விடம் மிகவும் சத்தமாக இருக்கும்.

ஓவ்வொரு வெள்ளிக் கிழமையும் எல்லோரும் தவறாது வந்து இந்த மடத்தில் அமர்ந்துவிடுவோம். இதில் இருந்து சிலரை சீண்டி விடுவதில் சிலர் ஈடுபடுவார். கனகர் அப்பா பெரிய சத்தமாக ஏகவார்.

இப்படி இருக்கும் போது திட்டங்களைக் காணக்கிடையாது. அதன் விபரம் நான் முன்பு குறிப்பிட்ட முவரில் யாரோ ஒரு பெரியவர் கோவில் முகப்புக்கு வருகிறார் என்பது தெளிவு.

ஓவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் பூசை முடிந்து ஆறுமுகசுவாமி வீதியுலா வருவார்.

அப்போது சுவாமி காவுதல், தீவெட்டி பிடித்தல், சுவாமி சுற்றிவந்ததும் தேவாரம், புராணம் படிப்பதற்குப் பலர் போட்டிபோடுவார்.

சுவாமியின் பின்பு சிறந்த முறையில் தேவார பஜனை, தாளத்துடன் நடைபெறும். இதில் பரமர் அண்ணை, கிட்டு அண்ணை (ஏழுநாயகம்), தவம் அண்ணை தேவாரம் சிறந்த முறையில் சொல்லித்தர எல்லோரும் படுவது வழக்கம்.

சுவாமி அலங்காரத்திற்கு திரு.ஐ.சன்முகநாதன் (தேவன் அண்ணை) பூ, மாலை எல்லாம் கூடையில் கொண்டு வருவார். அதில் தவறாது மிளகாய் செம்பருத்தி மூலை இருக்கும். பிரசாதம் கொடுப்பதை முத்து அண்ணை கெட்டித்தனமாக சமாளிப்பார்.

வைகாசி விசாகப் பொங்கல் வாத்தியார் மாமா உபயகாரர் முதல் பானை வைத்துப் பொங்கல் ஆரம்பிப்பார். தொடர்ந்து ஊர் மக்கள் எல்லோரும் தமது பொங்கலைத் தொடங்குவார். வீதி எங்கும் நடைபெறும். பின்பு குதிரை வாகனத்தில் குருநாதப் பெருமான் வீதிவெலம் வரும் காட்சி சிறப்பாக இருக்கும்.

கார்த்திகைத் தீபம் (சொக்கப்பானை)

சிறப்பாக நடைபெறும். திருவெம்பாவை நாள்கள் ஒரே குதூகலம்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருவெம்பாவை பஜனை பாடி, ஊர் மக்களை எழுப்புவதற்கு சங்கு, சேமக்கலத்துடன் கோஷ்டியாக, ஒழுங்கை வீதிகளில் செல்வோம்.

ஓவ்வொரு நாளும் ஓவ்வொரு வீட்டுக் காரர் பஜனை செய்வோருக்கு கண்டல், வடை அவல், கோப்பி எல்லாம் தருவார்கள்.

திருவெம்பாவைப் பூஜை காலத்தில் திருவாதவூரடிகள் புராணம் ஆலயத்தில் படிக்கப்படும், பிட்டுக்கு மண் சமந்த கதை வரும் நாளில் எங்களிற் பலர் நிற்போம். பிட்டினைச் சுவைத்து உண்பதற்காக.

எங்கள் குருநாதர் கோயில் அர்ச்சகர் அமர் சதாசிவஜயர் அவர்கள் பற்றியும் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும்.

அவர் எங்கு சென்று வந்தாலும் நேரே கிணற்றிக்குச் சென்று தலைக்குத் தண்ணீர் தோய்த்து வேட்டிமாற்றியே ஆலயத்துட் சென்று பூஜை ஆயத்தங்கள் செய்வார்.

உபயகாரநுடன் நல்ல ஒழுங்கு முறைகள், நேரம் தவறானம், கோயில் தேவை களுக்கு ஊர்மக்களை அணுகும் முறை எல்லாம் அவருக்கே உரித்தான் தனித் துவப் பண்புகள்.

அவர் வைத்திறந்த “ஹீ” கார் இன்றும் நினைவில் உள்ளது. இப்போது அவரின் மகன் யோகர்ஜ்யா பொறுப்பை ஏற்றுள்ளார். தோற்றுத் தில் அவர் தந்தையார்போலே காணப்படுகிறார்.

கோயிற் பூஜைகளையும் தந்தையைப் போலவே செய்வார். என நம்புகிறோம்.

பழைய சிறப்புக்கள் மீளப்பெறுவதுடன் புதுப்பொலிவும் ஏற்பட்டு எங்கள் ஊர் செழிக்க குருநாதரைப் போற்றிப் பணிந்து வணங்குகிறோம். ◎

எங்கும் நிறைபரமே

சகோதரி நீவேதிதா

ஞான பண்டிதனே! நலமெலாம் அருள்வாயே!
ஞாலம் உய்ய எழுந்த நல்ல குருநாதனே!
ஞானபண்டிதனே!

மோனத்தமர்ந்து பன்நாள் முதிர்ந்த தியானத்துள்ளே
மூழ்கிக் கிடந்தாயே! முதல்வனே!
எழுவாய்! - ஞான

சாந்தியும் அன்பும் சமரச ஞானமும்
சத்திய உள்ளொளியும்
தழைத்திடவே அருள்வாய்!
ஏந்தலே! எம்குருவே!
இதயக் குகைக் கனலே!
எங்கும் நிறை பரமே!
சிங்கார வேலவனே!
ஞானபண்டிதனே!

வையத்துள் யாவரும்
வளமாக வாழுவும்
வற்றாத கருணை புரிவாயே!
மெய்த்தவ வடிவாக
மினிரி சிவகுரு நாதனே!
மென்னக் கண்பாரையா!
வேறுதுணை யாரையா?
ஞானபண்டிதனே!

மாசுபாம்

நாகதம்பிரான், சந்தான கோபாலர்

GOVERNMENT NOTES ARE LEGAL TENDER

வேண்டுதல்

சைவப்புலவர் சௌல்வி ப. ருத்திராதேவி
தெல்லிப்பழை

கந்தா உன்னடி தொழுதிட வேண்டும்
வந்தே எனைநீ காத்திட வேண்டும்
எந்நா உன்னைப் பாட்ட வேண்டும்
தந்தே இவைநீ அருளிட வேண்டும்

அன்பால் வையகம் ஓங்கிட வேண்டும்
அறிவால் தழைத்துப் பெருகிட வேண்டும்
நின்தாள் வணங்கி யான்இது கேட்டேன்
என்பால் இரங்கித் தந்திட வேண்டும்

அருகில் வந்தே இருந்திட வேண்டும்
அனுதினம் மாலை கட்டிட வேண்டும்
அடியவர் வந்து தொழுதிட வேண்டும்
அஞ்சியே பகைவர் ஓடிட வேண்டும்

சரணம் சரணம் உன்னடி தொழுதேன்
வரணும் வரணும் எங்கள் குருநாதா
மரணம் பிறவி இரண்டும் நீங்கி
சரவணன் திருவடி அடைந்திட அருள்வாய்

நினைவில் நீங்கா நன்றிக்குரியோ.....

தந்தைக்கு உபதேசித்த தனயனின் ஆலயத்தைப் புனரமைத்து குடமுழுக்கு நிகழ்ந்தும் சிவப் பணியில் முன்னின்று உழைத்தோர் பலர். இவர்கட்கு வார்த்தை களால் நன்றி கூறி அமையாது எனினும் எமது நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடப்பாடு உடையோம்.

- * பாலஸ்தாபன கும்பாபிஷேஷம் முதல் மகாகும்பாபிஷேஷகம், மண்டலாபிஷேஷகம் முதலாம் கிரியைகளைப் பக்தி பூர்வமாக நிறைவேற்றியதுடன் ஆலயத் திருப்பணிகள் யாவற்றிலும் மிக்க ஆர்வத்துடன் பங்குகொண்டு குடமுழுக்கு இனிது நிறைவேற உழைத்த தூர்க்காதேவி தேவஸ்தான பிரதமகுரு சிவரீ. இ. சுந்த ரேஸ்வரக் குருக்கள் அவர்கள்,
- * இவ்வாலயத்தின் புனர்நிர்மாணத் திருப்பணியை செய்யவேண்டுமென இத்திருப் பணிச் சபையை அமைத்த குகணடியார்கள்,
- * பாலாலயத்தை அமைத்துத் தந்ததோடு சீமெந்து, கல், கம்பி போன்ற கட்டடப் பொருள்களை எந்த நேரத்திலும், எந்த அளவிலும் தந்து உதவியதோடு குடமுழுக்கு அன்று ஆலயத்தில் அன்னதானத்தையும் சிறப்புற நடத்திய எமது நிருவாக சபை உறுப்பினர் திரு.ச.ஆறுமுகநாதன் அவர்கள்,
- * சிற்ப சாத்திர முறைகளுக்கமைவாக பழநியாண்டவர் விக்கிரகத்தை மாமல்ல புரத்திலிருந்து தருவித்துத் தந்ததுடன் குடமுழுக்கு நிகழ்வுக்கு சர்வபோதகராக விளங்கி ஆசியுரையும் வழங்கிய கீரிமலை நகுலாம்பிகை சமேத நகுலேஸ்வரர் கோவில் ஆதீனகர்த்தாவும் பிரதம குருவுமாகிய சிவரீ கு.நகுலேஸ்வரக் குருக்கள் அவர்கள்,
- * கோயில் அமைந்துள்ள காணியை நில அளவை செய்து படம் வரைந்து தந்த நில அளவையாளர் திரு. இரத்தினம் அவர்கள்.

- * கோயிற் கட்டடம் தொடர்பான வரைபடத்தைத் தந்ததுடன் மதிப்பீட்டையும் செய்த எந்திரி திரு. மா.இராமதாஸ் அவர்கள்,
- * ஆலய நிர்மாணப் பணிகளைத் திறம்பட மேற்கொண்ட அராலியூரைச் சேர்ந்த திரு.வி.கனகரத்தினம் அவர்கள், அவர்களின் குழுவினர்.
- * கருவறை, அர்த்தமண்டபம் என்பன அமைக்கத் தேவையான வெள்ளைக் கற்களைப் பொறிந்து தந்த மல்லாகம் கோட்டைக் காட்டைச் சேர்ந்த திரு.சி.பாலசிங்கம் அவர்கள்,
- * விமானச் சிற்பங்களைச் சிறப்புற வடிவமைத்து, வர்ணப்பூச்சு வேலைகளைக் குறித்த காலத்தினுள் திறம்பட நிறைவேற்றிய திரு.க.இராசேந்திரம், அவர்களின் குழுவினர்,
- * பல சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் தேவைப்படும் போதெல்லாம் மனல் வழங்கி வந்த திரு.நந்தகுமார் அவர்கள்,
- * ஆலயத்தின் பல்வேறு திருப்பணிகளைச் சிரமதானத்தின் மூலம் நிறைவேற்றிய குகன் அடியார்கள், பாடசாலை மாணவர்கள்,
- * கருங்கற் கோழுகைகளை வன்னிப்பெருநிலப் பரப்பிலிருந்து பெற்றுத்தந்த சிவபூரீ.சு.செந்தில்ராசக்குருக்கள் அவர்கள்,
- * தேவிமாருடன் கூடிய ஆறுமுகசவாமி, முத்துக்குமார் சுவாமி ஆகிய ஜம்பொன் விக்கிரகங்களைக் கலையம்சத்துடன் உருவாக்கிய ஆசாரியார் திரு.வே.இராமு அவர்கள்,
- * ஆலயக் கதவுகள் மற்றும் கூரை வேலைகளை நுட்பமாகச் செய்த மாவிட்டபுரத் தைச் சேர்ந்த திரு. முத்துக்குமார், அவர்களின் குழுவினர்,
- * மரவேலைகளுக்குத் தேவையான வேம்பு, பனை போன்ற மரங்களைத் தந்துத விய அயலவர்கள்,
- * பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்தின் கீழ் ஆலயப் புனரமைப்புக்கு நிதியுதவியளித்த 'RRAN' மற்றும் இந்து கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சர் தி.மகேஸ்வரன் அவர்கள்,
- * நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டபோதும் குடமுழுக்குக் கிரியைகளை சிறப்புடன் நிறைவேற ஒத்துழைத்த சிவாசாரியார்கள், அந்தணப் பெருமக்கள்,

- * கும்பாபிடேகக் கிரியைகள் மற்றும் மண்டலாபிடேகம் ஆகியவற்றில் மங்கள வாத்தியம் இசைத்தவர்கள், பூமாலை வழங்கியவர்கள், யாக அலங்காரம் செய்தவர்கள், ஒலி, ஒளி அமைத்து உதவியவர்கள்,
  - * ஆலய வரவு செலவுக் கணக்குகளை ஆண்டுதோறும் எண்பார்வை செய்து தரும் கூட்டுறவுப் பரிசோதகர் திரு.நா.தவநாதன் அவர்கள்,
  - * ஆலயத்தின் நித்திய பூசையை 1999ல் மீண்டும் ஆரம்பித்தது முதல் கிரமமாக நிறைவேற்றிவந்த பிரம்மழீ கி.கணேசமூர்த்திசர்மா அவர்கள்,
  - * தனது தந்தையின் வழியில் இவ்வாலயக் கடமைகளை விருப்புதனும் ஆர்வத்து டனும் பொறுப்பேற்றுள்ள பிரம்மழீ ச.யோகோஸ்வரசர்மா அவர்கள்,
  - * ஆலயத்திற்குச் செல்லும் வீதியைச் செப்பனிட்டுத் தார் ஊற்றி உதவிய பிரதேச சபை,
  - * குடமுழுக்கிற்கு வேண்டிய சில தேவைகளை நிறைவேற்றிய தூர்க்காதேவி ஆலய நிருவாகசபையினர்,
  - * குடமுழுக்கு முதல் மண்டலாபிஷேகம் வரை உற்சவ உபயங்களை ஏற்ற உபய காரர்கள்,
  - * திருப்பணிக்கு நிதி, பொருள் வழங்கியோர்,
  - * சூன்யப் பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள இவ்வாலயத்துக்குச் சென்று வரவும் திருவிழாச் செய்யவும் அநுமதி அளித்த பாதுகாப்புப் படையினர்,
- இறைபணி செய்வோர்க்கு நன்றி கூறுதல் பொருந்தாதாயினும் எம்போல் யாவரும் இறைபணியில் இணைந்துகொள்ள இதுவுமொரு வழியாகலாம் என்பதால் இவற்றை எடுத்துரைத்தோம்.

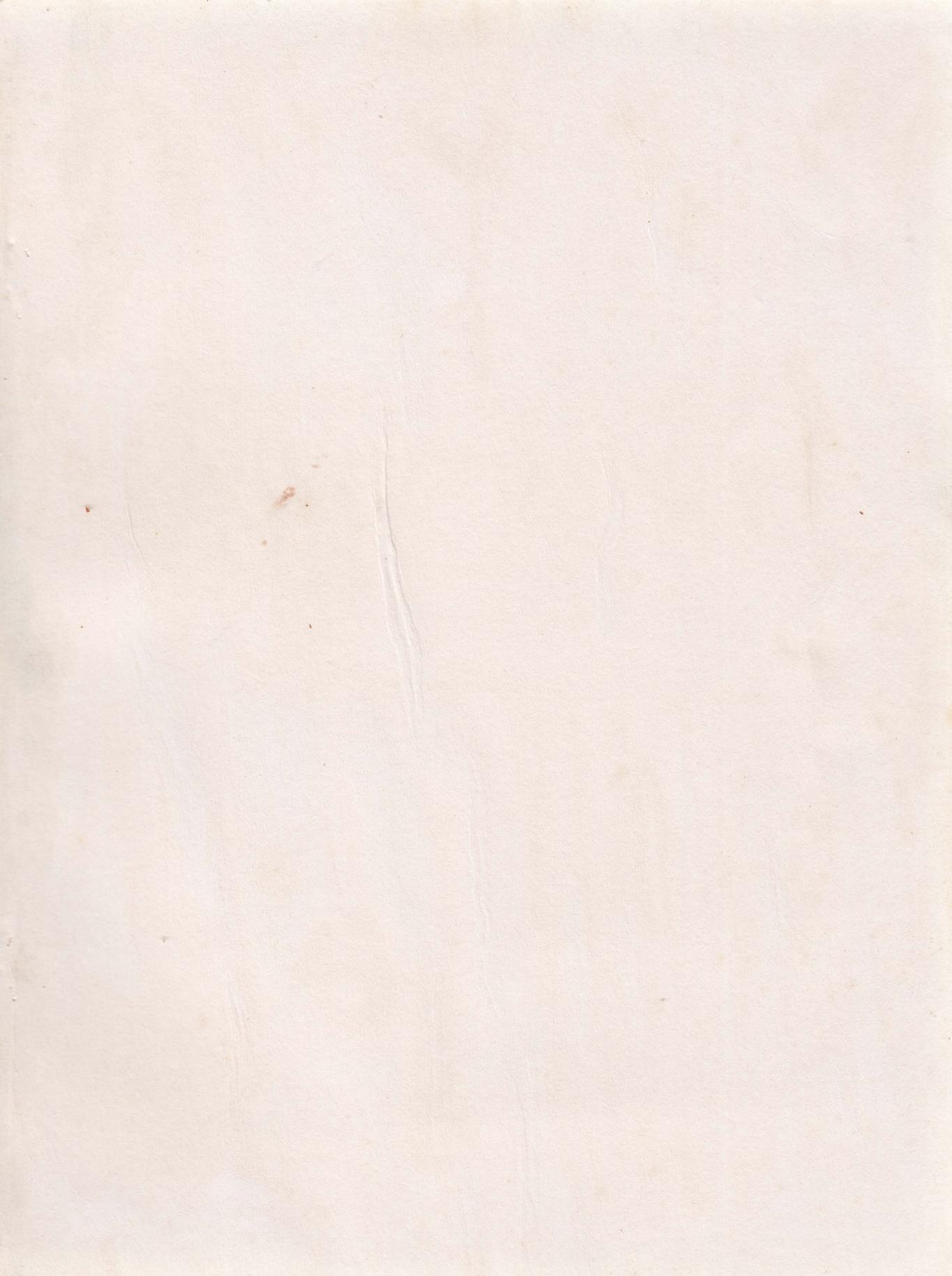
நன்றி.

வத்ஸலியம்பழ,

திருப்பணிச்சபை,
குஞாதசவாமி கோயில்.

சிவல்லிஸ்பண்டு சிழிக்கெ ஆர்யன்மிகே கந்தோகி சுவாமி கிராவிலின்
நூட் தொற்றும்.

பாரதி பதிப்பகம், 430, காங்கோள்ளத்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம். தொ.பே.இல்.: 021 222 3081